

مرکز کتب و اسناد
مکتبہ محمد زکریا
عمر کوٹہ

T. C.
Millî Eğitim Bakanlığı
Köprülü Kütüphanesi
Başmemurluğu
Sayı : _____

کتاب و اسناد
مکتبہ محمد زکریا

۵۰۲

۵۰۲
۱۷۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي جعل الصبر على اشتداد الآفة والآفة
مقاصاً للفرج وظن الأشياء على حكم بالغة وعبراً فائقة
لا يخطأ امت ولا عوج فجاء من اتقت رحمة لولائه
في صورة نعمة واشتد نقته لعدائه في صورة انعامه
المبتجى وصل الله على سيدنا محمد الهاشي إلى اقوم الطرف
واعذل النهج المبعوث بالدين السريفة السخية الخفيفة
لا فيه كلفة ولا حرج وعلى آله وصحابه الذين بلغوا
بمناجاة الشريعة أعلى الفرق وادفع الدرج **وبعد**
بوجهية لطيفة ناك تحريته باري وبوقصيدة شريفة
شرح وتفسيره باعث وباري اوله كه اصداق امرك
بعض لهما بين الانام قصيدة منفرجه ديمكله شرف
تام بولك قصيدة عايشا في ورد زبان وظه نشانه
ايرينوب اكا كال محبت وزياده رغبتون بوقصير مولوي
اعني شيخ **اسماعيل انقروى طوقه** تركي عبارت اوزره
اكا بر شرح يازماني دجا ايلدي وليكن بوقصيرك

قبيله

قبيله اولينده بوعلمه ميل وعيني بونحوب سيد بك
اشغال هون واهوالده انتظام بوقدر هوان دفع
قدم وزيجه مدق بوداعيه دن ظاهر اوله مردم
بعد زمان اصحابمزدن برخطي روا ومجاني ممكن
وسرا اوليان كنه تاييه وخرية قصيده لرينه
اولون شرخري كوروب اول اسلوب شافي اوزره
بوقصيدة عايشك دهي تركي عبارت اوزره شرح
اولماني مراد ورجا ايلكوه دفعه مجال فليوب
مع كثرة الاشغال وعدم انتظام الاحوال اقتضت
واما السائل فلا شمر انلك خاطر ليبي لطيف
ونليه قلمه وسائر ط لب اولنده هم تحفه وهديه
اولمانيون لحررت نبويه دن سنه اربعيه والفي
شعبانك اوانكزه توكلت على الله ومستعيناً بالله
بوقصيدة غرناك دهي شرعي يارفعه ابتدا قدم
وبرايكي عربي وركي شرعي دهي كوردم ليكن انلك
بعضني مفت مومن قبيلون وبعضني دهي بغي
من جوع ولايم من سبيلون بولدم بي اولون برينه
تقليد احميوب واعتراض انك سخته كتميب
قيام مطلقه خاطر فائره كلاني وقلب خزينه
لايج وظه لهر اولون بعون الله تعالى وتقديره مزنة تحير
وتعبير وتقديره ايركورددم وبوكا حكم مندرجه شرح

بالنص الانور

X

منفرجه و محله نام و بر دم امید که تعالی سبزه شود
 و مرور و مرور قلعه بحرته شمع بوم انشور **اعلم**
 یا اخی از هب اللہ لک و فرج غمک و ملک
 فی الدنیا والآخره اسعد و امجد بوقصیده عالیہ نال
 ناظمک اسلم میدی یوسف به محمد و کنیت شریفک
 ابوالفضل ابن النوری در عالم و عمل و فاضل و کامل
 صاحب کرامت و مظهر ولایت بر که ایری کند و لر
 بلاد افریقیه در مدینه نوزده حاصل اولی
 و صکره کلوب مقصافاضل و امثال اولی قلعه
 حماد فراد قلندر حضرت امام غزالی الیه معاصر اولی
 یکی یله تاریخ لکرتک بشوز او نه از صبحی سینه
 دارا خسته و جواد رب العزته نقل قلندر در
 نور اللہ مراد هم و اوصلنا مراتبهم و مقاصد هم
 اول عصر اولی بارک اهل و اکاری بزم دیار
 ابوالفضل و دیار عجمه امام غزالی عیدی و اولی
 شریفک شای و بری بر کنه در کو تفکر و بهر ایدری
 و بجه کرامتک کوروب زیاده کیدری و جمله
 کرامتک زین بری بود که نقل ایدری بر کون کند و ری
 حجاز سخته کتک شریحین مفارقه اهل عیالی
 اکا اتکدر کیدری و بزی بویله محتاج و بی کسی
 زک ایدری بزم تقصیر و کوه من احوالی نه بحر اولی

بزه لازم

و بزه لازم اولی صبحی بزم کور و کیم کور و بزم
 الخار الله بر کاعده الوب انک ایچنه بر تنه بازوب
 اندره و بروب و بون اعیوب حفظ اولی بر عالی کسه
 بنم و کیدری اول سزک جمله مؤنت و حاجتک کور کور
 لازم اولی روزمه ابر کور و دیوب سفره شمره الواقع
 لکرتک بر که کلوب اندرک مصالحنی کور زیمکی بزم لک
 اول شخی کیدری و اول کاعده ایچنه مطور اولی
 ندر یس کند و لر ضرره کلد کور نصره اول کاغذ کشاره
 قلندر ایچنه بویکی بیت یا طری بولور و بزمک **بیت**
 ان الذی و جرت دهری له هو الذی خلقت فی املی
 فانه ارقن منی برسم و فضله اوسع من فضلی
ع کلامونه اولی معلوم کینک کند مقدار
 قونک مصدقجه اندرک عاتق شان و کلا عرفان و یق
 بوقصیده بلعنه در هم عارف و عاقل اولی در مقام
 اولی تفصیل حاجت یوقدر **اعلم** یا اخی بوقصیده
 مبارکک نال بحر مقدار کور اصلی کز کور فعلی
 اضراسنک بعضی مقطوع و بعضی مجبور قطع
 بر کله ساکن اولی فانی صری حذف ثالث متحرک
 اسطانه ایچنه مثلاً فاعلی ایکی سکود عینل فعلی
 و بر کله کی ابتدای قصیده استند کی و ضعی ثالث
 ساکنی حذف مصراع اولی افری فرهی کی و مصرع نالک

من کرامه شیخ النختر

افرنجی کی مشورہ تقطیعہ بونلک لهر بر فعلی در
 حرکات ثلثه ابله اکرم رسم کتاب مقصود اوزره البلیج
 یلنر یازیلور لکه تقطیع عروضی هیله اشباع کوره در
 حاصل اولهن یاز موجود اعتبار اولور وکلهی امر
 برعکس اولوب صورتا موجود اولان تقطیعده مفقود
 اولوب صابه کلام رسم مصحف عثمانی و رسم عروضی
 فایده خارجدر دیرکاری بوکا دلالت قاور و بونلک
 تقطیعده بودیریکمضاضا ظهوره کاور و بونلک تقطیع
 مثالیله دیمک اولور **اشته** فعلی **دواز** فعلی **مشتق**
فعلی **فرج** فعلی **قدا** فعلی **زلم** فعلی **لک** بل فعلی
بلج فعلی و سائر ابیانه و هی اخریه رک بوکا کوره
 قیاسی ابله و بوضع بلاغت و مطبع آفتاب حکمت اولان
 قصیده فرج قرا و ترجمه زدانلک فوادی و اسرار
 هیوق و فضائل مناقبه زیات بودر هی بهی شراع
 اسم اعظم بوزره در دیمشدر و بعضیادری هذه
 القصیده مجریه تکشف الکروب و الاموم و الهی
 کبریا و اکبر اعظم فی دفع الاضراره و العیوم و ما
 دعا علی احد الا حجب له بآزانه لیکتوب الیمشدر
 کبار علمای شافیه دن امام نقی الدینه کی مراد اهل
 کزولره فخر بر شدت و محنت اصابت الی بوقصیده
 شریفیه انشاد ایرلایمی و اکثر بویه دیرلایمشکه

در کسبه

اصاب قرأه القصیده
 عید

برکه به اگر بر بلا و شدت اصابت فلسفه بوقصیده
 مبارکه به طعارف کامله ابله فرق کوره تالی اولی
 و مرادک جانب و اهل الامال دن رجا و سوال
 فلسه جناب عزت انلک خاصتی بتوره و مراد و مقصود
 بتوره دیمشدر بعضیادری بوقول الی الحسین کی به عطار
 حضرت زین نقی الیمشدر بونلدر غیری کی بآزرت
 هیوه که بوقصیده مبارکه نلک بجه خاصیت
 و مناقب کوروب بوقصیده کثیرا القصیده کور و کلبه
 سولیمشدر علی الخصوص برکه بون معانی جمیله
 و نکات جمیله واقف و عارف اولور اوزره
 قرائت ابله صدری مشرع اولور و دروی راحت
 بولور مقصد و مقصود اولور پس حضرت ناظم قدس
 العزیز بسمله و حمد له به و صائمه ارا ایدوب
 حضرت نبی مکرّمه صل الله تعالی علیه و سلم حضرت علی بنک
 کریم الله و جرح روایت ایرکاری حدیث تبرکات و جمعا
 بوقصیده بلاغت سخاوت و حکمت بینانک ابتدائی
 بنا الیوب **اشته** اذمه **تفرج** دیمکله کلامه
 آغاز قلمشدر و نظمه شارع اولشدر و نهیم بوزر
اشته اذمه **تفرج** **قدا** **لک** **بالج** **دعا**
اشته اذمه باب الاقوال شدت در **اشته** الاصر در

شرفیه

فیه برحق قوی و حکم الهی **آزمه** فحظ و شدت و طالع
 در لر و رهی امور مطلقه و امراض فرجه و رخ انسانه
 اصابت الیمن شیده لهم از مفعول بر لر لر قل ابه الاثر
 فی الزیاده الازمه السنة المحببة یقال ان الشدة
 اذا تابعت القرح و اذا تواتت تولت **النزاج**
 فرجه در یختن فرج غمخ و غصه و طالع قدره قریب
 شال اوله در لر پس انزاج انکشاف مضانه
قد حرف توقع و تقریر و تحقیق و تقلیل مخزن رهی اعمال
 اوله توقع ایمن اولیغه شال مؤذنك و قات
 الصلوة و برکری کی که و حان و قریب و قریب
 اوله بر ابله حال موقعه واقع اوله ماضیه قد
 لازم اوله که ان حاله قریب الیه کقولك رأیت زیار
 قد غزم علی الخروج ای عازماً تقدیر نه اوله و تحقیق
 ایمن اوله هم ماضیه و هم مضاعم داخل اوله
 قد جاءکم الرسول بالحقه کی و رهی قد علم ما انتم علیه
 بورد رهی کی ای علم ما انتم علیه تحقیقاً و بملک اوله
 و تقلیل ایمن اوله هم مضاعم داخل اوله
 ان الکذب قد یصدق و ان الجواد قد یغتر و برکری
 کی و بما یصدق الکذب و بما یغتر الجواد و بملک
 اوله و قد یعمل للتحقیق مجرداً عن مضاعف التقلیل نحو

قدری نقیب فی السجاد **آذن** بالحد و فتح المعجزة باب
 الافعال بمعنى اعلم **نیل** نزلک ضدی بوزنه کرب
 و غمخ استعاره در کی کرب و اقربه مشد
 اولیغی ملا یله **بیج** ضیاء صبحی در لر یقال بیج
 الصبح اذا اضاء و بابه دخل فاستغیر له من الفرج
 لا شتر اکما فی الازها ب و الحاصل لان الضیاء
 یذهب الظلم و لفرج یذهب الحر و یحصل بکل منهما
 السرد و **العراب** اشتد صیغه امر در من باب
 الافعال از مة صرف ندا مقدر اوله اوزره منادی
 یوسف اعرض قیلند و اقد محقوق سبیلند اوله
 و بوزنه از مة یا ارض البعی ما و ک اسلوب اوزره
 بر شخص عاقل منزله تنزل اولوب اکاذا قلند که
 بلا غمخ بر نوعه تنفرج فیه جواب امر در اقرک
 هرک بالکسر قاعده اوزره برای قایه همه
 کرد هرکه در لر ب یا شکلند کتابت اولمخدر قد
 تحقیق و تقریر ایمن و اندانک یله اسنادی
 محازیور انیت الربیع البقر قیلند و یله قائم
 سبیلند اوله و بویله محتات بریعه و نه بریعه
 استرلال و ارد قال الشریف البراعة لهران کنه
 دیباجة الکتاب او مطع الفهودة علی رهیضه

الاشارة الى المباحث الآتية بسربوفصيدة بليغة لهم
 افرية ذلك نصفية قلب ورياضت نفس اوزره
 بنا اوليوب مضمعن بيت ما بعد نزه كلاجل فصل
 ومائل دلالت واثارت ايدر واقبسي دهي دار
 مصرع اول بالتميم حديث رسولن اقبسي اولي
 كمارور الفضل عن علي كرم الله وجه قال رسول الله
 صلى الله تعالى عليه وسلم اشدي ازمة تنفرج
 كذا في فرض الاخبار والجامع الصغير وقال الشريف
 في تعريف الاقبسي ان يضمن الكلام ثراكات
 او نظماً في القرآن او الحديث كقول ابن سمعون
 في وعظه يا قوم اصبروا على المحرمات وصبروا على
 المفترضات وارقبوا على المراقبات وانقذوا الله في
 الجنات برفع لكم الدرجات وقال الشاعر
 ان تزلت بنا غيرنا فحبنا الله ونعم الوكيل وبنو
 انواع برعية ربه صفت طباق دهي واردر طباق
 امرين متقابلين يا معن يا لفظاً جمع اليك دیرلر
 بنو ناهم ربه الله تعالى اشندار وارقله فرج وبلبل
 بلح لفظي جمع ايمشدر وبواصل طراعات بيانه ومكنت
 برعية به متعلق اولان عبارات مضاعف البلاغة نام
 کتابچه شرح المیشرد لازم اولور آنه طلب اولنه

مکمل بیت ای اومه ومكنت سه مشد اول تا مفرج
 اولاس وبرزن سناک عنا وزعتک کیدوب
 راحت وسلامت بولور زیرا تحقیر سناک شب
 نادرین کبی اولان کریت وشفقت نوروز مشرق
 وضیاء صبح سلوک ورفاهیتی مخبر اولری واعلام
 قلیدی دیمک اولور وبنو ناهم حضرتینک اومه
 ندا ایروب ان دعوت قلیمی مجرد اومه ومكنت
 کدوبه دعوت قلیمه مراد اولما مشدر بلکه سبی سبب
 منزله سه تیرلر ایلوب اولان مراد فرج ومرت اولشدر
 نه کیم اکثر عارف وعلما اولنلر بریشی تریه ونضیه
 وسیله وسبب اولان شیئی کریمه وخبیه هم محبت
 داعب اولشدر ومضانه صبر و تحمل قلمشدر و
 نه کیم حضرت مولانا یورلر **صبر مدینه علی صراط آن بخت**
هت با هر صوب ملک **للا سرشت** **هون زلاوی**
کرزی وصل نیست **زانکه لا لار شله فصل نیست**
نویه دان ذوق صبر شیشه دل **خاصه صبر بر آتش هدی صبر**
 الاری قال الله تعالى في كلامه المجید ولکم ثواب الله فی طین
 آمن وعمل صالحاً ولا یلقا الا الصابرون مشوبت
 ومنت بولور صابر اولنلر تلقی قیور ولیرت وارضی
 نزل وعرش وکلفتی اختیار وارنکاب اولنلر بولور
 اگر اختیار کله بولور کلفت عسرت ارنکاب ایلمازک

باری بر ملا و مفت اضطرار کلک و مشند اولی
 کما لکرم فقره فرجه قسط اول که افضل الاعمال
 انتظار الفرج یورش و سورة الم نشرع لك انك
 اخری تفرقه بر عسر مقابله سوره ایی بر واقع شده
 لما قال الشيخ الاكبر اذا اشتد بك البؤس ففكر
 في الم نشرع فسریر لیریه اذا فكرته فافرح
 قال الله تعالى ان مع العسر یسرا ان مع العسر یسرا
 حتی حضرت نبی مکرم صلی الله تعالی علیه وسلم بآیتك
 نزول قوه لن یغلب عسر لیریه یورش و بونك
 توضیحی بود که بآیت عسر معرفا ذکر اولی و اعاده
 قلندی فیه معرفه معرفه اولی و اعاده اعالم الی غیر
 الهذا اصول ثابته عین اولی اولی و لیر بوزنه نکره
 اعاده اولی و سول محله که نکره یه عینیه یه نکره
 اعاده اولی ثابته اولی غیر اولی لیر معنی
 ان مع العسر لیریه و بونك اولی ان مع الی غیر غلاما
 ان مع الی غیر غلاما و بونك امیر واحد و بونك بونك
 ایکی غلام اولی اولی و بونك ان مع امیر غلاما ان
 مع امیر غلاما و بونك ایکی امیر و ایکی غلام اولی
 لازم کلور و بونك ان مع **امیر غلام** ان مع الی غیر غلام
 و بونك امیر واحد غلام و بونك واحد اولی کتا
 في نشرع التأیید و تفیر اهدارک بوحدیت شریف

دعی بو مضای

دعی بو مضای مؤید اولی که بهر شعبا بجا زده شود در غرض
 اسرار امکله بو حدیث شریف حضرت نبی و علی علیه السلام
 روایت یورش قال علیه السلام لو كان العسر في حجر لیسع
 الیسرین یدخل فحرمه ولن یغلب عسر لیریه ان الله یقول
 ان مع العسر یسرا **نظر** بو محله مناسب فتنی خوب یورش
 شار برانیم که در فتنه کما منی غم بسبب هرقبت
 ان مع العسر یورش ففتن شار برانیم که کلام خداست
قال علیه السلام ما جأت ترهه آل و بعتها فرهه 4
 ماسن مکن تواز ملول اه سرد در وجود در وجود در مان در
 اگر عشاق الی دود و محنت دعی بر نوع سخت و لغت
 بیایوب انی طاهر و باطن شکایت اعیوب بلکه دوستک
 فتنه نیج شکر اید لرر انی کلان دود و محنت و ان
 وارفته دعی اولی شکر امکله در کما قال ابن الفارض
 فكل ارضی فی الحبت منک اذا ابدعت له شکر مکان شکستی
 و ما ظری من محنته فترهه و قد سلمت من قلع غریمتی
 و منک شفا فی بل بلایه فتنه و فیک لباس البؤس بیغ نفعه
 و بوقصیده به نظیره اولی جمیع سوره دیر که اصحت
 فیک کما امیت مکنا و لم اقل فریعا با از مة الفرع
 و فی الحقیقه اولیاء الله بر صنف دار در که اندر حضرت
 هفتی لهره کلر را ضلور و هفتی کلان قضا و بون
 خلاصی ایچنی اندر دعا بونک فیما لرته کیم حضرت مؤید یورش

دعی بو مضای

قوم دیگر می شناسم را و بسا که در میان شایسته باشد از دعا
 از رضا که هست رام آن کرام با جستن دفع قضایان شد عام
 حسن ظنی بر در ایشان کشود که پوشد از غرا جامه کبود
و ظلام البیضاء سرج من یغشاها ابوالسرج
 ظلام ظلمت اکسید ظلمت روشنایان ضدید
 سرج ضم بین ابی سراج که صمد کرسید سراج اندر
 اولای صراغه در بر **یغشی** یانه معنای در غشیه
 غشای ای جاه بقدر غشیه ای اینته ابوالسرج محکم
 کسید و محکم آنجوه ابوالسرج در بر که شمس کواکب
 منیره نیک اصل کسید تنم اهل هیات دیدار نور حق
 متفاد که شمس بر سر آفتاب عالم تابان
 الدیفر ملامت ابی شمس ابوالسرج دیور **الاعراب**
 وظلومده اولای و او ایندایه در تنم والیز کفر و او کز او
 بایاتنا نظر کریمده اصفیای و او ای استیافه طوبی
 موصول متا طومشدر بوزه ظلام لفظاً مرفوع مشدار
 مضافه لیل لاده اولای ضمیر ظلام راجعه سرج
 مؤخر متا لها مقدم خبر در بوجه متا را و نیک
 خبری اولور حتی انترا غایت ایچوندر عا طفه اولقه
 جائز یغشاها نظر مضاف ضمیر ظلام عا اولور ابوالسرج
 فاعله یغشای بوزه ظلام بلیده مراد بر سبیل
 استعاده مصائب و شدائد کون اولور و سرجه

مراد اشائ مصائب و آیام شاید در و مکمل هذه اولور
 الطوفی ضفیه و اعطاف منعه اولور و ابوالسرج
 مراد الطوفی جللیه اولور و بوییده سرج ابی ابوالسرج
 یغشه حتی قام در العجز علی الصدر ضفیتی بولور **المعنی**
 ظلام لیل ایچون سرج منیره واردر حتی اکا ابوالسرج
 کلور بغیر شمس نور کلور و اول ظلمتی ازاله کلور مراد
 کرب شدیده اثنا سده هم نعم الی و اعطای ربان
 موجود در که اول واسطه ابی ظلمت غم نوعاً ضعیف
 و قبل اولور لیلای ظلمه کواکب منیره اولوب اول
 واسطه ابی ظلمت قبل و ضعیف اولوبی کبی حتی آفتاب
 عا آفتاب کلوب عالم ضیا بخش اولوب ظلمت شیدن
 از قاطعه و غی کبی آینه زیاد مسترق و سلوک اولای آفتاب
 لطف آرای دخی سعی کلر که طلوع قلوب و مبصره
 اولوب آینه بیلر حتی محو و ازاله قلوب محنت منته و راضه
 و ظلمت نورانیت و لطافه مبدل اولور فار الله و بعدا
 البیلر والیز آتین فحونا اینه البیلر و بعدا آینه الزار مبصره
 لتستقوا فضلهم یکم قیل الاصفیای فی تفسیر ان الله
 فی وصف الانس به بگونه عجولای منتقل فی صفة
 الی صفة و من حاله الی حاله بین آن احوال کل هذا
 العالم کذلک و هو لا تنقل من النور الی الظلمه و من الظلمه
 الی النور کانتقل نور فی الزیاده الی نقصان و العکس

وغروب الشمس وظهور البدر وطلوع الشمس وغيبته الليل والنهار
 سرهم آياتنا في الافاق وفي انفسهم آية كريمة منك
 مرصد قبحه هو سبحانه وتعالى آفاقه آياتي نبحه كوسر
 انفسه وحي اوليه كوسر سر شدايد وكرب آية ابل
 كبي ومشرق وصفا آية زار كبي اولور هو تعالى حضرت
 آية شب كربه وعنى محو ايلوب آية زار مشرق وصفا
 مبصره واشكاره ايلر ناكم انك فضل واحسانك
 قولدر طلب قلدر ونا اميد اولدر نرى اولدر زيار
 الله تبارك وتعالى مؤمن قولدر نيك وليد راندى
 انواع ظلمتني اضراج ايلوب نور انت مرته سته اصال
 ايلر كما قال الله تعالى الله ولي الذين آمنوا يخرجهم
 من الظلمات الى النور يعنى هداى نور انت كى كنت
 ازور صدق بوى وبيه فخر بوى كزنده واما ان آورده اند
 بيرون مى آيد ايشانرا از تاريكهاى ضلالت ومعصيت
 بر شنائى هدايت وطاعت ويا از ظلمات ديني بر شنائى
 عصبا ويا از تاريك قبر نور بهشت ويا از ظلمات جهنم غفلت
 بنوعلم وانتباه ويا از ظلمات شك بنور يقين ويا
 از ظلمات نقابانه بانوار قلبيه ويا از ظلمات اوصاف
 بشرية بانوار اوصاف الهييه ويا از ظلمات وحشت
 بعد وفرت بانوار وصلت وقربت ويا از ظلمات غموم
 وكربت بانوار مسرت وسعدت بيرون آرد **بيت**

بعد نومبر بسى اميد هست **در سر طخت بسى خورشيد هست**
 وهذا وارده على قوله تعالى ولاننا سوام روح الله لا يسى
 من روح الله الا انفسهم الكافرون بالله وصفاته
 فالعارف لا يسى من روح الله في كل حال من الاموال
 بله عارف اولانج ياوركه ظلمتني صكره نور اولر بى كى
 كرتونه صكره سرور وعبرتوني صكره لهم بى كى
 اولور مقرر ومحققدر **كنا الله تعالى يجعل الله بعد**
عربيل اى بعد ضيوع حقه وبعد فقر غنى
 وبعد صعوبة الامر سهولة وفي هذا التليه للفقرا
 والاهل كشفة واصحاب العسرة وبيكم بوجهه ساعتنه
 ملهمن اولوب لها نرم كه عنى كله مراد حاصل اولور
 تنكم بوبيت بومضايه تايد قلاوا **وحجاب الخبز لا مطر**
فازا جار الايات نجي حجاب بولور در بر فتح سينه
 وسكون ما ايله سكون مشتقد سحب جرة در
 سمى بذلك لانه بعضه يجر بعضا فالحجاب اسم
 مبنى واحده حجاب غير شرك فجدور ايات
 كرهز وشد بيايله وقت ورمه معناه در
 يقال اكل الفاكهة في ايات اي في وقتها وزمانها **الاعراب**
 وادعاطفه حجاب لفظا مرفوع مبتدا مضافه خبره
 لاراده لام حرف جر محذو مجرور لامه عائد در حجاب
 جار مجرور به مقدم خبر مظهر مبتدا مبتدا مع خبره

ضمير مبتدای اولك ومبتدای اول مع خبره معطوفه
 بیت اولره اولاده ظلام اوزره فا شرط محذوفه
 جوابه اذا ظرف زمان مستقبله غایبا شرطه معنی
 مضمنه اولور واستعمال اولما غایبا التکفیر اولون
 برلره ویا خود وفعی مرجع اولون کاهی زمان ماضی
 ایچون دهی ظرف اولور از کبی تنکم از دهی زمان
 مستقبل ایچون اماننا استعمال اولور ومجرد ظرفیت
 ایچون دهی کلور والیل از ایقشی کبی جاره فعل لازم
 الایان لفظاً مرفوع فاعلید جاره نك جمله اعرابون
 محذوفه مجرور مضاف الیه اید اذ انك تجی جاره کبی دن
 فعل مضارع فاعله ضمیر مستتر راجعه کابه
المعنی ودهی ضمیر کانک بر عظیم یغوری ویا خود بر نوع
 یغوری دارد که نازل اولور زبیه ولره اولون
 ضی وخالک غم وکرتی ازاله کلور لکن الامور
 مرهونه باوقانط مصداقجه لهرامک مصوء وقت
 وساعتک کلامه موقوف بر وقت ومان کلدره
 اول حجاب ضمیر کلور وبارانه دهی ازاله وافاضه
 کلور بی هیچ بر وجه نا امید اولمه ورجائ قطع
 فلما موکرتک کما قال الله تعالی وهوالو الهی محمد بنزل الغیث
 من بعد ما قتلوا ونشر رهنه وهوالو الهی محمد بنزل الغیث
 ای المطر النافع ونشر الرهنه عموم مطر الارض ادهی عامه

ظلمة

في كل رحمة سوى المطر وهوالو الهی تولى امور عباده الحمید
 علی کل ما یفعله مشایخ صوفیه اسما من معنویون نازل اولون
 فوضا نك انواعه امطر تغییر ایدر تنکم کنز الانوار ماضی
 یرنم یطر علی النفس فیه امطار مطر البریه علی النفس
 ومطر الفصاحة علی اللسان ومطر العظمة علی القلب
 ومطر الاضواء علی الروح ومطر الاسرار علی الترفیت
 من مطر اللسان الشکر والثناء ومن مطر النفس الصلوة
 والصناعة ومن مطر القلب الصدق والصفاء ومن مطر
 السر الثوب والحب ومن مطر الروح الرؤیة واللقا
 حضرت مولانا بوحله مناسب منویله نزه یور لر **منویله**
 نیست آنه بارانه این ایشما **فا** هت زابر دیکر دیکر سما
 غیب را ابری وای دیکرت **ما** آسمانه و آفتاب دیکرت
 ناید آن الوک بر خاصانه بر **ما** باقیان فی بسی من فله جید
 خاصانه خدا آسمان الیه سما وعقول وافکار کاب
 واند نازل اولون علوم ومعارف بارانه غیبی یور لر
 تنکم نجم الیه حضرتی وازل من السماء ما آیتوه یور لر
 اهراد من السماء سماء السموات الربوبیه اوسماء اراهم
 وازل من السماء ای من تملک السماء ما العلوم ومعارف
 وما علم التوحید علی ارضی الطوب والایمان فافرج به
 من تملک الارض نبات الاسلام والاعمال والاعمال
 رزق انکم ای لیرزق قلوبکم ثمزق الايقانه والاهوال

منویله

والادب والبر والكرم والنجاة والرفق والرحمة والشفاعة
والصحة والصلاح والحكمة والفهم والبرهان والهدى
الشراف من ارض قلوب عباده وزقا مختصا بالانسان
فلا يحصى الله اندادا وانتم تعلمون فالانسان عند الله العرفان
كل ما سوى الله **روايت مولانا جلال الدين روم** **النفس والروح**
فوائد فائده تلك جميعه فائده لهنسنة تلك نفعه
والجدة دبره بقا الفائدة استخفاف الحار والخبر يقال
لهي ما استفدته من علم ادمان ويقال لهي ما حصل
من الاشياء النافعة في الدنيا والدين وبابه باع ما
مولانا وناصره دبره جمل انواع كثيرة مضاعفة
جدة تلك جميعه سرور ضمنية سرور بريح سرور حارة
سرفت الدابة دبره فحمة موائى مراكاهه ارسا
ابلى طلب فظف نقان فلاله في ادمان نفسي
مراكاهه داروب كلون حيواناته تشبه الجسد النفس
نفسك جميعه لفظ نفسي ما يخ صوفية اكي مضاه
الطاقة ابره لركاه اولور كه نفسي الشيخ دبره واوون اول
شيك زاتني وصفتني مراد ابره لنكم قدان شي كند
نفسه قائم در دبره وكاه لفظ نفسي **الطاقة** ابره
واوون انك نفسي ناطقة مراد ابره لفظ القبري
نفس الشئ في اللغة وهو غن المقوم ليس المراد في الطاقة
لفظ النفس لوجود ولا القاب الموضوع وانما ارادوا

بالنفس

بالنفس ما كان معلولا من اوصاف العبد مزموما
من افعاله واخلاقه اوصاف زمنية اية موصوف
اولونه نفس امارة دبره واكثر صلاح اوزره اولون
بوصي زمانه خطا ابره كندوي ملامت قلونه
لواقه دبره وذكره ووجود مطلوبه اليه سكون
طماننت حاصل قلونه نفس مطمئنة اطلاقه ابره
حاصل كلامه يجب مراتب مختلفة لهنسنة دبره صفتي
كسب ابره اول صفته اذا تسمية ابره لنكم احكام
حقه افتتال فلفظه بالكلمة كندوسنة كراهت كندوي
انتم لهنسنة كلور راضي الله اذا نفس راضيه دبره
وصاب عرفت انتم راضي اوله نفسي جيلست اذا
نفس مرضية تغير اولور **مربع** مربعه ذلك جميعه
قال الجوهري المراجعة الترم وقيل ردم القلب وقيل الروح
بوزنه روح مراد اولور قلب مراد اوله رضى جائز
ودو حاك حقنه قبل وذل هو قدر مشوي شرمك
اولونه ومكان الروح من جدي قولك شرمه
ورضى **4** تن زهان وجان زن مستوريت **6** بيتك
شرمته تفصل وتحققه انتم انتم طيب اولونه
وقلب رضى بر لطيفة وقبانه رضى شرح وتحققه من الفقر
وسرع مشوية بنحة محمودة ذكره انتم بوزنه رطل
كلام اوله من كيو طي اوله **الاعراب** وادعا طفه

فوائد لفظاً مرفوعاً مبتدأ مضافاً مولا به مولا رضى مضافاً
ضمير متكلمه كه اول نادر **مهر** لفظاً مرفوعاً خبر مرفوع مبتدأ
مبتدأ مع خبره موقوفه بحاجب الخبر اوزره **سرد** ده
لام **مهر** لفظه متعلقه سرد مع رضى مضافه انفسه
وسرودك انفس اضمتى صفك موصوفه اضافتى
قبليدند اطلاق ثياب ركنى عمامه وبرد قطبقة
دركاى كى زير تقدير كلام لانفس التوارع والادراع
التوارع ديمك اولور **المهج** موقوفه انفس اوزره
المهج بزم سبزه وناصره وبعجز اولادى خدائى تعالى
حضرتك فوايد وعطايى سوارع انفس وارواح كيون
وافره وفتكازره در كاخ الله تعالى **وان تعدوا نعمه الله**
لا تحصوها قال العلامة الشافعى في تفسيرها اى لا تعد
دون على تعدد نعم الله لكثرة ما بالعدم تالها ومن
تأمل في تشریح الايران وفي اعضاء الحيوان ووقف
على منافعه عرف نعم الله على عباده وازا جاز
في الانفس الالافان وسار فكره في الاحوال والاقام
السفلية والعلوية وعبر من الملك الى الملكوت تاه
في ادوية الخيرة والذهشة وتلاشى عقله عند ادنى
سراقات العزة والقدرة قال الحكيم الملقب اراقت
اللقمة الواحدة لتضبط في الفم فانظر الى ما قبله والى
ما بعدها اما الذي قبله فكان الزرع والخير والطي وغير

ذلك من الآلات المعينة والاسباب الفاعلية وكفايته
حتى ينتهي الى العناصر والافلاك **واما بعد هاهنا**
فكالتقوى المعينة على الجذب والامساك والاضم
والرفع والاعضاء الحاملة لتلك القوى وكما
الامور النافعة في ذلك ابواب فارجة في البر
وداخله فيه فان لا تكرار تخصر وازا كانت نعم الله
في تناول لقمة واحدة تبلغ هذا المبلغ فكيف فيما وراء
ذلك لهذا اذا كنت في عالم الاجسام فازا تحطيت
الى عالم الادواح واجلت طرف عقلك في مبادي
القدس فتعلق بقرص من نعمه **والنعم** هنا لك
على وفق الاستعداد وادراك النعم بمقدار الفهم
والرشاد فان كنت اهلاً في الاوليات والافلاك
انتهى كلامه بغير شدة شروع بربيه شين معجزة
شروع واقع اوضح شروع شريك بمعجزة بغير
اوزره من هو سبحانه وتعالى لك فوايد نعم شروع
انفس وارواح الحيوان وافره وفتكازره در ديمك
اولور وبوان شراخ صدر وانضام قلبك علوى
اولر كه دار غرور دن خاخ ايدوب دار سروره
انابت قلبه واولر دن اول اولكه مستعد اوله
بواسطه اسلام واما ان نورك قلبه راضل اوله
موقوفه كاخ رسول الله عليه السلام اذا دخل النور

في القلب انشرح وتفتح قالوا وما علامة ذلك يا رسول الله
 قال انما في عن راد الفؤاد والادبانية الى راد الفؤاد
 وانما لهب اللوف قبل نزوله واجمان واسلام نزيل
 قلبه رضوى وبركته تلك مرتبة اسلام واجمانه
 وصوى نعم مضيقك انعام وهدايته مكرهه
 كما قال الله تعالى فمن يرد الله بغيره يشرك بالله
 لا اسلام ومن يرد ان يصلا يجعل صدره ضيقا
 حرجا كما انما يصعد في السمار **قال** في التبريل فمن
 يرد الله لهديته يفتح قلبه وينوره حتى يقبل السلام
 ومن يرد ضلالتة يجعل صدره ضيقا حرجا يمنع قوله
 حتى لا ينفذ فيه الخير واذا سمع ذكر الله اشجاده
والله ان الايمان والاسلام يشق عليه صفو السمار
 يسر شروح ونفوس وقلوب هو سبحانه وتعالى بينك
 فوايد معنوي وموايد روحانية سبله اولور اوله قوليك
 صدر في قول ايمان واسلام يحون شرح ومنفج
 اليه اكا عظيم عطا ايلمي اولور واول كنه
 افمن شرح الله صدره للاسلام فهو على نور من ربه
 آية كريمه شك مصداقته قلب اسلاميه خالي
 اولوب صدرى منشرح اوليان اليه اخرف جانبه
 ميل قلده برابر دكله هونكر ايمان واسلام لغمتني
 بونزه برقولنه عطا اليه اكا جنت نعمتيره ويرك

وناز عجبون

وناز عجبون خلاص ايروب صادق سرمديه مرتبه
 ايركود ملك لهم مأمول ومرصود **كاف** **رسول الله**
 عليه الصلوة والسلام في تمام النعمة رضول الجنة
 والقصور من النار وواه الترمي غم معاذ به صل رضوانه
ولا ارج محي ابد **كاف** **فأفقد محيا ذاك الأرج** **كاف**
 ارج فمخني اليه منك وعبر وبوندره بكره قوليك
 شيلك قوتنه وفتش اولينه ديرل يقار ارج
 الطيب ارجا وارجا اذا فاع وانتشر وبابه طرب
 محي افعال اينه در اسم فاعل صيفي اولره زنده
 فليحي وحياة ويرجي معانسه در ابد دائم معانسه
فأفقد قصد يقصدون امرور من باب ضرب غرغف
 اليه معانسه در **محيا** فتح بم ايه حيازن اسم زمان
 واسم مكانه محل حياة معانسه در **ذال** وذا
 اسم اشارت در كاف خطاب بكره اعرابون محل بونه
 بونزه مشاربه ارجه **الاعراب** واو عاطفه در لظه
 لام حرف جر متعلق حاصل در متعلقه كذوفله مقدم
 خبر در ضمير محلا محروور عاودر فوايده ارج مؤخر متدا
 محي تقدير مرفوع صفت در ارجك ابد صفت در
 مصدر كذوفك تقديري احيا ابد ريمك اولور
 وبوجه بليت ربه اولره موطوف اولور فاشترط
 كذوفه جواب أفقد امرور في علم ضمير كنهه مستتر

انت مجازاً بقدر منصوب مفعول بعد **مضاف** اسم اشاره
 ذاك الارج محذوف مجرور مضاف اليه **الفتح**
 اول فوار الى ومواب دبان ايجنه بر ايجنه طيبه و
 نفسي واردر كه اول ابري ايجا ابري ونفوس
 وارواهه رانما صيات ويرجيد فاذا كان كذلك
 اول ارج شريفك **نفحة** لطيفك محل صيانه قصد
 ونقصه ايله تكلم شيخ عارف ابو عباده محمديه على التري
 فوسق العزيز نوادر الاصول الاصل الساسي الثمانية
 والطائفة **انسي** مالک رضی اه عنه حضرت نه سنای
 امطه بوهدي روایت بورل **قال** رسول الله صل الله
 عليه وتم اطباء الخير دهرکم ونفوسا النقيات **عنه**
 عز وجل فان لله جملة نجات من رحمة بهيب سا
 من يشاء من عباده واسأل الله يستر عورتکم ويؤمن
 دوعاکم وینه اول اصله محمديه سيد انصاري
 رضی الله عنه حضرت نه سنای امطه روایت بورل
قال وجد فائمة محمديه سلمه رضی الله عنه کتاب فيه
 بسم الله الرحمن الرحيم سمعت رسول الله صل الله تعالى
 عليه وسلم يقول ان لکم في بقية ايام دهرکم نجات
 ففرضوا لعل دعوة توافقه رحمة فيعبدوا صابرا
 ثم ريشي بعد لها ابا وشرهذه بيده بورل كه
 النفحة الوقفة من العطية يعطى في دفقة واحدة

مستوفى

ما يستوفى الجميع النجات من نجات ابواب قرابه زى المنى
 هوذا وعظما لا على طريقه جزا وقرابه الثواب بقدر
 وعلى طريقه جزا فوقت النفحة غير معلوم وانما عيت
 علمه ليدوموا على طريقه بالسؤال المذرك **وتكلموا**
 مترصديه له في كل وقت قاعا وقاعا ومضطجعا
 فمن دأوم على ذلك ادشك ان توافقه دعوة
 الوقت فيكون قد ظفر بالفتح الاكبر وسعد بعبادة
 الابد **شوي** كفت بخير كفتراي **قوله** انذريه ايام مي آرد سوه
 كوسه **دريد** ايسه اوفاترا **قوله** در دبايد انجني نجات
 نفحه آمد مرعرا ديدورفت **قوله** لهر كرامى خواست هان كنيد
 نفحه ديكر ريد اكاه **قوله** تا ازيه لهم وانما في ضوم بشر
 جان ناز يافت زوانش كشي **قوله** جان مرد يافت از و جيني
 بونقير اوزره مجارون مراد محل اجابت اوله ساعه
 مبارك اولور كه آنوه دعاء مقبول اولور اقامي جاون مراد
 محل صيات فسيه اولهني اوليا كزيه و علمار علي
 اولوب ارجون مراد رايحه روجه لري وفايحه
 علمه لري اوله هم محل انب اولور ذبرا عطيات
 الرية نك معدنري وحياء ابريه ونجات قدسيه نك
 محل ومنعدي اصل اوليا الله علماد بالله در
 وكل انسي موني الا العالمون هيتك **قوله** موني
 حكمنه در الا علمار دبان دكل وحضرت على كرم الله

خلافاً للکثیر و لا للکثیر دائماً خلافاً لایه در ستویه و جمعه
 فم الحاجة بل تر للکثیر کثیراً و لتقلیل قلیل انتهی کلامه و قبل
 لا ترل علی شئی منها الا بقدرته یسی بواراد کثیراً یحیی
 اوله محله انبدر **فاض** فاض بفضی رن فعل ما ضیدر
 فالجهر **فاض** الفاض بفضی فیضا و فوضه ای کثرته
 سار علی صفة الواری ترکیده صوطاً شوب و کلمه دیرلر
 بای باع **در** **مجا** فتح میم الیه ایضاً زمان صیاه و با خود
 مکان معین در **در** **مجر** بحرك جمعیدر دریایه دیرلر **موج**
 در بادن هوا را سطحه مرتفع اولان صوبه دیرلر تنک
 ماج البحر دیرلر اذا ارتفع مائه واضطرب **المج** لجه نالک جمعیدر
 لجه معظم اولان صوبه دیرلر **العراب** فترجماد فاضطرب
 مخروفان جوابی در لام اندیشه در تأکید کثرت و ما
 کاذب در عملده رت به ضع ابروب لغوایلر اول و اضطرار
 فعله داخل اوی هم جائز اولور و بما بود الذین کفروا
 رضی و بما یقوم زیدکی فاض فعل مضی التیما تقدیر مرفوع
 فاعلدر فاض لک مجرمه با مصاصت اخرونه و فخره جائز
 و تعدیه اولی هم فاضلدر کور رضی مضاندر موجه
 فم **المج** من بیانیه در مغلطی مخد و قدر که اول الحاصل در
 متعلقه مخد و فیه الموجه صفتی واقع اولور و بوجه
 رضی مجاز در مراد با زمان صیاه و لغات اولان
 اشرف ساعات و ایمن اوقات الطور و با خود در محل

حیاة ذی

حیاة ذی و ضیع انوار الی اولان عالم و بانی و عارف
 برزانه اولور که ناظم حقیر ذی سره العزیز محل
 حیاة ذی اولان شیخ کامل و عارف و اصلی شول
 تشبیه المبحی اولور که آنده کثرت ما اوله صتی کمال و رف
 و زیاد کثرت اول آب و ادنک جوانه سیدان
 ابرق با نجاد و فیه بو ایکینک ما بینه و تشبیه
 و ادنک فیضان ایلمی ما جاریه محل و مجرای المبحی
 و محل حیاة ذی اولان عارفک آب حیاة عالم
 و معارفه ضیع المبحی اولور تشبیه به طی اولوب
 انک لا رقی ذکر الیکه اول فاضلدر محیا و ادیه تشبیه
 انکه استعاده با کثایه دیرلر و انکا بفرانکه استعاده
 تجلیه تعبیر ایدرلر انزه صکره اول مجاز در ظهور کلان
 علوم و اسرار و فیضان الیایان معارف و انوار
 بر سبیل استعاده اصلیه مظهره مجوده تمثیل
 ابروب انزه صکره استعاده مرتشی قاعده سی
 اوزره مبالغه قصد ابروب اکا موج و لجه اثبات
 اعطایه ترشح البر و بوجه محسنان بر بینه رن
 اشرف و ارر که اول موج و لجه کی مناسب اولان
 لفظ لک مبانی جمع المکدر و انقال و تمیم رضی دارر
 بر تقدیر معنی بویه و محک اولور که ارج المخطاب
 هوکه سن امر مذکوره اقتضای ابروب زمان صیاه و توبه

وحمل نفحات مذكورة جانبته قصد وغنى ابيه سرى
 تحقيق اول زمان حياة ومبارك وشمس اولان اوقات
 فيضان ايلر كجى رحمانه حاصل اولان كجى موصيه
 ملبس اولدغى حاله ديمك اولور بالقيه كجى اولدغى
 مع اول زمان حياة كجى رحمة الله رن حاصل اولك
 كجى مصلوطة يعنى قيوضات متوازه ومكانزه
 كما افاضه ايلر ديمك اولور واكر مبارك محل حياة
 علوم وعرفان اولان عالم رتبان جانبته صدقه قصد ووقفه
 ابيه سر خفيضا اول محل حياة قدسى افاضه ايلر كما
 كجى معانين حاصل اولان كجى موصيه كجى كجى مراد علوم
 ومعارف ويا مصاحبت كجى اولدغى اوزره معنى
 ايلر المحاطب اكر سره امر مذكوره افشار ايلر مبارك
 مذكوره جانبته صدقه قصد ايلر كجى خفيضا اول محل
 حياة قدسى اذهن عارف اسرار ومعارف فوق
 فيض وشار ايلر كجى علوم الله رن حاصل اولان معان
 مقوقه كجى ملبس اولدغى حاله ديمك اولور
 تكلم بوجه مناسب عالم رتبان ومفيض اسرار بزان ابو عباده
 محمد بن علي حكيم زمري قدس سره العزيز نوادر الاصولك
 رفته در رنجى اطلعه بيور رن فالعلم انما بدافه الله
 عز وجل الى الرسل ومن الرسل الى العلماء ثم من العلماء الى
 الخلق فالعلم بمنزلة البحر فاجر منه وايد ثم اجبر من الوارى

نوراني

ثم اجبر من الوارى من النور جد ولو ثم من الجد الى ساقية فلول
 الى الجدول ذلك الوارى لفرقة وافره ووسان
 ربح على الوارى لافره وهو قوله تعالى في تزيه انزل
 في السماء ما رفات اوديه بقدرها فتمل ايل
 زيرا فكمو العلم عند الله تعالى فاعطى الرسل من اوديه
 ثم اعطى الرسل من اوديتهم انظارا الى العلماء ثم اعطى
 العلماء مبادول صفاء على قدر عقولهم ثم اجبر العلوم
 الى سواقيهم من اهليهم واولادهم بقدره وقت تلك
 السواق ومن كثرها ودر في الخبر انه الله الى سواقيهم
 بقدر التدبير والتدبير سواقيهم لافشوه لصدق نبوتهم
 وللعلماء سواقيهم لافشوه لصدق عقول الخلاق
 وانما بقدر ذلك لان العقول كمل فلما ذيرت ايلر
 في عقولهم قدروا على افعال السبق وذيرت العلماء
 في عقولهم وبذلك نالوا العلم فقدروا على افعال
 ما عجزت العامة عنه وكر ذلك علماء الباطنه وهم
 الحكام والهيبة ذيرت في عقولهم فقدروا على افعال
 ما عجزت العامة عنها لافه لافه ما اعطاهم الله عز وجل
 فابصروه واسمعوا من مقالهم الى هنا فعلموا انهم
 ذو سعة من الله تعالى وعلموا انهم ذو صرح وقلة
 بالنسبة اليهم كما قال الله لهم رحمة الله تعالى عليه هو
 والخلق جميعا في يده كذا ذو واسعة وذو اخرج كذا

نوراني

خلق مصدور بونزه مخلوق مضانه اولور جمع بونزه كبد
 ايچين مستعمله كل مضانه تنك حاز القوم جمعهم دنور
 كلمهم معنای ویریلور بد لغت عربیه اگر چه جارحه مضانه در
 لكه قوه و قدرت معنای استعمار اولور كقول تعالى والسماء
 بنينا لها بابر اي بقوه و قدره بونزه دخی قدرت و تصرف
 مضانه اولور و ذوا صاحب مضانه اولور ذونك
 جمعهم حه علم بايون و ح بوسع و حه ایری مضارعون
 و اویار مفوضه اليه كسره مقدده ما بینه اویري جمع حرف
 قلندی و فتح سنده حه قاری حه طاقه و غنایه دیرلر
 خرج ضيقه و زحمته دیرلر **الاعراب** و اداپدیه در الخلق
 لفظاً مرفوع مبتداً جميعاً حالیه او ذره منصوب در فیه
 متعلقه محذوفه خبر دیر مبتدئك مبتداً مع خبره اعراب
 محال بونه جمله متانفذه در فذوا له فائضه در
 ذوا اسماء سه معناه مضافون اولور ذونك
 جمعهم كه لفظاً مرفوع مبتداً حه قولنه مضافه
 بو تفصيره خبری محذوف اولعب تقدير كلام فنه
 ذو حه ديمك اولور هر بر رسل عطف مبتدای محذوفك
 خبری اولوب بفضهم دخی واسعه و بفضهم خرج ديمك
 جائز اولور و حه و خرج اولور توبع و كثر ايون
 اولور و بونزه جمع و تفريعه واردر كه اولر ايچي شخ اولور كسره
 جمع ايلوب بعده ايچينك مابني ذره جمله تنك نظم خفزي

خلق ذره

خلق اولور نفوذ و قدرته جمع ايلوب بعده ذوا
 حه و ذوا خرج اولور ما بيلري تفريعه ايلور و وضع
 ثابته ضعه طبايه و هم ترير واردر تريري لفظی
 بر مضايه اولور تعالى ايروب انخ صكره بر مضايه
 دخی تعالى يكد دیرلر تنك مضت فاعلم ذواللفظی اولور حه
 ثابته حجه تعالى ايلري تنك بونزه كرمه واقع اولري
 لايتوي اصحاب النار و اصحاب الجنة اصحاب الجنة لهم
 الفارزون پس معنی خلق عالم جميعاً اولر الله
 بد قدرته و قبضه تصرفه مغلوب و مغلوب اولور پس
 بونلك بعضی است و بعضی خرج و زحمته صاحب
 پس بونلك حكم بالغی او ذره كيف مايت تصرف
 ايلر است و خرج و غنايه و فقره علمه و حه و مضعت
 و مضرت و راحت و زحمته و بونلك ایلور حاله
 شامل اولور شول كه لركه علم الله غنا و ثروت مستند
 اكر انلری هو تعالى فقير و ضار اليه انلره ضرر قیور
 و شول كه لركه فقر و فاقه مستظهر در اكر انلری غنی
 قیس و نعم و از رزق انلره باط ایلر انلك لهری
 طغی و غنی اولور مضر اولور كما قال الله و لور ط الله
 الرزق لعباده لبقوا في الارض و لكنهم ينزل بقدر مايتا
 انه لعباده خير بصير و غنی انی ايرالك دخی الله عنه
 عن رسول الله عليه الصلوة و السلام عن ديه عز وجل

آن من عباری المؤمنین من لا یصلح له الا السقم والوحیته
 لا فده ذلك وانه من عباری المؤمنین من لا یصلح له
 الا الفناء ولوا فخرته لا فده ذلك وانه من عباری
 المؤمنین من لا یصلح له الا الفخر ولوا غنیته لا فده
 وانه من عباری المؤمنین من یألی الالباب فی العباده
 ولوا عطیته اباه دخله العجب فافده ذلك انه
 امر عباری یعلمی بقاویهم انه علم ضییر
و نزولهم و طلوعهم ک فعلی در آن و علی در آن ک
 نزول عفت و با حاکم شیک اعلایه اسفل نظر
 اتمنه بر لر و طلوع آنک خلا فیدر که بر شیک اسفل
 اعلایه صعود اتمنه اطلاله بر لر در آن در که ناک
 جمیدر که در آنک هوزده بر لر اقضای قصر مضانه
 استوار بر لر در آن اسم چند نزولهم جمعه لو
 مطابقه ادنوری جمع مرار و رنشد تکم استی
 علی التقوی من اول یوم آیتنه واقع اولی من اول
 الایام و محله تفسیر قلنشد و لقیته کل رجل دعاک
 لقیته کل الزیجار دیمک دخی بوکا نظیر اولشد و رینه
 و هریدر **درج** فکینه درجه ناک جمیدر طبقات مرتبه
 بر لر و لهذا اهل نازک منزله در کات و اصحاب
 حنک مراتبه درجات تعیر بر لر **الاعراب**
 و نزولهم و اوایزایم آنه اما مقدر اولور شکم

هر چند
 باده

مصرع ثابته اولی فابوکه دلالت قلور تقدیری و اما
 نزولهم دیمک اولور و طلوعهم نزولهم اوزر نه موطوفه
 جمع ضمیر لی بیت اولره اولی خلقه عاشر اولور فعلی و
 فامصرع اولره مقدر اولی اقایه جوایدر دینه و
 جائزدر و یا خود فاقربوه یکنی دینه و هریدر شد
 دخلت مکه فالطینه و اولی فاکنی بعضی نشود
 علی برینه الی واقع اولشد و الی درج موطوفه الی
 در آن اوزر نه علی ظرف مستقر در ضمیر بر مبتدایک
 در آن نزولهم کوره درج طلوع کوره لف و نشر مرتب
 واقع اولشد و الی مصرعه یلم لهم صنعت طبانه
 و لهم مناسبت لفظیه وارد در و مصرع ثابته تردید
 و دخی در آن ایله درج لفظی نه صلی لاصه وارد
المفع اما بو مخلوقاتک نزول و طلوع و عروسی
 بعضیک در کات اوزره و بعضی افریک رخت
 اوزره در یا خود بعضیک سوی در کات و بعضی
 افریک سوی در خانه در دیمک اولور همش
 کار الی کنی دفع ایروب کنی مضرا نمکدر کما
 فار الرسول صلی الله تعالی علیه و سلم ان الله لا ینام
 ولا یغشی له ان ینام یخفی القسط و یرفعه الاخره
 شراف مشرقه و مصایح اولشد بویله بر که فویشلر
 لما یقوده الله و ما یزله بعلمه بیده الیزنه یخفدر

ناده و برفع افری و بقلل مرثا و بكثر مرثا و بقلل مرثا
ان الله برفع بعده المطيعين و خفض به العاصي والله
في ذلك عادك فهو المعبر بقوله تعالى كل يوم هو في شأن
عن عباده ابن المسيب على رسول الله صل الله عليه وسلم
لهذه الآية قلنا يا رسول الله وما ذاك ان في قال
عنه السلام بغير دنيا و برفع كرها و برفع قوما و برفع افرين
تفسير اصفه نزه و تفسير مدار كره و هي بآيتك
تفسير نزه مكانه ابرو بابر كره قال بغير المالك
و نيره عن معنى الآية فاستمره الى الغد و ذهب كئيبا
فزيبا يتفكر فقال له غلام اسود يا مولاي افرين ما اصابك
لعل الله يرسل لك على يدي فقال ان افرها
للملك فاعلمه فقال الغلام ايا الملك شأن الله
انه يولج الليل في النهار و يولج النهار في الليل و يخرج الحي
من الميت و يخرج الميت من الحي و ينضئ عظاما و يحقن
سليما و يفرغ عينا و ينفي فقيرا و يعز زبيلا و ينزل
عزيزا فقال الامير امنت و امر الوزير ان يجمع ثياب
الوزارة و كساها الغلام فقال يا مولاي هذا شأن الله
يخفض من يشاء في عباده و يرفع من يشاء الى اعلى
الدرجات فاقض و رافع اولوه الله تعالى فقدر
اسماء حسنا سندر و خفض و رفع المالك انك
شاه شريفندرتك لم يبي مشكوة شرمه بوايكي

اسمك تفسيره ربر الحافض للشيء عن مرتبة الى ما
لهوارة من الرافع لمن شاع عن مرتبة الى اي مرتبة
شاء و بخفض الكفاد بالحرى و الصغار و برفع المؤمنين
بالنصر و الاعزاز و بخفض اعداءه بالابعاد و برفع
اوليائه بالتقرب و الاسعاد و بخفض اهل الشقاء
بالتبعد و الاضلال و برفع ذو العقادة بالتوفيق
و الاشارة و بقلل خفض ارادة عباده تارة و برفع
و بوسعها و الحكم لله **و معاشهم دعوا قهرهم ك**
بيت في المني على عروج ك معاش معيشك جميعه
معيشت و بربك معاشه در مصدر اولفه و هم
ما يعش بربك اسمى اولفه صالحه و يعنى مطعم
و مشرب و ملاهى و دنياه بوندله مشابه اولفه
شيلدنه لهره و ايسه اندره اطلاقه صحيح اولور
و لهره ايله اولسى شادرد عند البعض لهندر زيرا
بوندك بى نفسى كلمه زير صحايف بى كى و كلمه
عراق عاقبتك جميعه عاقبت بر شيتك افرينه
دبرلر و عاقبت و شقاوتون بر شيتك عقبنده
كلون امره و هى اطلاقه دبرلر **بيت** افعال ناقصه زير
بعضه تشده فعله ما ضيندني اوخ درت و لهره
كلون اعتباره اما عند الحقيقة كلمه نفسى و بربك
بر سبيل تجوز الكافعل دبريلر **مني** مصدر مثنى مثنى و

یوریمک مضامه در عوج کس عینله ضرب بایند اکر بیکه
 واققلغه دیرلر بوزده استقامتک ضری مرار
 اولور **الاعراب** وادعاطفه معیشی مبتدا وعواقبهم
 معیشی اوزده معطوفه لیست افکار ناقصه رز
 ضمیر مستزادک اسیدر ماقبله اولور معیشی
 وعواقبه عائر اولور فی المشی و اولور الف ولام
 مضاف ایلور عوصه اولور تقدیری فی مشی
 دیمک اولور و ماقبله ظرف اولور و علی عوج متعانه
 محذوفله لیسن ناک خبری اولوب بوجه اعراب محذوف
 مرفوع اولوب خبری اولور مبتدایک مبتدا مع خبره بیت
 اولور اولور زولهم اوزده معطوف اولور بوشده
 اولیه که ناظم خبره رحمه الله تعالی علیه معاشر
 وعواقبک شیا فشیانا فانا کلوب حاصل اولور
 اعتباریه سوتیا و ساطا یور بر شخصه تشبیه الیوب
 اکامشی اثبات المراسله خبری مائی اولور شخصه
 تشبیه ایلور که استعاده بالکتابه دیرلر و اولور شی
 اثبات المرحه استعاده تخیلیه تعبیر ایلور و تقدیر
 الكلام و معاشر المخلوقات فی الدنیا من مطعم و مشرب
 وعواقبهم فی الاخره من عاده و شقاوة لیست
 فی المشی و الحریابه علی طریقه سقیمه بل علی طریقه
 مستقیمه و حکم بالغه فان مراده و مقدره تله

نوجه بهم

توبه بهم فی اوقات المخصوصه **الف** بومخلوقاتک
 دنیا مطعم و مشرب اولور معیشی و اخره
 عادت و شقاوة ظهوره کله دیک صفندی
 دفع و هربانده عوج و شقامت اوزده دکل بلکه
 حکمت و استقامت اوزده درک حکیم مطامع هرکی
 استعداد ازیه نه کوره بر کاده هدايت قلمش
نکته **سجده** ربک الاعلی الازی خالق فوی و الازی
 قدر و زدی آیتزه مقرر بر کله مناسب بوی
 تعبیر یور مشرود مجاهد رحمه الله تعالی علیه
 فوی صورت و قد معیشت فیری ایلر بر اصفطای
 هم مجاهدین روایت ایلور فیری الانان
 سبل الخیر و الشر و العاده و الشقاوة یونفیر
 ایلر فالواطن قدر العاده و الشقاوة ثم بترک
 واحد من الطائفتین لولک مانه علیه فل کل
 بعمل علی شاکلنه آیتزه اصفطای برکه قل یا محمد
 کل واحد بعمل علی شاکلنه ای علی برته و طریقه
 الی جیل علی و نسا کل حاله فی الیدی و الضلله
 و الدلیل علیه فیکم اعلم من لاهو الهی سیدای ازها
 مذلهبا و طریقه انانه هنوز دخی وجوده کلوز
 مقدم دم مادره دز فی و ایلر و علی و شقاوت
 بر مقصای استعداد ازلی مقدور و مکتوب اولور

تنگم ایه معود حضرت زین العابدین روایت اولیانه بوضوح
 شریف بومعنا به دلالت و شراف قلود که بپور
 فار علیه السلام آن اهدکم جمع خلفه ۲ طریقه
 اربعین بوما ثم یكون علقه مثل ذلك ثم یكون
 مضغه مثل ثم یسئل الله ایه الملك فیقبحه
 الرقع ویومر بأربع کلمات یتب رزقه وأجله
 وعمله وحقی او عید الی اخره سرانجام اجله
 فاجب خلاصه مکره اولی یعنی گوی رزق و ثواب
 لهم فراغت ایه خلاصه مجال اولی از کافال علیه السلام
 لو ان ایه ادم لهرب من رزقه كما یرب فی الموت
 لا در که رزقه كما یرد که الموت رواه جابر رضی
 عنه معینک مقصود و مقدره اولی یعنی
 بوايت کریمه دلالت ایلر که سوره صفره هو تعالی
 حضرت زین العابدین فیما یکتبهم فی الجوه النیا
 ای نحن فیما الرزق والمعیشه فی الجوه النیا
 علی حسب علمنا غم مصالح عبادنا فلیس لاحد
 ان یحکم فی شیء من ذلک دعای اولی و پس
 بوضوح بیک جمله ذلک اگر معاشدی و اگر معادری
 تمام حکمت بالغه و عدالت کامله اوزره در چشم
 حقیقت بینة نظر قلبی اخلاف و اعوجاج حد اطلاق
 بر شیئی که میوب بلکه بوجهی صحایف کون اوزره

حلال بکفین خفیه فی نظر

بر قدرته بالشیئی نفوسه بر عیبر و دست حکمته و شیئی
 صنایع لی کرد کور ملک محفیه و مقرر اولی تنگم بپور
حکم نجات بید حکمت ک ثم نجات بالمشیج ک
 حکم حکمتک جمیع و اصل الحکمه فکلام العرب
 المنع من الفساد یقال للحکمه الفرقة فی فهم
 الدابة حکمة التجام لا تمنع الدابة عن الاعوجاج
 والحکمة تمنع من الباطل کذا فی تفسیر الاصفهانی
 حکمتی و صوره شیئی اوزره تعریف امتداد بپور
 بری الحکمه لهن العلم بحقایقه الاشیاء و العمل بمقتضاها
 و بمنزله و بعضی و فی تفسیر العلم و انقائه العلم
 و یو تعریف امتداد بپور اوزره حکمتی مراد مقدر
 الی اولی و نجات طوقفه و اوزر که در لنگم نجات
 الثوب و بر ضرب باید فی حبه بر کینه بر کربای
 طوقفه و یا خود ادر نجات نونک ضمه به
 فعل ماضی مجزول ید بوزره ذرف معنانه در
 تنگم ذکر اولی حکمت فتحات ثلاثه ایه فعل مضارع
 قضت معنانه نجات نجات نجات مذکور که نجات
 فعل ماضی مطا و عدد نجات اسم فاعل صیغه ی
 اوزره بمعنی مؤلفه و مستحکم مراد بوزره ظهور
 عالم اولی که تار و پود قضا و قدر له لهر بری
نجات اولی و استلاف و امتزاج قلم در

الاعراب حکم لفظاً مرفوع میزای محذوفات خبر
 تقدیری همی حکم و یا خود تلك المذكورات منحة
 و خرج و نزول و طلوع و معاش و عوایب حکم و بیک
 اولور و ثوی نفییم معنی افاده فلور **نیت**
 فعل مضی مجزول اعراب من محذوف مرفوع صفت حکم
 بد نیت متعلق حکمت محذوف مجزول اولوب
 بد صفتی اولفده جائزدر اما محذوف مرفوع الوب
 حکم کلمه نه صفت اولی و هی و هر دو و مفعول
 محذوف اولور اولی وجه اوزره تقدیر کلام
 حکم عظیمه **نیت** بقدره حاکمه علی الاشیا
 و بیک اولور و ایکنی وجه اوزره معنای حکم
 حاکمه علی کل الاشیا **نیت** بقدره الله تعالی
 و بیک اولور ثم تراخی ایچوندر انشا بیک **نیت**
 من حیث الوقت و کمرته متأخر اولی افاده
 الی علین معلولک متأخر اولی بیک **نیت**
 فعلک ضمیر حکم عام اولور بالمتبع **نیت**
 متعلق حضرت ناظم رحمه الله تعالی علیه حکم
 و مقادیری مخلوقه تعالی بیکه و مخلوقاتک و هی
 اول حکم و مقادیر الی ارتفاعاً و انخفاضاً مخلوط
 و اقتراج قلماری و آنرا متاخر و منضعل اولی
 شول صیوطة تشبیه بیکه اولی اولی آن

صیوطة تشبیه بیکه استعاره بالکنایه و بیک
 و انکاشی اثبات الیمنه استعاره تشبیه تغییر اولی
 و ذکر بد تشبیه استعاره ایچون اولور که **نیت** و صیوطة
 مناسب و ملائم کلور و بیکه لفظ حاصل اولور
 حکم اولی حکمت لفظ اوزره معنی محرف و **نیت** الیه
 انتیج میانه **انتلاف** و **نیت** الیه متبع لفظ اوزره
 ازواج دارد و معنای بیت بیکه اولور اول
 ست و هر دو و نزول و طلوع و معاش و عوایب
 و استوا و عواید مذکوره اولی شید شول حکم
 عظیمه و مقدرات جسمه در که اول جمیع اشیا اوزره
 حاکمه و مظهر اولی بد قدرته **نیت** اولی و ترتیب
 قلماری آنرا صکره متبع و مؤلف اولی مخلوقه
 اول مقدرات متبع و مرتزج اولی توضیح معنای اولی
 کتب الله تعالی مقادیر الخلقه کلها قبل ان یخلق
 السموات و الارض بحسبه الف سنة و عرشه علی الماء
 حدیث شریفک مصداقچه الله سبحانه تعالی فضلك
 له نور و منه و اسما اولی الی الیک یل مقدم
 عرش عظیمی ماء اوزره بیکه خلایقک از لور
 ابوه و ارجحه واقع اولی مقدار لری مالک و بیکون
 لهزة الیه صغیر و کبیر تقیر و تطیر دست قدرته نوع
 محفظ اوزره کتب و تطیر قدرته انا کل شیء خلقناه

در حق و کل صغیر و کبیر منظر آیدری در حق بر ملافت
 اولون آیات و اخبار بومعنا به دلیل و شاهد اولری
 از نه صکره اسمان و زمینی و بنهاده اولون خلافتی
 از لوه تقدیر الیه یکی حکم بالغه آذره بلا زیاده
 و لا نقصان ایجار الیوب اولر مقدار از لوه بوقایله
 منج و منقطع اولری و بوندر حق تبار و پورک
 اکتوف و اقتزاجی کی اولر مقدار آنک مقتضیاتله
 بر مرتبه انساب و اقتزاج الیه لیکه دست قدر آنک
 از لوه نیج الیه یکی حکم در خارج اصل و قطعا برض
 کار و کرده رقی قادر اولدیکر و از لوه منج
 و منظم اولر قدری نظم و ترتیب در خروج و عبور قدر لیکر
 بر طریقت هواجه عبدالله انصاری حضرت آنک
 کلمات قدسیه لر برتر که پور لر عارف طلب از باقی
 یافت نه یافته از طلب و سبب از معنی رسیدن معنی
 از سبب مطیع طاعت ز خلوص و از نه خلوصی
 از طاعت و عاصیا معصیت از عذاب رسید نه
 عذاب از معصیت چرا که سابقه اصل و طاعت منقطع
 و متعلق بروست **بیت** کاد عارف راست کوا هست
 چشم او بر کشتن لای اوست **ک** ای کدم کاشتنش و از نه
 چشم او بخت رزق کد **ک** پیشی قدری خلوص با کد
 عاقلانه چون پیشی سوزن کار که **ک**

فازا اقتصد

فازا اقتصد ثم انعمت ک **فیمقتصد و بمنعرج ک**
 افعالک فعل مضی مؤنث در ثلاثی قصد و نذر
 من باب ضرب و اقتضای سیه الامریه توسط الیکه لیکر
 تکم فلو من مقصد **ک** النطقه دیر لر اسرافه تقیر میانه
 متوسطه و عین معنی دیر لر انعمت باب
 افعالک فافیدر انماج اکر اولمغه و قصود
 میل و عدول قلمغه دیر لر مقصد صارک کسبه
 و منعرج و آنک کسبه ذکر ادناسه یکی فعله اسم
 فاعله لر **الاعراب** فازاده فاعاطفه و انا
 زمان مستقبله یعنی ظرف ذکر تکم ذکر از اجار الیه
 مرور الیه و غالباً شرط معنی مضمر اولور
 بواسطه جوانیه فاعله اولور ثم حرف عطف در
 و ثم الیه ایاز اولمغه کینه انماجک اقتضای
 من حیث المرتبه دونه و منماج اولمغه اقتضای
 فضل و کثرتی اشعار ایاز اقتصد و انعمت
 فعل آنک ضمیر لری بیت سابقه اولون حکم
 عائد فیمقتصد فاعله ایاز از آنک با مع معنی
 مصاحبت ایچوندر ریس جازدر بایانک متعلق
 محذوف و متعلق محذوفه با قرینه کلام منقاد
 اولون میزای محذوف و فلک خبری اولور تقدیر کلام
 فاقصاده ها و انماجک کائنات مع مقصد و منعرج

فازا اقتصد

ديمك اولور و بويجه محنت بديعه دن صنعت
 طباه واردر و مناسب لفظيه ولف وشر مرتب
 ورضي ارصاد واردر معنای شریفی برادر حکم جليله
 و مقادير ضربه ثول زمانه که اقتضاد و اعتدال
 ابدی اندخ صکره منبرج و مخرف اولري بسی آنک
 اقتضاد و اخرافي و منبرج اولان مخلوقه بيه اوليکيد
 اول وکلدر که مقصد و مخرف اولان که هر حکم
 سابقه و مقادير ثابته بيه نوعاً مخالفت قلدر
 سابه ناک شخصه مخفی ممکنه اولدي کي بواجب
 و اشباهک و فی مقدرات سابقه و اعيانه ثابته
 مخفی ممکنه وکلدر قال بوضوح حقیراته الله امراراً
 ايجائياً و امراراً ايجارياً فلان نظر المخالفة في الامور الجارية
 و في ترجیه العوارف اعتقاد جماعت آنست که صه
 سبحانه و تعالی الهيمان خالق اعيان عالمه جميع فاعل
 بکل انت كما قال الله تعالی و الله خلقکم و ما یملکون
 و لهم مخلوقه اقدرت از غیر و شر و نفع و ضرر و کفر
 و ایمان و طاعت و عصیان هم نتیجه قدر و قضت
 و انذار مثبت و اذات ضايت كما قال الله تعالی
 و ما نشأون الا ان یثار الله قال صاحب المذله
 في تفسيره ای و نشأون اتحار السیر الى الله الا
 وقت منية الله و قبله لعموم المشیة في الطاعة

والمصيان

و المصيان و الکفر و الايمان فيكون حجة على المفسره
 شيخ صدر الدين قنوی حضرتي اسما و صني شرفه
 اسم عدلک تحفيضه بويله بيور لکه مخاف الکلون
 الا بالعدل كما اتت المؤن من عدل عن الباطل الى الحق
 كذلك الکافر عدل عن الحق الى الباطل كما قال تعالی
 ثم الذين کفروا بهم بعدلون اخبر الحق تعالی انه ما
 عدل من عدل الى الحق و الى الباطل الا بيه و بارادته
 و مشیة لانه لا حول و لا قوة الا بالله عن النبی
 علیه السلام ان لكل مصیفة و ما بلغ عبد مصیفة
 الايمان حتى يعلم ان ما اصابه لم يكن ليخطئه
 و ما اخطاه لم يكن ليصيبه وواه الطران عن
 ابي الدرر و رضي اه عنه بوضوح هذه آيات
 و اخبار قتي حوقه و دلائل و برهينه زلات يودر
 پس هر شیک خلقی حضرت هو ابرو کني بيه ک
 و رضي صغیر و کبير و فقير و غني و طاهر و لهره قدر شئی
 وجود کلور قبل الوقوع لوع محفوظه مطور
 و مکتوب اولد بینه قل کل یعمل علی شاکله آیتک
 مصداقچه هر کس شاکله از بیه اذره عمل قدر بینه
 واقف و عارف اولد کس بر توضیح معنی و کشفه
 فحوا بويله ديمک اولور که لهره زمانه که اول حکم
 سابقه و مقادير ثابته معتدله اوله اکا مظهر اولد

که رضی معتدل و مقصد اولور و لغزه و لغزه که
اول منفرج و مخرف اوله انک نظری لهم منفرج و مخرف
اولور و عارف اولور اثر در موزه استدلال اولور
و کل میر ما خلاصه له ستری بلور غیر و شرک مجدی
قضا و قدر در اولدیفنه ایمان و شرط اولور
شریعت بمجاپرا عج **قامت بالامر علی عج**
علم باخود فعل ما صید شرط اولور شول خبره
در لکه قاطع اوله بقال شریعت کذا و رجا قالوا شریعت
الرحل بکونه **الامر** تحقیقا قاعده در که بر فعل
علم باخود اولوب عینه الفاعل صرف حاله المس و به
مذکور اوزره و سطن الکاه الیمک جائز اولور
عجاپ عجبه ناک مجیدر و عجبه شول طکوه
ننه در که ان کورن تعجب الیه **عج** ضم ما وقع صیله
عجک مجیدر حجت برهانه **قامت** ظهرت
و قامت و غلبت معنایه استعمار اولور بعضی
نسخه قامت برینه قامت واقع اولور اثران
معنایه اولمقره جائز نیک صندی اولور
امرقول اولور و یا خود از ل و ایجاری اولور کن
امری اولور جائز در **عج** کسر ها ابله سند معنایه
اولور عجه ناک مجیدر ملت و ملکی بوزره **عج**
ضم ها ابله عجک جمعی اولور جائز در **الامر**

بمجاپرا

بمجاپرا ده با شریعت منطبقه ضمیر موقت مقدم
زکرا و ناه حکم عاجز اولور **عج** شریعت فعلک
فاعلیدر فاعلک ضمیری **عج** راجع اولور و مجیدر
مقدم اگر کسر حاله اولور و اگر فتح حاله اولور
علم کذا التقیریه مضاف مقدر اولوب علی **الامر**
ربماک تقیریه اولور الف و لام مضاف الیه
عوضه اولوب **عج** المکریه بالقضار و یا خود **عج**
الامر لا اعتدال تقیریه رینه و صیدر مصرع اولور
اولور **عج** و لا لغزه زیاده و ضوئی اولور اعتبار
ان مشقه تشبیه ادوب اولور صکره شریعت
فعلی مشقه قلمفه استعاره تبعیه رینور و خود
عجی شریعت تشبیه قلمفه استعاره با کنایه
و اکا شریعت اثبات الیمک استعاره تخیلیه
رینه جائز اولور و بوجیده اگر مصرع نایزه
اولور **عج** مضموم اولور **عج** رد العجز علی الصدر
ضعفی بولنور و اگر مکتور اولور **عج** ضاس مخرف
اولور و بوزره صناعات بر بقیه دن نیم و ایضا
رضی واردر **عج** اول حکم مذکوره و یا خود
عجاپ و غرابینه **عج** نقلیه و بر الهیه عقلیه شرع
ایدری اولور **عج** که او حفظه ظاهره و غایبه اولور
الامر سنین اوزره که مراد اکثر احوال و افعال

سینه و شهور و نه و نجوم افلاک تا نیز به یارب
 تحوت و سعادته و محط و قضی و بوی امانت شری
 بونلور و بیرون طائفه اولور و بونلور اهل سنین
 دینور و همی ضم ها ابله قرائت اولور یعنی اوزره اهل
 همی و تدریه و اهل اغزال اولور که اهل قیامی
 الله تعالى فلولی محمد انی عبد تقیر و ایجا ایلر
 محترم ابراز ایلر کلری مدایله ایلر اهل همی دینور
 شکم بواغبار اوزره اهل کلام و همی تقیر اولور
 و اول مقادیر و حکم عجاب و غیرینه شریات
 ایلان همی نعلیه آیات و اخبار و همی فواید جمله
 بری انا کل شیء بقدر و همی و کل صغیر و کبر مستطیع
 و همی قدر الله ضائق کل شیء و همی و الله خلقکم و ما یملو
 و همی و ربک یخلفه ما یثار و یخار ما کان لهم خیرة
 سبحانه الله و تعالی عما یشرکون ایلدی و بونلور امانت
 اولور آیات کریمه در بیضاری حضرت بویاتیک
 تقیر و نه دیرکه و همی نعلیه نفی الله الاختیار عنهم
 راساً و الا مرکزک غلبه الحقیه فان اختیار العباد
 مخلوقه با اختیار الله منوط بدواع الاختیار لهم
 فیما و اختیار همی فیما و همی و همی لا یقدر و یوکل
 جمله و نه بری کل شیء بقدر فقی الفی و الکسر و ری
 و همی ما شکم من احد الا و قد کتب مقصده من انوار

و مقصده من الجنة قالوا فلا تخط علی کتابنا یا رسول الله
 و تترك العمل قال علیه السلام اعملوا ما شئتم فكل مسر
ما خلق له شکم امانتیه متعانه اولور کتب شریفه
 قضایا و تدریه متعانه اولور با ایلر بونلور امانت
 همی و برالهیة فقی هو فیه روایت اولور و بوی
 همی عقلیه و همی فواید از جمله امام فخر رازی
 آیات نعب آتونه تحریر ایلدی بوی کلمات ایلر اکتفا
 اولور بویور لکه لا شک ان الله لبعید فواید و بوی
 من الفطر و التری و انما یحضر الرحمن بمرج فقام کل
 المرجح لم یحضر الرحمن و ذلك المرجح لیس من العبد
 و لو کان ذلك المرجح من العبد عاذاً الکلام الیه
 فلا بد ان ینتهی الی الله تعالى و هو بلا شک ثبت
 ان العبد لا یکنه الاقدام علی الفطر الا باعانة الله
 و ایضاً ان کل الخلق یطوبون طریقه خیر و لا یضوز
 به الا ببعضهم فیسر ذلك الا بارادة الله تعالى
 و اعانة ثبت ان لا یصلح عن معصیه الله الا بصحة
 و لا قوة علی طاعة الله الا بتوفیق ای لا حركة
 و لا قوة الا بعنة الله تعالى قال العبد ان ینشأ بوی
 اعلم ان کل ما سواه تعالى ای اصل تخلیفه و کونیه
 حتی الافعال التي ینتمی اختیاریه بلایه و ذلك
 ان مشیه الانسان محدثة مشیه الی الله تعالى

فوق مقطر في صورة مختار الى هنا كلامه بر عبده
 لا بد من ادلائق فضايه رضا و بر ملك و قار را در فقه
 كنونى نسيم و تفويض مرتبه نه ابر كوكب و كدر اللهم
 لا تجلنا الا بالله الذى لهى قس با مقبل الطوب
 والابصار ثبت قلوبنا على طاعتك يا ذا الفضل والمنه
و رضى بفضاء الله محيى ك **فعلى مركزه ففع**
 رضى علم با نون مصدر در حشود اوله معناه
 قضا حكم و تقدر معناه در محدود و مقصوره
 اولور بوزنه مذكوره اوله قار صاحب التعريفات
 القضاء والحكم لغة وفي الاصطلاح عبارة الحكم الكلى
 الالهى على الاشياء في الازل اجمالا و الهى عليه جارية
 من الازل الى الابد والقدر تعطيه الارادة الذاتية
 بالاشياء في اوقانت الخاصة **الله** اسم ذات
 مجمع جميع صفات و بواسم جلالك فتوحات
 عينيه نام فاحه تفيزه جلتا بعلك انداره
 تحقوه و تفصى مذكور و مطور اوله مذكوره
 طلب اوله و خاص اسرارك استحق مناج
 الفقرا نام كتابه قسم نائده طلبا لله **محى**
 بفتح الحاء و بفتح الجيم حقيقة و مدير و ادب معالمة
 من قولهم محيى بالكان اذا قام و ثبت فيه كذا قار
 اسم الاثير في النرايه محيى كسر حاليه عقلم معناه

دكيسى بيه مقصوره **در** عايج بعوج در امر و قال
 يقول ربح قل كى عجت البعير اعوجه عوجا و معا
 و برسه اذا عطفت راسه برمامه يعنى فتح
 دوه نك بثنى بولار ابله بر جابه ميل اثير سلك
مركزه بوزنه مركز معناه در و مركز راس نك
 مياته و برلز نك مركز الدائرة و مركز نك اوسط طر و ميل
الاعراب رضى تقدير مرفوع مبتدا بفضاء الله و بارضا
 كلمه متعلقه تضاد مضاف اولرى لفظ جلاله
 محيى رضى تقدير مرفوع خبر و مبتدأ نك فعلى و فا
 دائره در على و لفظه متعلقه و ع كسر نك هم
 مفعول به و تقدير فصرافاده كسجه اولور و بارضا
 فعل مركزه لا على غيره و ملك افاده قار و ع
 لفظ نك على ابله تقديره كسى عطف معنائى مضمين
 اولور كوزنه و مركزه در اوله ضمير رضايه راجع
 اولور ففع و فاشط مذكور و فاك جواب اولور و كسر
 كسر حاليه عقلم معناه اولور مضاف تقدير
 اولوب ثمره محيى و باهوز تضاد محيى و ملك جازر
 بوزنه ناظم حقدى رضايه رائره به تشبه اليوب
 و ملك اشرف و اعلا و بوزنه مرتبه مركز رائره به
 تمثيل قلدى و جميع جلاته عطف و ميل معناه اوله
 عوجى الخا رشح ابلدى **المعنى** الله تعالى حفظك

قضا و قدره رضا هر عبد مؤمنه لایحه و سراد و یا خود
 معنی الله تعالى حضرتك قضا نه رضا ثمره عقل
 و یا خود مقتضای عقله و یا مبالغه مراد اولوب
 محض عقله و یا محال میوکه قضا را الله رضا عبد
 مؤمنه واجب و سر اولوب ای مؤمنه موقد اولوب
 که لریر همامه اول رضا دایره سنک مرکزی
 اوزره کنوکه دوزیر و بره یون انک اشرف و اعلا
 اولان مقامه توجیه و عزیمت ایروب کنوکه اول
 مرکز و مدار دین دور و ملاک و اتمه کور که حدیث قدسیه
الله تعالى حضرت مرم لم یرض بقضائ ولم یصبر علی
فلیطلب دبا سوا یورث رواه البیهقی عن ان رضی
و فی الاضیاء الف ان یتا من الایا الشی الله
من الجوع والفقر والفقر سین ثم کل ذلك ینظر فی ما له
ثم ارضی الله ایه کیف نکود لهذا ابدول غنی
فلان اطلعه الدینا افتیران ابرل ما قدرت علیک
من اجلک و یکنه ما تحت قوة ما احب و ما تد قوة
ما یر و عزته و جلال لانه یجلی فی صدرک لهذا امرة
افری لا مکرتک من دیوان البوة کذا قوة القاوی
فصل الخطاب صهی یورث که برکترین هنر که نوده را
موجانه و تعالی رساند رضای نوده است از خداوند
تعالی بحکم اد و فی الحديث ان ا احب الله عبد ایلاه

هذه الاية منة قوي بيان
 بکتاب التبیان

فان صبر

فان صبرا جتیه و ان رضی اصطفاه رضا نیکو
 کما نیست بخداوند و نیکو کمان از کار معرفت حاصل
 شود و کمان نیک بر دین بخداوند عزیز مسلمانیت
 رضا عبارت از رفع کراهیت در احکام قضا و قدر
 و رفع کراهیت بقیه رفع اختیار خود اوست و ملاحظه
 فضیلت اختیار موهبت و فی ترجمه العوارف رضا
 مقام و اصل است نه مترساکانه ضایحه بشرافی
 در جواب سوال فضیل عیاض گفت که الرضا افضل لانه
 الزهد فی طریقه و الرضی و صل و چه خوشتر است از آنکه
 کسی را درین مرتبه هرگز مکردهی زهد از امر مؤمنین
 علی حین منقولست که خود می فرماید من جسر علی
 بساط الرضا لم یله مکرده ای رضای بنده از خداوند
 آنست که اختیار خوشتر از میان بردارنا راضی باشد
 بهر چه ضای تعالی بپندار محبوب و مکرده که کلر فعله
 المحبوب فهو محبوب ابویزید لبطمی قدس سره گفته است
 رضای من از صله بانه جایگاه رسیده است که
 اگر مرا جادوانه بدوزخ بری او را افضیست بنیم
 از آنکه بخت اعلی بر شبلی گفت اگر هوش تعالی در روز
 قیامت مراد میان بهشت و دوزخ محبت کرداند
 و رضای او در دوزخ من باشد بدوزخ من و در رفی اختیار
 کنم بهتر آنکه بهشت مراد منست و دوزخ مراد هوش

وهرکه اختیار فریض بر اختیار دوست گزیند محبت نباشد
 رساله قشیریه بویه در که و تکلم انترخ تعریف الرضا
 فکل عبر عنی قاله قال بعضهم الرضا بالله هو الذي لا يقدر
 على تقدير الله **واعلم** ان العبد لا يكاد يرضى غنى عن
 الا بعد ان يرضى عنه الحق لا في الله قال رضى الله
 عنهم ورضوا عنه وقال يوم الرضا ان لو بعد الله
 تعالى بهم على عبيده ما بال ان يحولها على باره
 وسكت عن رابعة رضى الله عن عبيده يكثر العبد
 راضيا عن الله تعالى قالت اذا سرت المصيبة
 كما سرت النعمة وقال المشايخ الرضا بالقضاء
 باب الله الاعظم يقع من رضى بالقضاء واكرم
 بالرضا فقد بقي بالترتيب الادنى واكرم بالتقريب
 الاعلى وقيل الرضا باب الله الاعظم فمن دخل فيه
 سلم واستسلم اللهم اني اسئلك علما نافعا وقيما
 صادقا حتى اعلم انه لم يصلي الي اوما كتب لي
 والرضا بما قسم لي يادني التوفيق والهداية
وانما انفتحت ابواب الهدى كاعجاز خزانة ولج
 انفتاح مطاردة فتح اهلها معناه ابواب
 بابك جميعه هدى سوى درتوه مصدر در تلا
 معناه قال الجوهرى الهدى الرضا والدلالة
 يؤت ويذكر قال هديته الطريق والبيت هدية

در سوره
 لم يكن

اى عرفه

اى عرفه هذه لغة اهل الحجاز وصاحب كتاب
 هدى هو الدلالة الموصلة الى البقية بدليل وقوع الضلالة
 في مقابلة ومجمله تعريف المبدء وامام محمد بن يوسف
 اعترف قلتم فيكم فاحقه تفهيمه بيان ابدان
 آتوه طلب اوله **عجل** عجله زنى امر در عجله مركبات ثلاثه
 سرعت وشتاب انكه در لر طرب باشد **فراشه**
 كرمه ابد فزنيه نك جميعه فزنيه بر شئى حفظ
 واصراز ايه جك مكانه در لر **ج** كسر لامه ولج بلج
 فعلك امر به ضرب باينى عدد ورتوه ادر
 معناه **الاعراب** اذا ظرف زمانه تحضر مردى
 ابواب لفظا مرفوع فاعليه انفتح فعلك مضانه
 هدايه وبوجه جمله شرطيه در فاعجل جوابه بخزانة
 لام حرف جر متعلق محذوفه مثلا باقاصدا ويخود
 شويط ولج مطوفه اعجل اوزينه بوزنه ابواب
 موانع نفاذ وحيات جسماني در كه نور طربك
 دار هدايه داخل اوطاسنه مانع اوليغى كبرى
 وانفتاح ابواب تلك الموانع ارتفاع وزواله
 استعاره اولور عجله جد وسعيه وقوة عزيمه
 عبارت اولور ولوج مقامات هدايك در دونه
 وصول ودرخولون كناية ديور وتقدير المعنى
 بويه ديك اولور كه شول زمانه كه اى طالب كفا

هدايت قبولی اجله پسرس آنکه هزینه لری جانیه
 قاصد اولی بیک و غریب قدر و غلک مالیه سرعت
 و شتاب قبل و آنکه هزینه لریه داخل اول السوره
 فی کل شیء غیر آنکه عمل الوضو حدیث شریفک و صریح
 امور دنیوی و الهیة تانی فاعلم و الهیة روان
 اولی منسوب و مجید اولی طلب هدايت و کارا هزینه
 در کل که بود خصوصه عجله و سرعت اصل و واحد که
 بود خصوصه تانی و تافیر ایماه افت و سرعت شتاب
 فلما مقدره بجه مخافت و ارور **مشوی** هب من مکفر که
 فرداها گذشت **ک** تا بکلی نکر در ایام کشت **ک**
 ان ضلک انرا که او ایام پیش **ک** مقتم دارد گذرد و ام
 تا بید عالم جان جدید **ک** عالم برایش **ک** و غایب **ک**
 بوبیت بر مقدمه بیکه محتاج در اول مقدمه بود که
 هدايتک انواعی هو قدر و آنکه اقامه نظای
 بود که لکن بود در قرآن عظیم اشاره اولی
 وجه او زره کلید اولی معنی بیان و تبایه تنک
 هدی للمقبحه بیان لهم و هدیناه النجین **ک**
 بتناله الخیر والشر معنایین و بر مشرور **ک** ثانی
 جمع ایمان و اسلام واقع اولی تنک و آنکه
 علی هدی آیتزه ای آنکه علی ربه الاسلام
 بونفیر قلمش ثانی ثانی جمع توحید کلای

کلید هدايت معانی غریبه
 و رضی زبانه کلای

انجی حورین

انجی صدر نامک علم الهدی آیتزه ای غی التوحید مجید
 رابعاً جمع دعوت کلای و آنکه الهدی الی صراط
 مستقیم آیتزه لدعوا الیه معنیه و بر مشرور
 جمع عرفانه اولی و بالجم لهم بهدوت آیتزه
 ای بعرفون الطریقه معنیه و بر مشرور و رضی
 اتی لفظاً و معنیه تاب الی قوله غی الهدون آیتزه لهم
 ثم عرف الحق معنیه در در میسر ساداً قرآن
 معنیه کلای تنک من بعد ما جاز لهم الهدی یعنی
 القرآن بونفیر الیه سابعاً سنت و طریقت
 معنیه فیراهم آیتزه ای بنتم و بطریقتم
 ثامناً اصلاح معنیه و اتی الله لا یردی کید
 الحاشین ای لا یصلح تا سابعاً جمع الزام و الزی
 قدر و هدی ای اللهم عاشر جنت اعلامه ربک
 ابرار الحمد لله الی هدینا لهذا وما كنا لنهتدی
 لولا ان هدانا الله بکی بونفیر غیری رضی برجه
 معنیه کلید لکن بواون وجهه اکتفا اولی
 بر بوزکر اوسان انواع هدايتک قرآنی کلای
 اولی و صدور اصفا و اتقوا اولی و حوکه بومقدمه
 معلومک اولی توضیح معنیه و تحفیه فحوی بویل
 ربکم اولی که ای طایب انوار هدايت وای اغی
 اسرار غایت شول زمانه که کما ابواب هدايت

كشاده اولوب موافق صوری و معنوی کیده و حیث
 نفسانی و شریانی، دست توفیق دفع ایره اول
 انواع هدایتک خزینه لری اولان قلب اولیایه
 اولیا و اصضیایه رعایت املکه سعی و همت ایله
 و انلرک بیت الله اولان کوکلدی خانه سنه نجه
 خدمت و عبوریت ایله داخل اولناکیم منظور آری
 اوله سن و هدایت و عنایتک جواهرینه و صوابیه
 مشوی آفت یزدر لهر و شریعتک و دره ایجا شریعتا ندر شریعت
 بحر باری فدی ز نور و دره چون صیبه کرد خدایا یزدر
 کفت افرخ عباری لطفی ک حنة من رونی یا متقی
 قال رطل یزدر دس دس دس علی علی اذا عملته اجبت الله
 قال افر قلبا من قلب اولیا الله تعالی فان الله فی
 کل یم ثمانية و ستین نظرة بنظر الاله الارض
 فمن ارد کنه تلك النظرة یصرف عنه شر الدنیا و شر
 الاخرة اعطاه خیر الدنیا و الاخرة و اوصوه الله
 لم یرکک بعض لحظاته فیصرف عنک شر الدنیا
 و الاخرة و رزقک من التوفیق و الهدایة هر
 و اذا حاولت زیارتنا فاحذر ان ذاک من العرج
 تا خطایه محاوله دندر المحاوله طلب الشیء بحیلة کذا فی النذر
 زیارت غایته دیرلر بدایتک ضرر و اضر ضرر
 امر در علم باینکه هذر اضر ذاکم دیرلر و هذر خاف

و من ان کتب ما تبی الاصف

معنایه کلور

معنایه کلور ان زمان ماضی یکنظر طرفه زاک آسماء
 اشارت دندر عرج فتخلفه انقلقه دیرلر بوزه اولر
 اولمارک و کنا طوعه قلمارک استغاده اولور الاعراب
 اذا شرط یحکون زیارتک حادث فعلک مفعول اولر
 ضمیر مؤنث هدایه عاثر اولور فاحذر جوا بد شرطک
 من العرجیده من اضره متعلقه اولور المنع شول
 زمانه که سن اولر هدایتک زیارتی طلب ایله سن
 بر سن اولر صیبه عدم استقامتد و ب ارب
 اولرک هذر ایله ناکیم اولر هدایتک زیارت مزینه
 و اصل اوله سن که آنک زیارتد مراد اخصر ضامنه
 اولان عار فلرک و مقربلرک مرتبه سیدر هدایتک
 برانی و زیارتی وارد دیرلر عوام نتر ایجنه و زیارتی
 مقربان درگاه الهی ایجنه در تکم بحم رایه فضل
 مقایسه قرآنیه دیرلر و للهدایة مراتب فان الله
 هدی جمع الحيوانات بحلب المنافع و دفع المضار
 کافار الله نعم ربنا الی اعطی کل شیء خلقه ثم هدی
 و هذه الهدایة للعاقبة فلا یخسر علی احد روخ احد و اما
 هدایة الخاقر فی هدایة المؤمنین الی الجنة یدرهم
 رتیم بایمانهم و اما هدایة الاقصر فی الهدایة
 الحقیقیة الی الله الی الله کقولہ تعالی فی تفرض
 الامتنان علی نیه و وجدک ضالاً فیری و وجدک

هار في فيه وهورك فطنتك بوجوري وهديتك
 بفضلك وهديتك بجزبات عنايتي ونور هدايتي
 الي وجعلتك نورا وانزلت اليك نورا فاهي
 بك الي من اشار من عباري واهديهم الي صراط مستقيم
 ولهذا قال عليه السلام عرف ربي بربي ولولا ربي لم عرف
 ربي فالرعي لهذا هو معرفة الله على وجه يقين
 وبوفاة هدايتك مرتبه معرفت ومقام فيقتدر
 طالبه ادب واستقامته حاصل اولور قال الامام
 القنبري ومن لم يكن مستقيما في احواله ضاع عليه
 وضاب جوده ومن لم يكن مستقيما في اوصاله لم يرب
 من مقام الي مقام فمن شرط المتانف الاستقامة
 في احكام البرايه كما ان من هو العارف الاستقامة
 في ادب النزاهة بر مبدئي اولبار برايه سلوكره
 نك اولقدت وعناد وسقوط فلهقدت هذا الملك
 لازم وفتور وتوايز كذا اليوب زيات مراتب
 هدايت ابرجيه ريك ودوي حقيقته كورجيه ريك
 يحي وعزيمت املك كركور كاتكم پور ريك
لِكُونَهُ مِنَ التَّائِبِينَ اَنَا مَا جِئْتُ اِلَيْكَ الصِّرَاحُ
 كنن افكارنا فصررت تبايه ضم بين مملكه ونشيد
 باد موده اليه سابقك جميعه سبقت ابرجيه
 معانته در ادا موده ما زاره در **جنت** اتيت معانته

بملك مهي محاط بيد اجوف يا بد بوزه قدم
 عقله اولاده سبر وحرکت مراد اولور **تلك**
 اسماء اشارتت در ذلك فذكره اشارت اولور
 كبي تلك موثبه اشارت اولور بوزه اشارت
 فرجدر **و** فرج ضم فاو فتح را اليه مكان واسع
 معانته اولور فرجه نك جميعه **الاعراب**
 نكوت اولور يوم بين سابقه اولور اخذ
 كلمه منه متعلقه انا فطر قدر ما قبله تضمنه
 اولنايه مقدر فاصدا كلمه منه متعلقه اولقدت
 هارن وجبت فعلته رهي متعلقه اولور جازدر
 وتقدير **المن** قول زمانه كه سه اول هدايتك
 طب ايه من پرس حذر اليه اول حيزه خط
 وعروضت تاكيم سابقه زمرة سنه اوله سه
 ثول زمانه كه سه اماكه واسعه ومراتب عاليه
 جايته كله من سبر وارتحال قيد زيب اليا بقوت
 اولك المقربون فقر كرميله اشارتكم اول مقرب
 عدارتون اوله سر دملك اولور وعلمه نيشابوري
 بوايتك تفسيره بويه پور ريك اى الذين سبقوا
 الي ما دعالهم الله اليه من التوحيد والافلاص والاعمال
 اولك المقربون الي مقامات لا يخشع عنده كمال
 غير الخيال في جنات النعيم بيان محل اجارهم اوله

جنة الرومانه التوراة بسر بویژه رضی فرجیت
 مراد یا اخرتیه اولایه جنت آجله اولورکه انکا مشایخ
 صوفیه جنت اعمال رضی در لر و یا خود مراتب سکره
 اولایه جنت عاجله مراد اولورکه انکا عارفان جنت معرفه
 تعبیر اولور که کافران تقوی فی شرح الحکم حاکمان بصر
 العارفین ات فی دنیا الجنة عاجله موت و خلا ایشانه
 الی الجنة لاجله قبل و مای فی دار معرفه الله و حضرت
 نبیک علیه السلام لکفر قرین فی امتی اتا بصوت
 بود یعنی حدیث شریف موصیجه بر امتایمه هر قرینه
 سابقه دارد در و اندر و منهم سابقه بالخیرات آیه کریمه
 مصداقچه حیرانه و طاعاته سبقت ایدار و علم
 و معرفت یوننه استقامتله کیدند و کوز و لرغین
 مقرب درگاه الی قلبه عشر ابری و آیه سرمدی مرتبه نه و اول
 اولند در **فیها العشر و برجته** کا **فلیمتج و لمتهج** کا
 قال الجوهري هنا و ههنا للتقريب اذا اشتد الی مكان
 هناك للتباعد و التدرج زیاده و الکاف الخطاب
 و فیما یبلر علی التباعد تفصح للمذكر و تکرر للمؤنث قال
 الفراء یقال جسر ههنا ای قریباً عشر فتح عین ماعله
 الیه صیغه معنائه در برجت کوز لکه در لر صیغه
 متج سرور معنائه اولایه ابتداء جک اسم فاعله
 سرور معنائه متج افتعال یا بیده اسم فاعله

نجات الطریقه

نجات الطریقه ای حکمته قولون ما خود در نهج
 و مزاج طریقه واضحه در لر و بویژه متجید مراد
 سالکان طریقه الی اولایه ابرار و اخبار متجید
 مراد و اصلان مرتبه قرب ربانی اولان اصحاب
 علوم و اسرار اولور **الاعراب** و بناکره فاعضیب
 ایخودر هناك اشارات مضمین اولایه ظر و قدر
 مشارابه بیت سابقه اولایه فرج در العشر متج
 هناك مقدم خبر در تقسیم خبر مصداق اول
 ای فرناک لا فی غیره تقدیر نه اولور بر جته عشر
 اولورده موطوف در اکا مصل اولایه ضمیر عیش عار اولور
 فلیمتج ده فاعطفا ایخودر لیمتج ظرف مستقر در متج
 محذوف که خبر بر تقدیر کلام فهو حاصل لیمتج و عمل
 اولور لیمتج انکا موطوف اولور و یوا کینک تونلای
 تعظیم ایخودر معنای اشعار قاور **المع** بعیش
 ابری و حیاه سرمدی و ادعیشک برجت و نقواء
 لهاته اول فرجه لرم در غیر مرتبه لرم و کلد در لر
 اول عشر ابری قرب الی و مشاهد لغای ربانی
 متج و سرور اولایه و اصلان و مقربا ایخودر و رضی
 طریقه لهایه و مبلر مصطفایه استقامتله سالک
 اولان متجید و سابقه ایخودر که کانه ناظم حضرت
 در که عجبا الهذین الصنفین العظیمین منیر سائر البشر

فانما الفارزون العشر الاثني وما عداها اهل
 او في الخطر ان افضل بشر حضرتي عليه الصلوة والسلام
 اللهم عشرين الا عشرين الا عشرين يورق قلمي وبنو ارض
 ان رضي الله عنه حضرتي رواية فليدبر معاني شريفي
 اي لا عشرين الا عشرين الا عشرين وملك اولي الامر
 ان العشي ابا في دراجته في الجنة فونك مضيقه
 اكر متغيره واكر متغيره عشرين ابا في شاهه لقاي
 سا في ان المتقين في جنات ونهر في مقعد صدق
 عند ملك مقدر في فوزه استعدادي وقريني
 مضاري لهرينه عطا اولور وانعام فلور وبنو
 دياره لهم اصحاب ملك جناب عزته مناجات
 انعمه ذات جناته منابه ازوانه جليله بولور
 اكا جنات عاجله تغير فلور كفاي سليمان داره
 لير في الدنيا شئ يشبه نعم اهل الجنة ارمائه
 اهل التلوه في فلورهم في البلمه ملاوة المناجات
 وهلاوة المناجات ثواب عاجل لاهل اللزكنا
 في العوارف اقا كه قرب هو و شاهه جوار طوره
 اليه منبر و سرور اولور اصحاب كمالك بوجاله
 اولور عيش و نوش و زوده و صفای هو شى غير
 كلام و نظره و بيانه صفات شك حضرت مولودى
 بونلوك مراتب عليه لرزخ خبر و روى بولور مشوى

درهبره

دارهبره از جمله عاده **كا** ساكه كلزار و عيه جاره
 بر سر ترعالي هشتى **كا** مجلس و جاه و مقام و تفتش
 مقصد صدى كه ميقاه در **كا** جمله سر سبز ثار و تازده بر
 جود ميكنه تاز خود باي دان **كا** و احيا به علم استا كردارى
 كنخ نرمانست علم معنوى **كا** و دوتواي كرز تو بيرون شوى
 كفاي انظم رحمه الله

كافج الاعمال اذا ركعت كا فاذا ما هجت اذ انرج ما
 اللغات لهج كرهايله و سكونه جيم اليه هاج ييج
 هجا و لها حيا و لها ناره امرور ضرب باخونه هاج
 شئ در لر قحان بر شئ مضطرب و متحرك اوليه هاج
 الفار در لر تود قوب و هاج فلان شئ در لر قح
 بر كه بر شئ انا ده و تحريك اليه ذرا هم متغدي
 و هم لازم اولور شكم بوزده متغدي واقع اوليه
الاعمال عملك جميعد ركعت نصر باخونه دكود در
 دكود سكونه در لر شكم ساكه اولونه آيه ما راك
 در لر بوزده دكوت انقطعت معانته شمل اولور
هجت بوزده لهج دن ماضى محالهدر **نرج** تار مفوضه
 و جيم مسوده اليه بوزضى لهجا نزر **الاعراب**
 فا شرط محذوفه جواب ايجوز ذرا نقير كلام ازاك
 العشر كذكور هناك بفتح و شترج جزا بجاكانا بجاك
 فريج الاعمال ايا الهندي انت اذا دكوت و ملك اولور

الاعمال لفظاً منصوب مفعول به و هم امریک اذا رکعت
 طرفه و ما قبله اذا مآده ما زاد و زاد اذا ظرف زمان
 مستقبل الجوز شکم شری مرد و تری اذا تونیه همین
 از اکان کذلک معنایه اولوب تویه مضاف الیه
 برادر نهجک تحفه مستر اولان فعلی ضمیر عماله جمع
 اولور و اذا مایه جواب و ضمیر اولور و معنای بیت
 بویه و بیک اولور که چونکه اول اماکنه واسعه و مراتب
 عالیه اولان عشر مذکور منتهی اولان مشرجه و متوسط
 اولان مشرجه ایچین حاصل اعمال منه لری مقابله سوره
 اندره واصل اولری بر سر رضی ای مبتدی اولو که لب
 اول منه و تحریک ابله خول زمانه که اول اعمال
 ساکنه اوله و ما را که کی همانه بریده قاطعه بر
 هره زمانه سه اعمال را که اول یعنی هیده تحریک
 ابر سه و آنکه سوار اولوب ایلر و کیده سه اول اعمال
 سنک سعی و همتان جان بولور حضرت ناظم رحمه الله
 کرم اولان طریقی بر سبیل کتابه سوار کرد و انیزه و اعمال
 غبارده تمیز اربوب و با خود اعمال اسب کرد و انیزه تشبه
 ایتمرد و اکا خطباً کانه بریله سولیمرد و که ای طالب
 آلهی بر سر رضی اول مشرجه و مشرجه اولند کی سب اعمال
 سوار اول جو میدان مجزه انا و اعمال انا و قمر شول
 زمانه که اسب عمل طوره و آنکه غبار اناری هم را که

هالین دققی قلم

و ساکنه اول

و ساکنه اوله سه آنه تریج و تحریک ابله زیرا که
 اول را که و ساکن اول یعنی هیده سه آنه تریج
 و تحریک ابله اول زمانه اول اعمال سنک لفت
 و حیطه تحریک اولور و اسب کرد و انیزه کما اول و طلبه علما
 و مقصد اسنا جانیه سیر و حرکت فلور اگر سرعت و کرمیت
 اولور و اسب باری فور و کل سینه اندک رکود و کونه
 راضی اولیده کر کرد شکم حضرت حبیب الله علیه الصلوة
 والسلام سورر احب الاعمال الی الله اود و طر و ان قمر
 رواه ابو لهریره و عائشه رضی الله تعالی عنهما اتفاقاً علی الیه
 عنهما قال شیخ الشارح فی شرح هذا الحديث فيه اشاره الی
 ان القلیل یقل از ادام خبر من کثیر المنقطع و انما کان کذلک
 لانه بدوام القلیل بدوام الطاعة و الذکر و مراقبه و الا
 و الا فاعلم علی الله فالقلیل الدائم ثم یزیل کثیر المنقطع
 اضعافاً مضاعفه و لهذا انما ههنا التصوف ترک
 الادوار کما یکردون ترک الفرائض و براز حدیث که
 عبد الله به عمرو به عمر رضاه عنه حضرت شیخ
 بیه و ابیات ایلر که قال رسول الله صلی الله علیه و سلم
 خطاباً له و ارشاداً لاقتنه یا عبد الله لا تکن مثل
 فلان کان یقوم فی البیة فترک قیام البیة و المعنی کما
 عبد الله به عمرو یقوم و یتعبد بعض البیة و ترک القیم
 بعضاً قال شیخ الاکثر فی الحديث حدث عن المدائمه

علی الخیرات والطاعات والنهی عن ترکها وانه الانسان
 اذا عمل عملاً لا یترکه وغم عایشه رصر قالت دخل علی
 رسول الله علیه السلام وعندی امرأة من بنی اسد
 فقال علیه السلام من هذا قلت فلانة لانسانم للبیل
 فقال علیه السلام مه علبکم من الاعمال تطیعونه
 فان الله لا یعمل معکم تعالوا وکان احب الیزایه
 ما رادم علیه صاحبه الحديث لا یعمل من اطلاق وطلاق
 فود یعرض للنفس من کثرة مزاوله شیء فوجها لعارض
 عنه ولهذا یجمل علی الله تع فیکون معناه فتراه
 فسمی فعل الله نقلاً عن طریقہ الاذرواج ای ان الله
 لا یعرض عن قول طاعتکم مع تعالوا فان ملکم یعرض
 هیند عن قولها کذا فی شرح المکارف للشیخ الکاظم
منوی قبتا اسبانه زدم پیشروان سبشروان فروغ را کرد
 کرم و چون جسم موی کلیم کتا یجریشرو بر بنای کلیم
 هفت سیرتشرهون این بود که سر هاشم را بعلین بود
 شروان در سیاق قضا قضا قضا قضا قضا قضا قضا قضا
 و معاصی الله سما جت را که نذران **دری** **الحلوه** **کسم** کا
 معاصی معصیت جمید معصیت طاعتک **ضیدر**
 سماجت دزنا و معصا قباح معصانه در نذران
 دیندت افتخار بایک مضارع مؤنثه اصله نذرین
 ابری بر دوزخ تضطر بایک ماضی مضوم اولی غمخون

ماضی مضوم فاعلة
 الطاعة وضرب الکلم
 ضا الدوام

الفه قلب اولی و نای افتخار رضی مقبله را اولی مقبله
 ایله راله قلب اولیوب نذران اولی بونزه ترتیبه
 معصی مراد اولور **دری** رال مراد ایله علی دزنده عند
 معصانه در **فلی** ضم فار مجیه ایله و رضی ضم لام ایله
 فوی معصانه در فتح فار مجیه ایله مخلوق معصانه
 اولی و جود **سج** کشف دزنده سماجت صنفه مشبه
الاعراب داد ابتدائه معصی نصیراً مرفوع مبتدا مضارع
 لفظه جلاله سماجت مبتدا نذران جمله میندی
 ثانیات خبریور و میندی ثانی مع خبره میندی اولیک
 خبری اولور بوری جائز در که سماجت معاصیون
 بول شکار اوله و نذران جمله میندانیک خبری اوله
دری الحلو اگر ضم فایله قرصه اولور بر اخر مضاف
 تقدیراتک اوزره مضاف اولور بر نای فاعله سج
 تقدیرزه اولور نذران فعلتک فاعلی تکره مستتر
 سماجت عائر اولور سج صفت در خلقک **المعنی**
 والله تعالی هفت نذران معصیتی اول معصیتک
 قاضی فاعله قاضی صامتک قنده مرتبه و متحر اولور
 زیرا لهر بار که بر که بر کنایه اش و توبه و استغفار
 قلب انک قبضه بر سیاه نقطه حاصل اولور می آنک
 قلبه احاطه قلور واکا دین رنور کما روی ابوهریره

فَارْعَاهِ الصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ إِنَّ الْعَبْدَ كُلَّمَا ارْتَبَ زِنَاهُ صَلَّ
 فِي قَلْبِهِ نَقْطَةً سَوَاءٌ فَازَا تَابَ وَاسْتَغْفَرَ صَقَرَ قَلْبَهُ
 وَإِنْ عَارَتْ زَارَتْ حَتَّى يَبُورَ قَلْبُهُ فَلِذَلِكَ رَأَى الَّذِي
 ذَكَرَ اللَّهُ فِي كَلَامِهِ فَارْكَضْ لِي رَأَى عَمِ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
 هُوَ كَمِ قَلْبِ سَيَّاهٍ أَوَّلُهُ عِلْمِيٌّ أَوَّلُهُ رُكْهُ مَعْصِيَتِ أَنْكَ
 صَاحِبُهُ شَرِيحُهُ أَوَّلُهُ وَهُوَ حَيٌّ وَتَحْزَنُ كَلُوبُهُمْ مَعْصِيَتُهُ
 مَثُوبُهُ بِوَيْتِلِهِ أَشَارَتْ قُلُوبُهُ **مَثُوبِي**
 هُوَ كَمَا صَارَ وَبِطَنِهِ كَمَا بَرَدَ لَشْرَافِهِ جَرَمٌ تَائِبٌ يَبْدُو
 أَنْ يَشْمَانَهُ وَيَارِبُ رَفَتْ أَرْوَكَ كَثُفَ رَأْيِهِ ذَلِكَ تَوَجُّهُ
 مَرْدِ الْهَنْكَرِ أَوْ زَنْكِي بُوَدُ **دُودُ** بَارِ وَبِشْرَ هَنْكِي بُوَر
 مَرْدِ رُومِي كُو كُنْدَ الْهَنْكِي **دُودُ** بَارِ بِلُوحِ كَرْدِ وَارِ دُودِ آوِي
 بِرْمِهٍ چَاهِ چَاهِ چَاهِ چَاهِ **دُودُ** نَا اَمِدِي تَرَا كِبِيرَ نَظَرِ
 نَا اَمِدِي هَا بِبِشْرَ اَوْزِيدِ **دُودُ** نَا زَرْدِ بَرِ دُودِ بَرِ چَاهِ
 جَرْدِ كُنْ نَا نُوَرِ تُو زُخْمِ شُورِ **دُودُ** نَا سَلُوكِ خِدْمَتِ آسَاةِ شُورِ
دُودُ طَاعَتِهِ وَصَبَاحَتِهِ **دُودُ** **نُورِ صَبَاحِ مَسْجِدِ**
 طَاعَتِ مَعْصِيَتِكَ ضَمِيرِ طَاعِ طُوعِ رَنَةِ مَصْدَرِ
 اَمْرِهِ انْقِيَارِ اِمْلَكِ صَبَاحَتِ فُضَا حَتِ وَزَنْزَرِ
 هَمِ بَايَزَرِ كُوزِ نُوَرِ لُؤْا وُطْفَةِ دُرِّ لَرِ بَقَارِ صَبِغِ فَلَا
 اِي صَارَ هَمِ الْوَجْهِ فَبُورِ صَبِغِ اِي جَمِيلِ اَنْوَارِ نُوَرِ
 جَمِيدِ نُوَرِ بَقِ ظَاهِرِ وَغَيْرِ فُطْرِ اَوَّلِ كَيْفِيَةِ
 دُرِّ لَرِ صَبَاحِ مَا نَكَ هَنْدِيكِ مَرَادِ فِيدِ مَسْجِدِ اَنْفِصَارِ

مَثُوبِي مَثُوبِي مَثُوبِي مَثُوبِي

مَثُوبِي مَثُوبِي مَثُوبِي مَثُوبِي

بَابُ اسْمِ فَاغْلُزْ اَنْبَلِ الصَّبْحِ دُرِّ لَرِ قِحَانِ صَبَاحِ اَعْرَهِ
الْاَعْرَابِ طَاعَتِهِ ظَرْفِ مَسْجِدِ وَمَقْدَمِ هَنْدِ
 اَنْكَ مَقْصِلِ اَوَّلِ ضَمِيرِ مَجْرُورِ بَيْتِ سَابِقِهِ اَوَّلِ
 لَفْظِهِ جَلَالِهِ رَا حَمْدِ وَصَبَاحَتِ طَاعَتِ اَوَّلِهِ
 مَطْرُوفِ اَنْكَ مَقْصِلِ اَوَّلِ ضَمِيرِ طَاعَتِهِ عَامِدِ اَوَّلِ
 لَفْظِ مَرْفُوعِ مَوْضِعِ مَبْدَأِ مَضَافِ صَبَاحِ مَسْجِدِ
 لَفْظِ مَجْرُورِ صَفِيرِ صَبَاحِ **الْمَعْنَى** وَاَوَّلِ اَوَّلِهِ
 طَائِفِ وَرَهِي اَوَّلِ طَاعَتِكَ هَمِ وَهِيَ جَرْمِ صَبِغِ
 مَسْجِدِ اَنْوَارِ وَاَوَّلِ رَعْنِ اَللَّهِ خُطْبَةِ اَوَّلِ
 طَاعَتِكَ اَنْوَارِ وَاَوَّلِ طَاعَتِكَ عَامِ مَعِينِهِ اَوَّلِ
 هَمِ وَبَاحِ ضِيَا خُشْرَ عَامِ اَوَّلِ صَبَاحِ اَنْوَارِ
 كَبِيرِ اَوَّلِ ظَلَمِ مَسْجِدِ بِجَهِ اَزَالَةِ اَلَمِ بَرِ
 ظَلَمِ مَقْصُولِ اَوَّلِ اَزَالَةِ اَلَمِ اَكْرَ مَطْبَعِ اَوَّلِ
 نُوَرِ مَحْسُورِ وَظَاهِرِ اَوَّلِ صَبَاحِ نُوَرِ غَايِبِ
 اَوَّلِ وَزَمِيهِ وَاَسْمَانِ مِيَانِ طَوِيلِ بَرِي كَلَامِ
 اَلْشَيْخِ اَلْجَمَزِ اَلْأَرْوَكَ لَوْ كَشَفَ عَمِ نُوَرِ اَلْمَوْضِعِ اَلْمَطْبَعِ
 لَطَبِ مَابِيْنِ كَسْمَارِ وَاَلْوَضَرِ فَا ظَنَنْكَ نُوَرِ اَلْوَقْتِ
 وَلَقَدْ سَمِعْتُ شَيْخًا اَبَا الْعَبَّاسِ يَقُولُ لَوْ كَشَفَ عَمِ
 حَقِيقَةِ الْوَلِيِّ لَعَبَدَ لَانِ اَوْ صَافَهُ فَمِنْ اَوْصَافِ اَللَّهِ
 وَلَوْ كَشَفَ الْحَقُّ تَعَالَى عَنْ اَنْوَارِ قُلُوبِ اَوْبِيَانِهِ لَوَضَّحَ
 نُوَرِ اَلشَّمْسِ وَاَلْقَمَرِ مَشْرِقَاتِ اَنْوَارِ قُلُوبِهِمْ اَلشَّمْسُ بَطْنُ

بَابُ اسْمِ فَاغْلُزْ

عليه الكسوف والغروب وانوار قلب اولبار الله تعالى
للكسوف ليل ويا غروب ولذلك قال القائل ان شئت
تغرب بالليل كسر القلوب يست تغيب كذا في شرح حكم
لوجه عطاء الله الوسكري اكرهه بكونه نوره
يبدأ وكلد لكن روز قيامته بر مصداق يوم ترى المؤمنين
والمؤمنات نورهم يسرى بين ابيهم وبايمانهم مؤمنين
نور في عملي قدر او كلزده وصاغ ياندرزه سمى ايلر
كوره قار عبد الله ابن مسعود رضي يوتون نورهم على
قدرا عما لهم عن قادة قار مرفوعاً لجنا ان النبي عليه الصلوة
والسلام قار ان كل مؤمن يحصل له النور يوم القيامة
على قدر عمله فمنهم من يضي له نور كما بين عدد الى الضعاف
ومنهم من يضي نوره مثل الجبل ومنهم من لا يضي له نوره
الذي موضع قدميه ادنا لهم نوراً من يكون نوره على ابراهه
وقد بينا في هذا الكتاب مراد ان الخيرات والطاعات
كلها انوار كذا قار انشا بوري في تفسير هذه الآية
من يخطب مور الخلد بر كا يظفر بالحور وبالفنج كا
يخطب نصيباً من فضل رضا عذر كسر خالقه اولدخ خطبة
بر وجرى چون عودت طلباً تمكه برلر يقار خطب فنون
المر للكناح يخطب خطبة بالكسر ازا اطل الترج
قار اية الاثر في انزايه الحور يضم الحاء نار اهل الجنة
واحد نور هوار وهي شدة بياض العنبر الشدة سوارها

دور الجوهري

وقال الجوهري واخا قيل للساء الحوال يعني تشبيهاً بالطباء والقبر
مصدر ي فتخيل مور كلور مور كوزك اسودادنه برلر
آهونك وبقر كوزلري بغيت سياه اولر يعني يكون
نار جنت رضي اندره تشبيه اولمشر وقال ابن
في مجمع البيان في تفسير وزو جناهم مور عبر قار السير
النقيات البياض في صوت وكار والعيز الواسعة الاعين
في صفار وبلر الخلد ضم مار مجه وسكون لامله دائم
وباق معنا نه فلور كي مصدر در وجبات عالية رت
بريلك اسم بوزده جنت مراد ادور يظفر علم بايز
فيل مضار عذر يار ايله وعلى ايله ونفس نقدبه ايله مصدر
فتخيل ظفر كلور ظفر مطوبه فان اولغه برلر عنج
عيناك ضوهي ونونك سكونه ونتي يله هم علم بايز
شوم ونازده برلر بوضر نخده فلد يزنه عبر دافع
اولمشر قار ابو عبده العين جمع العيار وهي عظيمة
العينين الوعراب من شرطه در يخطب منه شرطه ايله
مجزوم در هور لفظا منصوب يخطب فعلناك مفعول
مضاف در خلده براده باسي در ضمير طاعته هو
راجع در تظفر جواب در شرطك بالحور با يظفره
متعلقه والف ولام عبر يكون در وبالفنج بالحور اداره
معطوف در لفظ زات تقدير اولوب وبزوات الفنج
ديك منزله منه اولور دينه وهو در وبوتقديره

صفاته ذات موصوف اور ذره عطف اولوب من الملك
 الفرم وابن السلام قبلون اولور و بوزده اولون الف
 ولام جنس رايجين اولور بولقير اور ذره جمعك مفرد
 اضفتم قبلون اولوب ذوات غنجان مشابه سوه اولور
المعنى ثور كه كه اول طاعت سبيله طالق اشرو جازن
 صور جنات طلب ايليه اول صور يله و اولون شيوه
 و نازنه نظير بولور و مرادنه واصل اولور قال رسول الله
 عليه السلام ان في الجنة لمجما للكراميين فيمن يلاق
 لم سمع اخلا بعه يقابل تحت الخالدات فلا يند و نحن
 اننا عجات فلا نبوس ونحن الرضيات فلا نخط فطوبى
 لمن كان لنا و كئنا له و روى انه عليه السلام قال انه
 يطلع نور في الجنة فيقولون ما هذا قالوا صور نفس
 صور راضية في وجهه و وجهه كذا في النزاهة رواه
 ابو نعيم عن ابيه انه و عن ابن عباس رضي الله عنهما قال
 امرأة من نار اهل الجنة بصقت في بعة البحر فكان
 تلك البحر اهل في العسل و اخرج امام احمد في الزهد
 عن عميره الخطيب رضي الله عنه قال سمعت رسول الله
 عليه السلام لما طلعت امرأة من نار اهل الجنة
 الى اهل الارض طلوت الارض ربح ملك **بيت**
 يا اي تاسر لطف كوي اسرارك طينت يا كثر زجان
 و درانه زاب و كثر سرشت **ك** ازواج مطهرة حقوه و دره

اولونه اهاديت شريف فتي هو قدر و بوزده ابرادنه امكانه
 بوقدر بوقدر له اكتفا اولونه و بر مقدار رضي اصحاب
 تحفيقك مشربنه كوره بر فاج كلام طيبه ابراد قلون
 قال العارف الرباني في الباب الخامس والستين من القرون
 قولاً اجماله هذا ما من عمل من الاعمال فريضة كانت او نافلة
 ولا فعل خير ولا ترك محرم ولا مكره الا وله جنة من جنة
 و فيم ظهر نياله من دخل في فام الله رسول بشاره المومنين
 وقال و بشر الذين امنوا و عملوا الصالحات ان لهم جنات الخلد
 بان يبشر العوام بالتعظيم المذكورة الموصلة في روضات
 الجنات و الخواصر بالتعظيم المعجز في رباض القرب والوصول
 الى اعلى المقامات المعجزة فقد يحصل لهم الجنات القريبة كجدة
 من بذل الامحان الحقيق و اعمالهم الصالحة القلبية و الرغبات
 و السرية من التوحيد والتجريد والتفريد وغيرها و لهم في
 جنات القربيات ازواج من ابكار اسرار القيوب و مطهرة
 من مدامته الاغيار و لهم من اقضائهم خالدة **مثنوي**
 يا صراف الطرف يا شاد زوون **ك** **مرحوم** هو به تمام نشانه
 يا صراف الطرف يا آن مدام **ك** و بن صواب طرفه اندر قيام
 كوزه مجيبي و ليكنه آن شراب **ك** دوى تمام بحشم نا صواب
 با سبيل نور و نيران غند **ك** طمشر و اندك انچه بخود
فكن المرفق لك بخفي **ك** **رضاه و تكون بخي** **ك** **ك**
 كن افكار نافعه دن اولون كان دن امرد مرضى مرضى

برضی در اسم مفعول در تقای تقری معانی در اصله
 و قه ابری و ادویه قلب اولی تجاه کمی که اصله واه
 ابری و ادویه بدل اولی تقا اصله فرط صیانه
 در بر و عرف شرعه اهزده ضرر ویرن شلرنه توفی
 ایلمکه بر لر ترضا رضایک مضارع مخاطب در غذا اصله
 غذا ابری وادی بلا عوصه حذف اولی در یدک
 اصله یدی اولی باب بلا عوصه حذف اولی در کمی
 غذا اصله یایه ریمک معانی در ویکه یوزده
 یوم قیامت مراد اولی تکون مضارع مخاطب رنجی
 یجر حیا در فعل ورتزه در اصله یجوا بری واد طوفه
 واقع اولی یایه قلب اولی یایا ایچده ارغام
 اولی اگر چه قاعده کویه اوزده یجیا ریمک کرک
 ابری و لکنه وزن و قافیه رخ اولی یانک هر کن
 والقیه حذف ایلیب لغت ریمه کمی منصوب مرفوع
 شکله قلمش که اند وقف هالده منصوب مرفوع
 کمی ابر لر تنکم ابر الفاضل در ضری یایه سنک اولی
 سابعه الاطعمان بطوی البید طی ریب طیار ریمشده
 الاعراب فکنه فا شرط محذوف جواب واقع الیه
 اسمی مخزنه مستتر است امرضی لفظا منصوب خبریه
 آنک المرفی موصوف محذوف صفت اولی فکنه الکف
 المرفی تقیر زده اولی و جهر در لاده لام مرضیه معانی

و کلامه

و کلامه اولی ضمیر مجرور هو ده راجع در اگر چه لهنه
 کرک ابری لکنه رعایه لوزن جمع مؤنثه واحده کی
 معامله سله معامله قلمشده بتقی دبا سیه در کن
 کلمه نه متعلقه تر ضاه جمله تقایه صفت اولی
 و ضمیر باد ز هم کار جوع قلور غذا تر ضاه ظرفه تگون
 ترضا اوزده معطوفه اسمی ضمیر خطاب در خبری مخفی
 المعنی فاذا کان كذلك سر اولی هو ریده و دوع و تقوی
 سبیله زوج مرضی اولی اولی تقوی که روز قیامته
 سرانته رضی اولی سرانته و آنک سبیله اولی کوزده هر
 عذاب خدا در مخفی اولی سرانته کافا الله تعالی
 ثم تجی الذین اتقوا و نور الظالمین فیما هم یسرون
 مری سخا و نرک لهوا و دخی صلاح و تقوی در دینار
 تنکم ابو لهبره رضی تزوج فلانته فلو نه بالمال الکثیر
 و الخدمه و یرع الخوالعین بالحقه و الثمرة و الکسرة و التقوی
 و الطاعة اخرج ابن ابی الدینا عن قارة قال لما خلق
 الله الجنة قال لا تظنن قالت طوبی للمحققین و اخرج ابن
 ابی الدینا ایضا عن مالک ابی دینار قال الفیقه عرس
 المحققین یونقونک زیاده شرح و تحقیق من راجع الفضل
 نام کتاب عزک قسم ثالثک باب ثانی زده دوجه
 سارده طلب اولی و یوزده یوزده لک کتفا اولی
 کاتر القرآن بقلب زی کافرن و بصوف فیه شیخ 6

انزلني تبارك وتعالى من امره تدور بوزنه قرائت
 معانيه در قرآن قال الاصفهاني القرآن فعلون
 في القراءة وهو ضم ما كان متفرقا بقار قرات الشئ
 قرانا جمعته وضممت بعضه الى بعض ومنه قولهم
 ما قرأت الناقة نائلا اي لم نضم دمه اعل ولد ومنه
 سمي القرآن ولا يطاق في عرف الشرع اتوا الى المنزل
 على محمد صلا الله عليه وسلم والقرآن اسم للمجموع يسمى بعض
 القرآن ايضا قرانا نسبة للجزء باسم الكل وقال ابن كثير
 في التزيين والاصول في هذه اللفظة الجمع وكل شئ
 قرأته فقد جمعته وسمي القرآن قرانا لانه جمع القصص
 والامر والنهي والوعيد والآيات والسور وبعضها
 وهو مصدر كالقراءات والكفران **قلب** لغته نور كنه
 يورك وفارسيه دل بر كبر قلب سبحان وبنو شول
 صنوبري الشكر اوله لم ياره سنه دبر اول صدر
 جانب ابروه مورعه اولى در والقلب المصطلح عند
 الناس هي اللطيفة الربانية تعالى تلك اللطيفة
 بهذا القلب الجمان وهي حقيقة الانسان وسماتها
 الحكماء النفس الناطقة بعقله محل علم وعقل ومعرفة
 وفي قلب اطلاق ايرار كما قال القضي البضاوي
 في قوله تعالى فتم الله على قلوبهم القلب هو محل العلم
 وقد يطلق ويراد به العقل والمعرفة بعقله وهي حقيقة

قلب نه اوله

قلب نه اوله يعني يليبون شجر اوله - تنكم على ابره سر اوله
 ويشتد الناس يقولون القلب القلب وانا احب ان اري
 رجلا يصف لي اشي شئ القلب او كيف القلب فلا اري
زي لازم الاضافه اوله اسماءه معننه مضاوره
 صاحب معننه **حزن** حانك فتحي ورايك كونه
 نصر بانور ووزنه فتحيه علم بانور بوجه ابي
 وجه اوزره بله قرائت اوله جائز در ووزنه سرور
 ضد بر قبويه وغصبه وعنه اطلاق ايرار بوزنه
 انكار ورفت قلب مراد اوله بعض نسخ حزن
 رينه فتح ها وراة معلية ايله فرق واقع اوله
 صارت معننه اوله حرقان جمع اوله **صوت**
 اوازه دبر **شجي** شجرون غربه معننه ووجو حزن
 وغصبه دبر رجل شج ووجي دبر حزن معنني دبر
 شجي بوزنه عني ووزنه فطر ضح اوله ضروره فافه
 ايجنه ياي اسكانه اوله هم جائز در **الاعراب**
 القرآن لفظا منصوب انرا امينك مفعوليد بقلب
 با ائل كلمه متعلقه با بوزنه مصاحبت ايجونه
 استعانت ايجنه اوله رضي جائز در تدبر معننه ايرره
 واديه دعابت فله قلب قرآنه التكني اوله زي
 حزن قلبك صفت در بصوت قلب اوزره موطونه
 فيه در عمل مفر شجي در جمل صونك صفت در انما صر

اولی صبر صوته را بعد تاظم حضرتی نقذانک فضلتی
 بیانه ایلم کرده صکره افضل اعمال اولی تلاوت قرآنه امر
 ایروب دیرکه ای طالب رضای رحمان وای غنای
 سبحان سر حضرت قرآن حضرت واکسار صاحب اولی
 قبله تلاوت ایله ورضی ثواب بر صوته تلاوت ایلم که
 انده حضرت و رقت اول حضرت قرآن تلاوت ایلم ناک
 ادای هوقه جمله ادایونه بری حضرت و بکا ایلم او فقه
 اگر حضرت و بکا او طارایس تحاذن و تباکی قلعه قاری نیز
 الشریعه و یقین القرآن مجنون و وجد و قال فرج هذا
 قور و قدی رحمه الله لای القرآن مجنون فان لم یکن له
 حزن فلیتحاذن ای فلیظفر الحزن و لیستکلف فيه و یکی
 فی القرآن لقوله علیه السلام ابکوا بالقرآن فانهم یبکوا
 فبکاء شوی زار کربانه بغی بن و رشور زار که شیعی اگریم روشه شود
 تا کثیر و ابر که هند و چین تا کثیر و طفل که هوشد لبز
 مایه در بازار دنیا ایزد نیست مایه آنجا سور و هوشم شرف
 و جمله ادایونه بر رضی مخادجه رعایت ایروب نیز ادازه
 او فقه

شوی

در ادای شربانه ملک کج و ج که هر فرای شربان اگر از مخرج
 دور بشیر از شربان و مجمل کام کبر از ناقل ترنیل
 و حضرت علی رضی الله عنه امام صبر حضرتی نصیحت
 طریقه تعلیم آداب تلاوت بیور قدری قصیده رک

قرآن عظیم

قرآن عظیم صبه تلاوته اولی ارانی جامع اولی
 بوجه کتب اولی تکم امام صبه حضرتی طریقه فطانتا
 بیور بر قصیده حضرت علی کرم الله وجهه و رضی الله
 انتی ان الذکر فی موعظ کافیه الذی بقطانة یارب
 فاقرا کتاب الله فیرک و الله فینم یقدم به هناك و یحب
 بتفکر و تحس و تقرب ان المقرب عنده المقرب
 و اعلم ان المعارض محض و انصت الی الاشارة فیما یض
 و اذا مررت بایة محبة نصف العذاب فقف و عباد
 یا من یعذب من یشاء بعدله و تجعلنی فی الزین تعذب
 انی ابو یعزتی و خطیئی که هربا و هربا ان الذکر المرب
 و اذا حضرت بایة زکرها و نصف الرسله و یقیم معنی
 فاسئل الله بالادبانه محض و ان الخلود سوال من تقرب
 و اهد عقلک ان کل باضره و انما روع ماکه لا تحزب
 و صبه مبدی بویا ناک ترجمه سنه بر نظم سولمند
 ای روست مشورید قرآنه غفر که بخوانه هم دم میان صبی کل
 ان و مکه رسد غریب روز محشر از وجه مناسب نکرد و اهل
 کالهر که رسد در سر بایات عذاب بایر که زیدها و ایزد
 افران مجرم و کراهه و شرف باشد بقدر خود بخند و آب
 در وقت تلاوت هر بشت آید شرف انرا از فراد خود بخواه ای در شرف
 روزی که بان سزای محمدرسی که غشی کنی بشیر از شرف خورش
 قال اربهم لخصرهم و اذ القلب غشاه اشجار علی شجر الطیر

وضوء البصر وقرآه القرآن بالتدبر والتضرع عند السجود في يوم البيل
 وفار انظم رحمه الله تعالى
وَصَلَاةُ الْبَيْلِ مَسَافَرًا فَإِذَا لَهَبٌ فَبِطٍ بِالْفَهْمِ وَهِيَ
 صلاة اصله رعاد كالأثر العشي وصل على رطب وارشيم
 اهل شرع آتوا اركان مخصوصه به اطلاقه البيل
 رعاي مشتمل اوله يغنون اوتري **بيل** نكاح مكمل
 فالجوهري المسافة البعد واصلا من الشيم وكان البيل
 اذا كان في صلاة اخذ التراب فيشبهه يعلم على قصد
 لهما على صور ثم كثر استعمال هذه الكلمة حتى شتموا
 مسافة بوزة منار ومراهل معناري مراد اولو
ازهب فتح بالبناء امروركت ومرور ايت معناه
فهم بلك واكلاموه معناه در **هي** جارحي دن
 امرور قهزة ساكنه قافيه دن اوتوري بابه دوشدر
 بعض نسخه صلاة بزيه وقيام البيل واقع اوله
الاعراب صلاة لفظا مرفوع متدا مضافه اليه فتح
 لفظا مرفوع خبر برب متداندك اكفا فطر اوله ضمير مت
 وانل امرور مفهوم اوله تلاوته راجع اولو راعدا
 هو اقرب للتقوى هو اعدا لودن مفهوم اوله عله
 راجع اوله بكي فافصحيه در قيام في مرفوع ازهب
 امرنيه متعلقه ضمير بيله راجعه تلاوته راجع اليه
 رحي وهدر بالفهم اوله فتح بارضى اكفا متعلقه ربا

مصابنا جود

مصابنا جود وهي ازهب او زره معطوفه **المنع**
 وصلاة بيل اول تلاوتك مسافه ومرابطه فاذ كان
 كذلك پرس او كجه ويا هود اول تلاوته كيت وكل
 يقع معاني شريفي ملاحظه انك ايمنه برآي تكرار
 قبل ودر اوله برآي تكرار انك ومعناي شريفي تدر
 ايمنه تردد انك سند رغي ايه زر رضر فار قال النبي صلى
 عليه وسلم البيل بآيه برده وهاضتي اصبح والايه ان تعبدتم
 فانهم عبارك الى اخره رواه النساء وابزواجه غر
 تميم الداري رضر كرر النبي عليه السلام هذه الآية حتى اصبح
 ام حباب البزاجه هو التيات ان يجعلهم كالتزاموا
 وعملوا الصالحات الآية ترجمه عوادفه بويله دركه
 في الجملة مواظبت عمود برقيام شب بيلك ولبيار
 فضيلة تمام دارد وجه در خبرست كه تخليه السلام
 فرمود عليكم بقيام البيل مرضاة لربكم ومشرقة غم الهم
 وازهب كيد الشيطان ومطرقة للداء غم الحسد
 وهم در خبرست فار عله السلام من صلى بالبيل صرعه
 في النار رغي ايه سيد الجبر رضر قال لما نزلت يا ايها المفل
 قم البيل الا قليلا مكث النبي عليه السلام على هذه الحال
 عشر سنين يقوم البيل كما امره الله تعالى وكانت
 طائفة من اصحابه يقومون معه حتى ورمست
 اقامهم ووقتهم نزلت فاروا ما يترجم القرآن فاستمع

هذه من غايه الآية

بین ظلمت سه نه ای الظلام **کا** ان اشکت قوما انضروهم
کا و تأملوا و معاين **کا** **تأ** **الفردوس** و **تفريج** **کا**
تأمل تفکره در بر بکار تأملنه ای تفکره و نظرت اليه
معاني معانی جمعید - معنی لغته در بکار یعنی مقصود
 و مراد اليه در بر و اصطلاحه ما يستفاد من اللفظ در
 فو اما اسم مكانه بمعنی المقصد او مصدر بمعنی بمعنى المفسر
 او مخفف معنی اسم مفعول كرمي **تأ** **کا** ان بانين مضارع
 مخاطبه - **فردوس** جنانه ايجره انواع اغاري جامع مدينت
 اسيد - تنكم حضرت نبي مكرم عليه سلام فاذا سلتموا الله
 فاسئلوا الفردوس فانه اولها الجنة واعني يورر
تفريج فرج در افتعالك مضارع مخاطبه عمدت
 خلاص او در سز بكار اولو افتراج التفريج معنائه
الاعراب تأملوا تفعل بانينه امر در اكمال مصل او
 ضمير محذوف منصوب مفعول بعد انك و اول ضمير صلاه
 بيله راجع اوله جازر در صلاه بيله تلاوت او فانه
 آياته راجع اوله انبدر ذكر محل اراده هار اوله
 قاعده ای او زره بنا هه شانه تعريدين معنيه او
 اكونه ضمرا بكار بيله جازر در با فطره و معاين
 ذكری آنك آياته راجع اوله شانه شادت ابد معاين
 اوله و او عاطفه در و معاين مفعول موقوفه ضمير
 اولك محله بوكا مصل او بن ضمير ذي صلاه قرأت

اوله

او فانه آياته راجع د تات جزمه امرك هو ابد فخر امره
 فعل مضارع واقع اوله و انون سبب معنای مراد
 اوله جزم اولو بوجه اوله كمي و تفريج تأت او زره
 معطوف ذ **الف** و صلاه بيله متاوه اوله آيات
 كرميه تأمل و آنك معاني شريفه و مقاصد لطيفه
 لهم تفكر و تبريله تا فردوس اعلايه كله زعم و غفرت
 خلاص اوله ابري شاد و ضحكات اوله شاد صاحب نعم
 و نه السنة ان بفرغ القاري قلبه لتبر آياته والوقوف
 على معانيه لانه قراة الرجل آية في القرآن تدبرها اهت
 عند الله من ختم القرآن كله بتدبر قال علي كرم الله وجهه
 لا خير في عبادة لا يفقه فيها ولا في القرآن لا تدبر فيها
 فكر كرمي فانه انما هو **شرا** و ار روي ديده بجز از راه هفت
 و عن اتم الدار قالت قال رسول الله ص الله تعلى عليه ولم
 ان درج الجنة على عدد اى القرآن و انه يقال لصاحب
 القرآن اقرأ و ادقه فان كان قد قرأ ثلث القرآن
 كان على الثلث من درج الجنة وان كان قرا نصف
 القرآن كان على النصف من درج الجنة وان كان قرا
 القرآن كله كان في اعلى عتيه و اخرج احمد و ابو داود
 الترمذي و صحيح النسائي و الحاکم و اخرج البيهقي
 في سننه عن عبد الله بن عمر بن الخطاب عن النبي صلى الله عليه و سلم قال
 عليه السلام يقال لصاحب القرآن يوم القيامة اقرأ

دق و نزل گشت نزل در دار الدنيا فان منزلتك عند اخر
 آية نقرها وقال عليه الصلوة والسلام كل آية في القرآن
 درجة في الجنة ومصباح في يومكم صديق رسول الله
 رواه ابن عمر رضى و بورهني جائز و در كه فرقه هر جنات
 جنان و نذير علوم و عرفان و مجاز اوله پسر و تقيده
 معني اذا كبرت الناطق في الايات المتواترة في الصلاة
 و معانيها كثر معارفك و اسرارك اللذينة الشيرة
 في كمالها و جمالها بالفرقة قنقر في هذه الهبة باذن
 الله تعالى و بحك اولور و قال الناطق رحمه الله تعالى
و اشرب تسنيم فخرها كما لا تمترجا و مخرج ما
 اشرب يشرب امر و تسنيم جنه بر عينك اجمير
 قال البيضاوي سميت تسنيم لادق تقاع مكانها و دفعه
 شارب و قال الاصفهاني هو بصد رسم اذا دفعه و اعطيت
 تسنيم لادق ارفع شراب في الجنة اوله و تاثيرهم في فوق
 على مادي اعط غير تجري في المقوى مقنمة فينصت
 في اذان اهل الجنة على مقدار مملوها و قال مالك الجنة
 هي غير في الجنة يشرب على المقربون صرفا و مخرج سائر
 اهل الجنة يحرقهم و فتح صميم مشدده اليه اسم
 ميفه في اوزده فخر او مخرج و اصل قلتمر معنانه
 نكم فخر الطار و رير اجروته معناني و رير مخرج
 مزجرت انما بانك اسم فاعليد مخرج هم بويله در

در مختلط

در مختلط و بری غیر مختلط مضامنه در الاعراب
 تسنيم لفظ منصوب مفعول بعد امرك مضاف مقدر
 اوله اوزده و اشرب من ما تسنيم تقديره واد
 عما خلفه در ما قبله اوله تا مصلح اوزده مطوف
 اولور فخرها مضاف اليه و تسنيم من بيانه تقديره مقله
 ضمير فردوسه راجع اولور لا مخرج غير مخرج تقديره
 اوله تسنيم حال واقع اولور بمخرجده با اشرب متعلقه
 اولور و تقدير مخرج بويله اولور كه سرفه هر ريك مخرج
 اوله تسنيم مخرج اول صو مختلط اوله في طار
 در مختلط اوله و توضيح معني اولور كه الله تبارك و تعالى
 كلام مجيد ابرار مفضله بيقون من دمي كنوم فتا به
سك و في ذلك فليتنا فرامنا فوبه و مزاجه تسنيم
 عينا يشرب على المقربون يور يفي الله تبارك ابرار
 قولدي جنت ايجره شراب خالص و بخته في سرفه اولور
 اوله شراب كه آنك او انبي طير يربه و يا سمع يربه كل
 مخوم در و قساي و مظهر مكر بر راجع اولور
 بر شراب مفضله و غيت قسولدر و اوله صيفك مزاجي
 تسنيم در يفي ثول عينك اذن الله تعالى نك مقرب يربه
 ايجر قال البيضاوي فانهم يشربون صرفا لانهم لم
 بغير الله و مخرج لغير اهل الجنة فيه و اعط بونك
 زجه سنده بويله در كه هوبه مشغول بما حوى نشده اند

یعنی محبت همه را محبت غیر نیامیختند شراب ایشان نیز
 مزوج نباشد **بیت** ما شراب عشق میجویم بیدرد و غم
 صاف نوشانه دیگر و هم درد نوشانه دیگرند و در بحر کمال
 آورده که رصق اشارت بشارت خالص از گردان عمار
 کو نیز وادان محموم وی قلوب ارباب و اصفی که قیام در
 مثل محبت است و مراد از نسیم اعلی مراتب محبت است
 یعنی محبت ذاتیه و مقربیه اهل فناء الله و بقا با الله اند
 و نگی بر بساط قرب در مجلس انس و دیبا فر قدس
 از دست ساقی رضا جریحه اثر شراب تاب بخشند
 توبه از سر سخانه بمشام جان وی رسید **بیت**
 سرمایه ذوق در دله من غشفت از آنکه از بر میخیزند زانند
 چونکه بمقدمه معلوم اولی پس بوییدند مراد ناظم
 اولی و اولی که ای طالب رضای برزان سر صوره لبره
 منقوه اولی قرآنک معانی شریفه و اسرار لطیفه سر
 تأمل و تفکر ایله که بوخصیلت حمیده واسطه سید ذوقه
 راصل اولی سر و غمدن نجات بوله سر و سن اولی ذوقه
 میجو اولی انظارینک نسیمی صوینون هم ابرار کی کافور
 منزع و هم مقرب کی بدلائج خالص و صافی نشو
 بو ظاهریه کوره اولی مضار مشرب عرفیه کوره
 اولی معنی ای عاقله جانانه وای طالب قرب رحمانه
 معراج روحان و سمان اولی صلواته منقوه اولی

آیات قرآنی

آیات قرآنی نلک معانی و اسرارنه تأمل ایله فراد بر مقام
 کلام و تفسیر و عیان مرتبه سه ایروب غموم و غموم تفسیر
 و اکوایدند خلاصه اولی و مقرب اولی سر اولی فراد بر مقام
 قرآن و هدیه لطایف فرقان ایجره جاریه اولی
 معانی و اسرارک انظارنی تسخیر که خاصه مقربان
 درگاه الهی اعزب و لغاة و الفاظ و عبارات و تشریفات
 و کنایات فرادند خالص و صافی نشو ابرار کی کافور
 انار کی صرف آب معنای نشو ایله و کلام ابرار و اختیار
 مرتبه سه اولی مفسرانه آیات قرآن که اولی آب معنای
 لغات و الفاظ و عبارات و مجاز و استعارات شرابیه
 هم مزوج و مخلوط نشو ایله معنی جمع بیه اللذیه العجیب
 لذت نسیم المعانی الصوفیه و لذت المنزلة بالکلام
 و عبارات اما حرف الفاظ و عبارات مشغولان
 عمار معانی جلیله نلک شاهده سر و غموم قالدین
 و اصحاب قبل و فار کی اولی بغایت هنر کرکر کافور
 صبه الواعظ و جواهر التفسیر در بیه و بلکه تالی کلام
 حق بواسطه شهور انوار متکلم دولت جمیع در ره
 هدایت بایر که بملاحظه تفاسیل معانی قرآن و عبارات
 فرقان مشغول نشو از دولت شاهده عمار آن باز نما
 بلکه بملاحظه اجمال اکتفا کند **منوی 4**

در تلاوت اگر چشم شهود **ما** تکلم ترا نشود مشهور **ما**
 صده از نظر فال و دیو مضر **ما** بفاسد لفظ و معنی دل **ما**
 بلکه چشم شهود بر حق دوز **ما** و از دوزخ جراح جان افروز **ما**
 خوشتر باشد که بار پیش نظر **ما** تو نظر افکن بجای دیگر **ما**
 و از امام محقق جعفر بن صادق رضی الله عنه نقل است که گفت
 والله لقد فتح الله بخلق في كلام ولكنهم لا يبصرون **ص**
 از آنکه کجا بهره برد بهره **ما** منقول است که وقتی حضرت امام را
 حالتی در نماز دست داد که پیشوای شد و بعد از آن که از آن حال
 سوا کرد و فرمود که آیتی از قرآن تکرار میکردم تا وقتی که از مکمل
 حقیق شنیدم همانست طاعت معایه آن عظمت داشت
 از بار در افتادم **بیت** عجب است با وجودت که وجود من بماند
 تو بگفتی اندر آیه و مرا سخن عابد **ما** ذوق این می نشستی بخدا تاج
ما **ص** **العقل الاله مدثر** **ما** و **مور منول عنه** **ما**
 مدح ثناء بهر عقل لغتده عقل بعید در مافوز در پیر
 عقل دخی انسان اکثر بوله کتمه و قیاسی اختیار نموده
 از که ایچون عقل بهر فال الالم فی الالهبا اعلم ان السار
 فاختلوا في هذا العقل و حقیقه و زهد اکثر و
 غم علم حقیقه و لهذا اسم بطلان علی معان مختلفه فصار
 ذلك سبب اختلافهم و لعله لكاشف اللفظانية **العقل**
 اسم بطلان بالاشترک علی اربعة معان كما بطلان
 اسم العبر مشد علی معان عطف **ص** **علي الهذ** **ما** **ص**

امامك اعباده اولاد قلبي رساله عقليه سوده بكونه
 ترجمه ابرو و دیر که بهر آنکه اسم عقل بهر سبب اشتراك **ص**
 قسم الاوله کند اول گفته اند عقل صفت که
 بواسطه آن صفت نوع انسان از دیگر حیوانات
 ممتاز گردد و استعداد قبول علوم نظریات و ایه اختیار
 حادث محاسبت و قولا در حد عقل است که گفته
 أنت العقل غریزه تیریا ط درك العلوم النظرية
 و نسبت علوم باین غریزه همین است که نور با صره
 با رؤیت الواح و اشکال و نسبت لغریفات الله و افعال
 بنوی باین غریزه همین است نور آفتاب با نور با صره
 هیا که نور با صره را کار رؤیت الواح ممکن است
 و بواسطه نور آفتاب هم همین هو هر عقلا و درك
 صفات عارف ابروی و کالات سرمدی فصور می شود
 و بواسطه اشراقه انوار الای و اسرار دخی و السرای
 قسم دوم ظهور علم ضرورت است از ذات عاقل غیر مجوز
 ها ذات و سخاله مستحیوت چه همه کس بصورت
 و از که دوازدهی نیست قسم سیم علوم متعارفات
 از کثرت تجارت چه هر که شکجه حوادث دوز کایسی
 کشیده باشد و لغزاد در پونه بیات زهد بافته
 هر آینه کیاست و فطانت او بیشتر بود از طبی که تلخی
 شربتای ناکام از دست دوز کای کشیده باشد

وصور افراع و افراخ از رهنده بار و غبار خیره چشم
 عطارم قوه تلك الغريزه طابت برسد تا باران عواقب
 امور مشاهده کند و بحرف نظر در عارف نفیم دلان
 و لذت قرب جواد حضرت ربان تا مل نماید و ارضیحت
 و گرفتار حجاب ضریح ابری و ضربه سرمه برانند
 و بصوت غزم راه عارف افروزی را از موانع شریان
 نضای غبار حفظ جسمانی یاک کرد اند و این قسم
 عطارم مکتبیت چنانکه قول امیرالمؤمنین علی کرم الله وجهه
 رأیت العقل عقلین فطبع و مسموع بیان این معنیست
 و حکیم زمره ففیزنک نوادر الاصوله یورد و قدری
 بوجاهت و هم بومضای مؤید اولور یورد لکه العقل علی فیه
 ضرب منه ما یجری به امر دنیا و ضرب منه ما یجری به
 امر اخرته فالعقل الاول من نور الروح موجود فی عالم
 و لدارم الا فی غیبه او مت اولعله اخری تغییر علیه
 طبعه و العقل الثانی من نور الهیة و القرین موجود
 فی المؤمن الموهبیه و من المشرکین و الکافریه ممدوح
 اولان عقلیه مراد بود و بونک تعریفه و فی حقیقه
 وجوده ذکر اینست نظیر کلامه باعث اولاسونه دیو
 بودله اکثفا اولوی **الایه** ابتاده اسم فاعله **هده**
 لفظ اولان دلالت بر لر کما مرخصه **هوی** قصه
 نفلک مشرکی و فطن اولان شیره بل و محبب

منور اسم فاعل صیغه اوله در قوله عنه ربه تنکم
 قوله عنه بر لر اعرف عنه معنی و بر لر **هجر** الهجر
 می یولید نصر یا نزع بقال لهما بهجر الهجر از اذنه
 یا شاعره **الاعراب** مدح فاعله من مجرور العقل لفظا
 مرفوع مدح فعلک فاعله فاعله الذیه و الف
 و لام الی معنایه در مدح العقل الی اتاه تقدیر
 اولور و عقلک صفت اولور و آتیه رضی ضمیر مضاف
 و اضافی اضاف لفظیه اولیغ اعتبار الف و لام
 منفصل مکنده اولوب ضمیر بکلمه جمع اوست جائز
 اولری و لکن ضمیر حاله رکله و اکا فصل اوله
 ضمیر مضافا ذکر اولان طاعنه راجع اولور و با خود
 لا متر تا و بنده المفعله هده مفعول در و با خود هده
 جمیع فاعل و با خود جمیع مفعول تقدیر ذره المفعله اذره
 العقل ذره جار واقع ارسه جائز در آیه ناک ضمیر ذره
 حال المفعله رضی جائز در هده تقدیر مرفوع قیدار
 منور اکا صفت اولمقدّه جائز و مضاف الیه اولمقدّه
 جائز در موصوف او قنوسه تنوین او قنوسه اذره
 تنوین او قنوسه عنه و اوله من ضمیر رضی آیه ده
 اولان ضمیرک مرجعه راجع اولور یعنی طاعانه
 مضاف مذکور اولان شبهه عاثر اولور و جمله خبر بر
 مبتدایک هجر اصله هجر ابری و او طرفه واقع اولوب

ماقبل مکتور اولیچون بایه منقلب اولوب لکچر زلمی و لک
 ضیری لهوایه راجع اولور **المعنی** مقداطاً عاده منکده
 اولان کتورن عقل یعنی آن اشیر و فله کتورن عقل لک
 ایچون یا خود و مری اولیچون و یا صابنه هاری
 اولیچی هاله ممدوح اولری و اول مذکورن منول
 اولان لهوایه یا خود انان منول اولان و اعراض قلن کله
 لهوای لهو اولندی و مذمت قلندی و عیال اولور بومکت
 برن انانده عقل و دهل و زیری و مری مشیری کیدر
 کذلک لهوای نضال و زیری و معینه و مشیر کیدر
 بوندر عالم انفس و افاذه موی الیه فرعون و لهوای الیه
 هاما کی ضد لر در کافال الشیخ الیکبر و موی عقل
 لهوای نضال فرعون و لهوای هاما کی بر سر و صدیه
 و اما من خاف مقام ربه و نهی انفس عن الهوای **الجنة**
 لهی المادی جنت مادی کذلک ربه و مادی هوزده
 صاب اولان قورقز نضال لهوای نهی و منع ایرن
 که ایچون اولوب اول دنیا و اخرت و ممدوح و طیل
 اولور و بر خوار فاما من طهر و اثر الحیوة الدنیاء فان عظیم
 لهی المادی شور که که علم و طعی اولری و اخرت
 مبر و محنی قریب حیاه دنیا و مقتضیات نفس
 و لهوای اختیار قلندی کفین و عظیم کما من اولری
 بر ای عقل اولان که **بیت** فامرف لهوای و ذرا نوبه

ان الهوی

ان الهوی مالتو له یهم و یهم بینک و مضمون نصحت مشی
 اوزره اول نضال لهوای صرف و منع ابد و اول لهوای
 ولایت و اما نوبه مذرا به ذرا لهوای کتورن و نسل الیک
 کفین و یا صابی قل الیک و یا خود معیوب و ماکور قاور پر
 عاقله لازم اولر که کار ریاضت و بر مکتله عدوی عقل و ربه
 اولان لهوای انان از الیه قبله و کتاب الیک احکامنه طبع
 و نضال اوله کافال النظم ربه الله الیه **4**
و کتاب الله ریاضته کالمقول قلن بحدیج 6
 کتاب مصدر و مکتوب مضانه یا خود و ذره فکار
 اوله لیسر و اجور مضانه اولیچی کی و اصل کتب جمعه
 و کتابه کتاب دیر کلمی بعضی مرد و ک بعضی مضام
 اولوب جمع اولیچی اعتبار الیه عکره کنبه دیر کلمی
 بو اعتبار الیه در ریاضت و ممدوح و راضر و راضر
 و وضاً و ریاضته دیرلر قال بقول یا بنی منور ضلالم
 دیرلر بر تنه و صرون طایر ذیل الیم و شملک
 اوکترنم و عیال اولور و اضر الفاضل المهر دیرلر لیل
 معنی دیرلر قال الشیخ الیکبر فی الفوهات الریاضه
 ذیل انفس و الجامع بالعبودیه و الریاضه عند تعبیر
 انفس مثل الارض بطولها البتر و الفکر **مدرج 7**
 لفظک انضال و نه اسم فاعله قال الجوهر مدرج الیه
 و انصب مدرج و دو جا از مشی و مدرج ای مضی لیل

الاعراب کتاب لفظا مرفوع مبتدا مضافه لفظه جمله
 و ریاضه لفظا مرفوع بدل اشتماله کتابه الکافه
 اولی ضمیر کتابه را جمعه بودی باز در که کتاب
 مندی اول و ریاضه مندی ثانی اولی بمخرج مندی
 ثانی که خبری اولی مبتدا مع خبره مندی اوله خبر اوله
 بر **معنی** الله تعالی حقیرت کتاب کریمتک و ریاضی
 فلفاک عقول آنک بولنه تمکله در و احکام اوده
 بر تمکله در یعنی الله تعالی کتاب کریمه عقول
 خلاصه کنین امر و نای و وعد و وعید و مواعظ و ضرب
 افکار الیه تعلیم و تادیب قول آنک بولنه کنین
 و نفسک حظوظ و مشتت اندین عبور آنکله میسر اوله
 بر نایم حقیری بولنه استعاره با کنایه طریقی
 اوده عقول نای تعلیم و تادیب محتاج اوله تذکره
 و صرف اولی روایه تشبیه ایروب و تشبیه بیک
 ذکرین طی قلب آنک لازمی اولی ریاضه اکتفا
 ایلی و ریاضه کتابه اسناد اسناد مجازیه و ریاضه
 و بید و مرجع احکام و اولی اولی ملایم در اول
 ریاضه و مؤرب حقیقته الله تعالی حقیرت و آنک
 رسول و خلیفه سیدتکم حضرت مولد بومفیان مؤید و فرائضه
شوا میفرمود بر حقیرت مضافا به استخوانی نفس بر جفا
 تو سوری که نفست غلبت حکم غایب بود ای خود پرست

فرخ خواندت اب خواندت و اولی است باز بر عرب کوبه نظر
 قل تعالوا لکفت از جذب کرم تا ریاضه و هم من ریاضه
 هیز عکبر از تصرف کردیم و زکراته بار که جانت منم
 نفس را تا مرد و فرکرده ام و نیز سواران بر کله ها خود ام
 هر کجا باشد ریاضت پادشاه از لکه ها بشربا شد چاره
 لا جرم اغلب با بر ریاضت که ریاضت دادخ خامانه بیک
 سککانه از دم بویا و دور تا یواش و مرکب لطافه شور
 قل تعالوا لکفت تا ای سواران رسید از آب
 کر نیاید ای بی عکبر مشو زان دو بی عکبر نور از کبر مشو
 کوش بر بزرین تعالو ها کشت و سید ریاضه و کبریت
 منقبض کردند بعضی بر فضا و آنکه هر مرغی خدا را در فضا
 کوردگانه کر چه یک ملک و در سواران یک ملک
 قل تعالوا لکفت ای غلام که ای که آت الله بعون سلام
و ضار الخضر اهداتهم و سواهم من الهمج
 ضار کسر ها الیه کسر و زنده اولی خبری جمعه
 خبر ای و کرم و فاضله به دیر بر بعضی خبر
 خلو زینه سر واقع ارتش تا سیک اصل اسرار
 ابری اسرار جمع انسانه علی غیر لفظه و لکن
 استعمار او نماز اتو جماعت معاسده واقع اولی
 اسم جمعه و ضار که زرا اینه جمعه فکار و زح
 ثابت ادواته و اشتقاقه و ضی اختلاف در

سواران

اولاد روح بر نیل و بر فی و فی روحیه و بعضی بعضیه
انیر اولی فی ملائک الیه اندن مشتو اولند **هذه**
قضاة و زنده هادیک جمیع هادی لطفه
دولت ایرنه بر لر **و هذا زنده** اولاد مبرم شعله
داوه مشاه او قور و زنه ایچون **سوی** الی و زنده
غیر معنانه در **هم** فختیلده همی ناک جمیع همی
فتحات ثلاثه الیه ثمره و زنده بر نوع خفیف
مکدر که قونک و همارک یوزنه و کوزنه قور
کافال انرا لایب فی انرا به الایچ و نیاب صغیر یقط
علی وجوه الغنم و الحیدر و غیره البعض فرشته به رع
انیر بقار هم **هم** هاج علی التاکید ای زائر التا
و فار صاحب حیوة الجوان یقال للرعاع من النار الحو
انهم **هم** و فار علی کرم الله وجهه و فار صاحب قوۃ لیر
القلوب فی تفسیر قول علی فی الله عنه هذا الایچ الفکر
الذی یزاف فی النار بحیله واحدته همی و الارعاع
الخفیف الطیر الذی لا عقل له لیغتره الطبع و کفة
العقب و زنده همی ثم کی علی و صر قار هکذا
یموت العلم بموت حامله الی هنا کلامه **الاعراب**
خبار مبتدا مضافه خلقه هادیک لفظا مرفوع
خبریه مبتدایک اکام صر الایچ فمیر مفعول و در فی
سوالهم ده اولاد ضمیر خلقه را جعد که معرف باللام

اولطفه منیر مخلوده مراد اولوب جمع حکمده اولند
ناسر اولد و فی نسخ او زنده ضرر تأویل محتاج دکلده و کلام
تقدیرا مرفوع موطر ذر ضیار او زنده فی هم الایچ جار
مجرور و سوالهم لفظنک خبریه **الغنی** ناسر زیاده
خبر لاری بونلرک مطلوب صیقی مانه هادی
و مرشد لیر و بونلرک ماعدی همکک همی بر فی
هم سائر ناسر نسله نه مرتبه ادن و از زک ابی
منعم اولیانه و عجله عمل قلمیانه که لر در عالم ربان
اولاد و عجله عمل قیوت هادیک و مرشد لیر نسله همی
منزل سده در پس عوام ناسر کار و ام بونلرک نسله
همکک همی مشاه سده اولور کافال علییه السلام
خبر النیر و جلوت عالم و منعم و سائر النیر همی
لا خبر فیهم و دواه ابیه حاجه لفظ العالم و منعم
شریکانه فی الخیر و لا خبر فی سائر النیر حکیم ترمذی
حضرتی نوادر الاصوله اصل مائده بودیت شریفی
ابورافعه اسناد امکله حضرت نبی علیه السلام
حضرت علیی خطاب انک او زنده روایت بور لر
قال علیی السلام لان یردی الله علی یریک و جدر
ضربک مما طلعت علیه الشمس و بونلرک شرحه
دیر لکه فالریدی علی یری عبد شعبة فی الرسالة
لان الرسل انما بعثت لتوری عن الله و یردی عباده

الى الله تعالى فالرسول لها دجاءات من ابيات وانيات
والله لها دلقارب فانه يهدي القلوب بما يهدي به
الرسول بالبطون بياناً وادار عن الله فان زاد روقاً
فلم يمت ثواب الرسل لانه انما هدايتهم هدايت القلب
بما جات به الرسل عن الله فمنه يحصى ثواب الرسل
ومن يقدر ان يتفكر في رسل الله اقرب الخلق الى الله
في دار السلام في درجات فمن روى الرسل اذ كان
هادياً الى الله فهدى الله به عبداً من عباده فقد
اخذ شعبة من الرسالة واحتفظ من ثواب الرسل
مظان الكرامة فصار خيراً له مما طلعت عليه الشمس
وفي المعارف في الباب العاشر قال كثير وردي
وروي الخبر عن النبي عليه السلام والذي نصر محمد به
لا شيء لا قسم لكم ان احب عبداً لله الى الله
الذين يحبون عبداً لله الى الله ويحبون الله الى عباده
ويعشون في الارض بالصحة وهذا الذي ذكره رسول الله
له رتبة المشيخة والارشاد الى الله لان الشيخ يحب الله
الى عباده ويحب عبداً لله الى الله ورتبة المشيخة
من اعلى الرتب في الطريقة الصوفية ونيابة النبوة الى الله
وتقام مرتبة هدايت وارشاده لقدي وقدام
فلان له ومرشد وامام اولاده صبر وتحمل قلموه
وجزع وفرعون برى اولوه لازم اوليه بوكار

حظيره اقام اولاده قطباً بيورلر
واذا كنت المقدم فلولا تجرع في الحرب في التلج
مقام بوزن مفعول كسر ميم اولاده مبالغه في
كثير الاقدام معنائه **فرع** فتحت علم بايون صبر
اولوه وفرجاد وشكايت قلموه **برلر** **هرب** **ضك**
وهاله **برلر** **رله** فتحت نوده **برلر** **عبار** **سبي**
بعض نسخ لا تجزع برينه لائله واقع اولاده
صرب باينه مثلاً لائله **احد** **برلر** **بركه** به
ملائمه ولائله **احد** **برلر** **بركه** **دنه** **دونه** **وأي**
بركه **ودونه** معنائه استعمال **برلر** **الاعراب**
اذا شرطيه **در** **كنت** **نك** اسم ضمير مخاطب
وهدي المقدم **دونه** **تجرعه** **فاجر** **شرطيه**
لا تجزع نهي حاضر في الحرب الكاظمه من اجلته
تجرعه متعلقه من اجل التلج **تقدير** **نزه** **اولوه** **المن**
وشول زماره **كثير** **الاقدم** **بركه** **اوله** **سن**
پس **حرب** **وهاله** **عبار** **دنه** **اولوه** **فرع** **فرع**
البه **كشجع** **ورلر** **اولاده** **مجرد** **وقت** **مقانه**
ومجادله **اولوه** **عبار** **دنه** **اولوه** **فرع** **قلموه**
وروكردان **المن** **لايه** **وماسب** **دكدر** **بوزنه**
اولون **حرب** **مراد** **حرب** **هورى** **وهرب** **مغزى**
اولقه **جائر** **برلر** **نوع** **اولاده** **اولوه** **مجادله**

و مقادیر ده کجی در لیرا لیر و شاید و مکاره صبر و تحمل
 قلمه منسوب و تجدد و بویکی نوع از زره اولاد و عباد
 و مردان مقامی الی یوم القیام بواسطه حال و ذائق
 اولاد کافار علیه السلام لایزال طائفه منی امی
 بقایا یون علی الحی طاهره الی یوم القیامه فار ابی ملک
 فی شرح المشاره قبل هم فیوثر الاسلام و قبل هم العباد
 الامرون باطهر و وانا لهن عن الکثر فیکون
 مقادیر منویه فار النوری یجملان یکنه هذه
 متفرقة بیز المؤمنین فمنهم شجعات مقادیر و منهم
 فقراء و مکملون و لا یلزم ان یکنه مجتمیع شیخ عبد الله
 خلیا فی مصابیح شریعه بویه در که اختصاف المقادیر
 فی الطائفة المقالیه فار بعضهم هم القائمون بطاعة الله
 و الحافظین لحدود الله فیکون مقادیرهم بالنظر و التبع
 فار الامام محمد بن عبد الله بن الحارث و فار احمد بن حنبل
 هم اهل الحديث و فار صاحب الرضة فی شرح من
 یجملان هذه الطائفة متفرقة بیز المؤمنین فمنهم
 شجعات یقانون و منهم فقراء و یعلمون و منهم مجتهدون
 کاملون و منهم زهاد کاملون و منهم کثیرون الامور
 و انما لهن بر امر معروف و نهی منکر فکون مقدم نادر
 بر کردار طاعتی ظهور الی غایه و از اردن او نوری
 جزع قلیوب و تعلیم و ارشاد الیکنه و کردان او طیب

د جاد لیم

د جاد لیم بالذی الی صی نصر شریفک ضحوی لطیفی
 او زده بوندره مهلت صنه او زده مجادله قلم داری
 و جفا زنه صابر و تحمل اوله نصر و شیطان الیه محاربه
 و مقادیر قید مجاهدیه لازم اولاد و همچنان شجع
 و دلاوری اولوب نصر و شیطانک اثاره ایرونی
 غبار افکار خوا طردن او نوری جزع قلیوب
 اصلاح نفس علی قلمه و مراتب اعلایه و وصول
 بوطفه مجد و مقدم او یکه کرک تا کم منار هدای
 کوره و مقام ولایت ایره شعری
 ای ضلک انکو جادری میکند بر بون ذری و داری میکند
 جود میکنی با نواخ ای کیا در طریقه انبیا و اولیا
 کافم منی که زیاده کرد کثر در راه ایمان و رضعت
 اندیزنده بخراش و تیرا شر تا دم اضرم غافل مباشر
و از ابصر منار هدای کافا طهر فردا فوده الشیخ
 ابصر ابصارون مافع معلوم مضر مذکر مخاطب
 ابصار کوزیل کور ملک مضانسه در بواره بصیرت
 کور ملک معنی مراد اولور منار مقطر و زنده شور
 محله در لیر که انزه نور اوله و بولدر کفاد زده اهدا انکو
 وضع اولیانه علاقه و فی در لیر که سالک آنی که کثر فی
 انون راه مستقیمه استدلال ابروی و پستی اوله
هدی لطفه اولاد و دلالتی بر لیر اطهر فتح بابین اولاد

ظهور در امر در عالی غالب اول و با خود مطلع اول
 معنائی که تمظهرت علی شیخ در برابر با غلبت علیه و خود
 اطلعت علیه معنائی و بر سر بر مکره آلت نصیب او
 حرف علی رعایه نوزخ ذکر اول و اخلاص در **فر** با کثر بک
نور تحت مفاوید **شیخ** نادر مظهر و بار موصیه
 فتح لریله هر شک و سطره بر سر یقار شیخ کل شی
 وسطه بونده مرتبه اعتدال و استوار استاده الی
الاعراب اذا شرطه ابصر فطر شرط منار لفظا
 منصوب مفعولید ابصرت نك مضاده هدايه
 فاطر هدايه شرطك فدا حاله امرک ضمیر زن
 فواید شیخ ظرف اولود فاطر کلمه نه الف لام غیری
 اولود **الف** علم و عملده متحد و اعی اولود و طریقه الهده
 صبر و تحمل قدرتی صکره شول زمانه که سر طریقه هدايك
 نشانده کوره سر و با خود محمل نور هدی اولود غمزه
 نظار کوره سر بر سر اول هدايك و طی فوقه
 عالی و ظاهراول که غیر علی السلام خیر الامور و سطر
 بیور مشدد و مشایخ عظام و فی رحیم المیز و شمائل
 مصله و الطریقه الوسط خیر و عیش و یوشی بویایه
 کوره فقی خوف اراقتدر **با** بیج وجه مکرر مفاوید
 زید رفقه تقریط نیز شی رها **کا** که اختیار وسط استدر
 بدان و بیل که خیر الامور و سطر **کا** و غیره معور ضی اللعنه

قال حفظ لنا رسول الله عليه الصلوة والسلام ثم حفظ
 حفظ طاعت عینه و حاله و قال هذه سبل الشيطان
 علی کل سبل من الشيطان بجوابه ثم فرار هذه الآية
 ان هذا صراط مستقيما الی صراط مستقيم و طریقه
 تو بک امل افراط و تقریط بری و نیش و نطیقه
 عاری الموه و اعتقاده و اخلاقه و احوال و افعال
 و اقواله طریقه وسط و راه اعتدال او زده سبک
 فمقدر مثلاً اعتقاده تشبه الله تنزیه میانی
 و مذهبه حیرله قدر او و ناسنه کنهک و هور و خاد
 بخله بذریعتی اختیار انما کی کما قال الله في خطابه
لحيه و لا تخجل ربك مفاولة الی عتقك و لا تطرا
کل البسط فتقدم مراماً محمداً و قال في سورة
الفرقان في شأنه عبد الله و الذين اذا انفقوا لم ينسوا
و لم يقتروا و كان من ذلك قواما ای لم یجادوا
هداکرم و لم یضيقوا لضیقه الشیخ و کان من ذلك
وسطا و عدلا و صیت و صداده و کلام و اراده و فی
صوره افضا میانی اختیار انما کی مستحبه کما قال الله
خطاباً لنبیه و لا تخجل بصدك و لا تخافت بها
و اتبع من ذلك سبلا به سیریه حضرت زین بودله
 روایت اولود که بویات کریمه کلدره صکره بکون
 رسول اکرم علیه السلام ابوبکر حضرت زین و ادوی کوریک

افضايله قرائت ايلر بعده حضرت عمره كلوى كورديكه
محكم جهرله تلاوت ايلر پسر ابوبكر حضرتنه صورى
نيجون قهر صولر پي پي او قورسون يور ديلر كه حضرت
رسم بنم منا حشر سمع در حضرت عمره دير ديلر كه چون
صوت اعلايله او قورسون يور ديلر كه شيطان طرد
ايرم و نائم او دشاري ايضا قلدرم پسر حضرت
فخر عالم صلوات الله عليه و سلم حضرت ابوبكر ادفع صوتك
قلندر يور ديلر و عمر حضرتنه اخضر صوتك ديو
اشارت قلندر كمانك الله تعالى في سورة لقمان
واقصد في حديثك و اغضض من صوتك ان اكثر
الاصوات لصوت المحر شيخ اكبر حضرتي تير بران الله
نام كتابزه يور ديلر انقطعت اهدى على رسول الله
صل الله عليه و سلم فترع الاخرى و شي هاتيا حتى
بعد في اقامه و رضى اول مكره يور ديلر البديل
سار في جميع الاشيا فاجعل البديل ها كما علم بفضله
والهلك و امحابك و عبيدك و في كلامك و قلمك
ظالها و باطنها **مثنوي** و حضرتي الامور او بطلان
نافع اند ز اعتدال اخلاصك كه كيمي خلطى فرق شد از غير
دوتز مردم بيدر آيد مرضه **و انا اشتاقت لفرقتك**
الحا بالثوبه المقتلج 6 اشتاقت فخر ضي مضر
مؤثر اشتياقه ثلاثي نصر باينه شود در

دشمنه و اشتياق

دشمنه و اشتياقه لغته نفلك بر ننه به جاكوب آرزو
قلمنه ديلر و اصطلاحده **الثوبه** لهيب القلب
الغائب و بطلان تعريف ايلر و قال الامام محمد بن الرزاري
في قوله تع و الذين امنوا اشركوا بالله اعلم ان الثوبه
لا يتصور الا على شي ادرك من وجهه و لم يدرك منه
فاما الذي لم يدرك اصله فلا يشابه اليه و ما ادرك
بكماله لا يشابه اليه ايضا ثم ان الثوبه الى المعشوقه
من وجهيه اهلها انه اذا راه ثم غاب عنه اشتياقه
الى رؤيته و الثاني ان يرى وجهه محبوبه و يدري سار
محاسنه فيشابه الى ان يكشف له ما لم يره قط
و الوطانه جميعا يتصور ان في حبه الله تعالى و ثوبه
و اشتياقك شزع و تخفيف من راج الفضل نام كتابزه
او صخر قسمنك برنجي باينه طب اوليه **نقد** در
مراد در صدر **و هرت** فتحات ثلاثه ايله مافع مفرد
مؤث غايه در ضم و اوله اولون و هور لفظون و هور
بوظفه ديلر شك و جد مطلوبه ديلر مطلوبى بولرى
ديلك اولور و جد ضالته و جدانا لفظون مافوز اوله
و جد ضالته ديلر يكتي بولرى ديلك اولور **الم** و مع
معنايه در **مفتلج** اعتدال صحت اسم فاعله اعتلاج
اشتياق معنايه در شك رجل عجم در ركسر لولم ايله
شديد معنائى ديلر **الاعراب** و او عاظمه اذا شرطيه

اشتیاق فعل شرط نفس فاعله آنک و جرت جواب
 شرط فعل ضمیری نفس عاثر اولور اما لفظا مضرب
 مفعول بود و جرت کلمه ناک تنوی تعظیم بکونر
 بالثبوت و با سببه در و جرت فعله متعاطیه الی
 المعنی لفظا مجرد صفت در الثبوت لفظناک **المعنی**
 شور و مازنه که بر نفس مطلوبه عاثر و مشتاه اوله
 اول نفس در و نوره بر عظیم الم بولور شوقه سبیل زیرا
 نار اشتیاق قلبی صراحه فلور کافا لای عطا الثبوت
 تحریک الفکار و یقطع الکباد طالبانه خدا و مشتاقا
 لقا اگر چه فی المثل جنت اعلامده اوله و لکنه مشاهد
 لقا یارون بر آن منور و ماکور فلسف اهل نار
 نارون استغاثه ایدر کبری کیم اندر جنتده استغاثه
 ایدر ری قار ابو زید البطر قدس سره ان لله عباد
 لو محبهم لحظة فی الجنة کما یستغیث اهل النار من نار
 ان الجنان محبهم عند فرقکم و النار فی قریم فلیضای **ک**
 بعضی شوقه اشتیاقک یعنی ذوقه بمنزله الفرقه بزر
 الثبوت و الاشتیاقه ان الثبوت یکم باللقا و البر
 و الاشتیاقه لا یزول و لا یکم باللقا و حال انکه
 شوقه مطیه است قاصداً کعبه در ادا بمقصد بانه
 در و ام او بر و ام محبت بوسنه باشد مارا که محبت
 باقی باشد و شوقه لازم آن باشد کذا فی رحمة العارف

دشاه

دشاه الحنا ضاحکه **ک** و تمام الضحک علی الفیج **ک**
 ثابا فتح نار مثلته ابله ثبیه ناک جمیع عطف ابله
 عطا یکنی ثبیه انانک اولک و ثبیه در برضا
 عاثر و نوره اهنک مؤثید و نوره ایچون فطر و نوره
ضاحکه ضحکک فطر مؤثید **تمام** نقصانک مقایده
فلیج فتحه علم با یون مصدر در دیشدی سیرک دری
 بر نون متاعده معانیه در **الاعراب** ثابا نقیبا
 مرفوع مبتدا مضاف الحنا به الحنا صفت در موصوف
 محذوفک تقدیری المرأة الحنا و جمک اولور ضاحکه
 لفظا مرفوع خبر بر مبتدا ناک و تمامده و او عالمه
 ثابا اوزره مطوفه و تمام مضاف الضحک
 لفظنه بوده جائز در که و او هالیه اوله ضاحکه
 لفظناک ضمیر نونه علی الفیج ظرف مستقر و همای
 خبر بر مبتدا ناک **المعنی** و مراده صانک دیشک
 کو حیدر و حال بویه ضحکک کما دیشک سیرک
 اولی و ثابا و دبا عیانک مایی متاعده الهه اوزره
 بواب اسنانه نبله خویر و بویوده صانده مراد
 خبرات هان و قاصرات الطرف اوله هوای صان
 اولفقه جائز در که عاثر و مشتاه اولنده و طریقه
 الیه علم و عمل صالح حاصل اربوب رضای هوایچون
 سعی و کوشش فتنده اسنانه مقلبه ابله تبسم تام

وضوح دلدار مله اندك رهائ خندان اولور
وضوح لرزن جنت ايجن انوار ايله طول كفاي رسول
اكرم صل الله عليه وسلم بطع نور في الجنة فيقولون
ما هذا قالوا صور نفوسهم في صحت في وجه زهر
وصور صنه روحان وحيات صانه علوم معاني
اولو هم محمل بر تقدير وجه آنك ثانيا سندن مراد
عرفان و لاك اسرار بطن اولوب مفاتيح اولي اضم
اولسده و كاييله كلسي لطافته زياره مكشف
اولسده و ملائكة اصحابك عيونته ظهور فمندان
عبارت اولور و فتر قاصرات الطرف لم يطمثهن احد
قبلهم و لاجان آية كرمه سلك معنای باطنی سی ساله
اشاره بر مضای ادا قلوب كفاي عاقل و دور التمام
في تأويله اي في صان الجان صور صنه روحانية
و مدح بقبته حاصله من الاعمال الصالحة تقصير طرفين
علي صاحب و لا تقدر ان نظرا لغير صاحب لم يستل
برقوة علوية و لا سقلية قلب صاحب و حسنات
من صرا الاعمال الصالحة قاي الاء و كما كذبان
يعني ايل القوم ان انجمنه فصرهين عليهما ام نعمة
حفظون عن مسر بر غير كما كذبان و قاي انظم في الله
وعباب الاسرار اجتمعت كما ما نزل تحت الشرح
عياب كتاب و زنده فتح عينه اولان عيبه نك

محمّد

محمّد عيبه در بدن اولان كهيكه نك اسيد و رهي
جامه ران در بركلي و عا در كه انك ايجنه ثياب
و بعض لطيف اسباب قورلر **اسرار** سركه محمّد
سركتم اولنايه شريك اسيد و في الاصطلاح
الشر هو المفعول بالخرع اذ انك المخرع **اجتمعت**
اجتماع عدن فخر ما ضيلك مضر موت غايه سيد
امات ضياتك ضد بر تركيه طو غرله و كدر **تحت**
فوقك مقابل بر **شرح** فتح عينه طو بر نك كهيكه نك
باغنه در بر بعض سكره اسرار برينه الترتب ضمت
واقع اولشدر **الاعراب** عياب لفظا مرفوع متدا
قد تحضر ايجنه اجتمعت فعلنك ضمير عيايه راجع
بما ما نزل به با جفع مع اجتمعت كله صنه متعلق
ضمير سراده راجع در تحت الشرح مضاف و مضاف
اليه در اجتمعت فعلنك ضمير نون طار واقع اولشدر
تقديري كائنا تحت الشرح و بلك اولور اما نزل به
صفت اولوه جائز در بما نزل الكاتبة تحت الشرح
تقدير نوه الموعود زنده **المفعول** اسرار الالهيكه لري
تحقيقا اما نزل به شرح التوه اولر في حاله مجتمعه
اولري و با صور معن سر كهيكه لري تحت الشرح اولر
امات صاحب ليه بيه تحقيقا مجتمعه اولري و بلك
اولور عياب اسرار در مراد قلوب الاصرار قورلر

کلامک مصدقچه اصرار اولای او بیا و عرفانک
 قلوب اولور بالذات کند و لری اولی هم فسر و امت
 بونه امیر معنانه اولور و جل عدل قبیلون و با خود
 زی اما نزل جو مضاف بقدر اولی هم جائز در
 شریعت مراد ضبط و وقایه اولور پس توضیح
 معنای بویه و بجای افاده قلوب که قلوب او بیا و با خود
 محاذات اسرار الای اولای ذوات اصضا حفظ
 و صیانت مضبوط اولون امینله بیه مجتمعه اولیلر
 و اندله کشف راز قلوب و امیر اولیان و حفظ
 اسرار قلبیه که لایله باطننا مجتمع اولیلر و اندله
 کشف اسرار قلوب و بجای اولور **منوع**
 هر که اسرار کار آموختند **و** هرگز در ره شریعت
 ناکوید سر بطارت کسر **و** تا نبرد قدر پیش کسر
 سر غیب آنکس سر از موضع **و** کوز کفتم لب تواند خوش
 کوشش آنکس بر شد اسرار **و** کوهو سون صد بیه اقبال
 امام مجاری حضرتی کتابک او ائمه قریب ابوهریره
 رضی الله عنه حفظند بویه روایت ابی قحافة البهري
 حفظت من رسول الله عليه السلام وعائش من العلم
 فثبتت اهلها و اما الاثر قلوبیته لقطع هذا
 البلقوم متى بعثت حفظت من رسول الله عليه السلام
 نوعين من العلم اما احد النوعين فقد اظهرته على الناس

کلام

بکون بکفری و باقوت بقالی لای هذا النوع من العلم
 خارج عن اضافة مهم و لا يخفى على عاقل ان اباهره
 رضر کان صاحب ستر مع رسول الله و کان اخذ منه
 علما مکتونا مصونا و العلم اما خودم رسول الله علیه السلام
 بمنع ان يكون كفا و محال ان يكون صاحبه حقا
 للقلوب بیه فلیس معناه اذا الا ان هذا النوع من العلم
 غمض و تحفوضه و خروجه عن اضافة من الناس
 بزعمون انه کفر و بقصدون هذا السبب **نظم**
 بامر مکتوب سراع و سنی **و** تا بخیر میرد در در و خود
 تا علم و عقل بیه چیزی بکری **و** بک کینه آن بکرم خود **و**
 فمن اطعم الصبي الضعيف اللحم والخبز فقد اهلكه **یت**
 بر سمع است هر کس خدایت **و** لقه هر کس علی الخیریت **و**
 و کذاک لم تکلم الذی ارعاهم السلام من عارم الکاشفة
 مع فوة التفهیم للنسرات و بالرمز و الاشارة و فقا لهم
 و مرهنة لضعفهم قال الامام رحمه الله تعالى
و الفرق بين يوم لصاحبه و الحر و بصير الى الارج **و**
 رفت نصر باخره عنقل فدره لطافته و مودته در
فرق ضم خار محبه و سکینه الیه فقطک فدر عنف
 معنانه **و** يوم نصر باخره اشعار او نانه و واک
 فعل مضارع عنک مفرد مذکر غایدر **بهر** رضی صبر و
 فعل مضارع مفرد مذکر غایدر **هرج** ضرب یاخره قد فاده

واصحاب عارف قرینین دعا و ثنا اعظمه بوقصیده
 مبارکه به نهایت و غایت ابرک و رب یورر **4**
صلوات الله علی المرتضی کالراری الشرایع النجی
 صلوات فتحات ابله صلواتک جمیع زکوات و کائنات
 جمیع اولیای کبی صلوة الله فی رحمت و ملائکه رن
 استغفار و ناسد تعظیم و رعادر و قار القشری
 الصلوة من الله لمن رونی البتة علیه السلام **الرحمة** للشی
 علیه السلام شریف و زیادة نکرمة و قار ابو العالی
 صلوة الله ثاوه علیه عند ملائکه و صلوة الملائکة
 الرعاد **مدی** بمک فجله هدايته اسم مفعول
 اصل ممدوی در اعلام مشهور **هاری** هدايته
 اسم فاعله مقصوده دلالت ایرجی معانیه
نرج فنجید طریقه مستقیم معانیه در **الاعراب**
 صلوات لفظا مرفوع متسا مضاده لفظه جملله
 علی الممدی ظرف مستقر جمله خبریه مبتدأ
 الراری بقید مجرور مفعول مبدأ الشرایع
 و مجرور او فخره جائز در علی کلا الوصیه هاریک
 مفعول اولی الی النرج هاری کلمه متعده الممدی
المعنی الله تعالى فخرک صلوات و نیات نای نرج
 قریب و طریقه منقبیه هاری اولی و لطفه اشار
 قلای ممدی فخرک اوزینه در بودجه اگر چه

خبر در و کن معنا اشار زیاده اللهم صل علی الممدی
 انواع صلوات و بمک حکمده در **بیر اول** حضرت اوزره
 صلواتک و فخره مبالغه فخرک اوزری انشایه
 خبره عدول قدری کات اول صلوات انک اوزرینه
 لهرینه ثباته و راعه در که انک و فخرک و حصول
 مجر اولی **بیر** مومن اولیه لازم کلمه با ابرق البیر
 آمنوا صلوات علیه و آمنوا نسیمایه کریمه صلواتک مضافه
 لهرینه زمازه که اول حضرتک نام شریفی ذکر اولیه
 صل الله علیه و آله و سلم ربه قار البیضادی و فخره لهرینه
 آدیه نزل علی و جوب الصلوة و السلام فی الحج و قبل
 بحب الصلوة کما جری ذکره لقوله علیه السلام و هم
 انفس هر ذکرک عنده فلم یصل علی و قوله علیه السلام
 من ذکرک عنده فلم یصل علی و قار النار فابعد الله
 من دهنه و مجوز الصلوة علی غیره بقا و بکره استغفار
 لان فی العرف صادقاً لذلک البیر و **ذلک** که
 ان بفار محمد عز و جل وان کان عزیزاً و جیداً و فخر
 المدارک **سئل** عن البتة علیه السلام عن هذه الآية فقال
 علیه الصلوة و السلام ان الله و کل بی ملکین فلا ذکر
 عند عبد لم فیصلی علی ان قال ذلک الملكان غفر الله
 لک و قار الله و ملائکته جواباً لذلک الملكین آمین
 ثم لهی واجبه مرة عند الطحاوی و کما ذکر عند الکرخی

واهل الامتيا وعلیه الجهور وصالوات شریفه ناک فضلی
 فتح صوته بویاره نیجه کتب ویاثر تألیف او بخرش
 بوشد بیکله تفصیل و تطویل اولمغه حاجت بود
 الصلوة والسلام علیه في كل وقت وآت **4**
وای بکر فی سیرته **5** **وایه مقاله اللہ** **6**
 شرح السنه ده امام محی السنه بویه بورلر که کشته
 ابو فحافه به عثمان وبقار اسم ابی بکر عتیقه عثمان
 به عامربه عمرو به کعب به سعد به نهم به مرة
 به کعب به لوی القریش مات بعد رسول الله علیه
 الصلوة والسلام بسنته واشهر فی اخر صهار الیوم
 یوم الدینه سنه ثلث عشر واهو ابی ثلث و سینه
 سنه ودفن مع النبی علیه السلام فی بینه **سیره**
 کرسیده صفت و خاله و عارف جمعی سیر کلاور
 وبقار هی عبادت عن الطریقه حمیده کانت اوزمجه
لایح فتح لایم وکرها الیه صفة مشبهه در برینه به
 صریح اولمعه و مداومت قلمه مضامنه اشعار اوزور
الاعراب ابی بکر و او عاظمه در ابی بکر بیت اوله
 اولمغه المهری کلمه سنه معطوفه فی سیرته ده فی
 حرف جر متعلقه بعلقی اللایح واقع اولمغه سیرت
 رضی ضمیره مضاف اولمغه ضمیر بیت اولمغه اولمغه
 مهری و هادی حضرت به ارجاع قلتم و سازه

و او عاظمه در سانه سیرت اوزره معطوفه در سانه
 رضی مقالته مضافه مقالته رضی ضمیره مضافه بونک
 رضی مری ویدر اللایح لفظا مجرور متعلقه مملووظ
 و مقدر اولمغه حرف جر لایح و مضمی واقع اولمغه بکر
 و فی بونده علی معنایه در **المعنی** الله تعالى حضرت بکر صلاه
 و تحیات رضی شول ابی بکر حضرت بکر اوزرینه اولمغه اول
 ابی بکر رضی هادی و مهری اولمغه سلطان کانتانک سیره
 هنه و رضی مقالته سیک سانه اوزره مولع و مواظبه
 ریمک اولمغه ابی بکر حضرت رضی مکرم علیه الصلوة
 والسلام حضرت بکر سولف هنه و سنت مرضیه لری
 اوزرینه اولمغه اول هادی و مهری اولمغه حضرت بکر
 مقالات طبعه و احادیث شریفه ناک سانه اولمغه
 مؤمنه آنه تکلم قلمغه مولع و مداوم ابی بکر کریمه غیری
 اصحاب کرام هم بوسیرت اوزره ابی بکر لکمه غیر بکر
 اول حضرت بکر بوسیرت اوزره اولمغه زیاده اولمغه
 اشعار المحدث اوزری آنه ناظم حضرت بکر بوسیرت بکر
 المهری و لایح ابی بکر رضی اول حضرت بکر جمله ناسد احب
 اولمغه کاردوی عن عمرو به العاص رضی قال آیت النبی علیه
 الصلوة والسلام یوما فقلت له ای انسراحت البک
 قال عیش و فقلت من الرجال قال ابوها ثم من قال عمر رضی
 و عن ابن عمر رضی آت النبی علیه السلام قال لای بکر یا ابی بکر

انت صاحب في الغار وصاحب على قاصص به فصر من قال
 ان ابا بكر لم يكن صاحب رسول الله عليه الصلوة والسلام
 فهو كاف لانكاره نص القرآن وهو قوله تعالى فان انتبه
 ازها في الغار ان يقول لصاحبه لا تحزن ان الله معنا
 وفي سائر الصحابة اذا انكر يكونون بشعا لا يكون كافرا
 حاصل كلام علوشان تغييره صفاء ودينه ذلك بيان
 نظره وتقريره كهاز شاه شريفانزه فتى صوته احاديث
 شريفة وادراو مشد وافر جميع اصحاب اوليائه
 اهل سنت والجماعة اتفاه فمشار در **بيت** وللصديقه رجا
 على الاصحاب من غير اظهار نه مرتبه در كه حضرت عمر كني
 سلطان بشر لليلة من ابي بكر ويوم خبر من وال عمر ومثل
 ورضي ودرق لوان شجرة في صدور ابي بكر وفر ولوزن
 ابي بكر بايمان اهل الارض ترجح اى ايمان ابي بكر بايمان
 اهل الارض ديوان تصاف بمشار ورضي الا ان افضل هذه
 الامة بعد نبينا فمن غير ذلك بعد يومى هذا وهو مضى
 عليه قولنى سويشار رفر الله عنهما وعي سائر اصحابهم
 و**ابى حفص وكرامته** في **قصه سارية الخلع** ما
 ابي حفص حضرت عمر رضي الله عنه ليرر وبقدرى فاروق
 امام محلى سنة شرح السنة و بوبه در كه عمر بن الخطاب
 ابي حفص من قبل الفريش العدوى وفرو في عشرة
 محيا طرا قل في ذي الحجة سنة ثلث وعشرين **كرامات**

عرف وشرف ودرر واصطلاحه هي ظهور امر فاروق
 للعادة من قبل شخص غير مفروض لرغوى النبوة وما يكون
 مفرونا لرغوى النبوة يكون معجزة فمالا يكون مفرونا
 بالامان والعلل الصالح يكون استدر اجالو ترضي برر
 واصحاب تحفوه معجزة ايله كرامتى يكونه نظره ايلس
 برر كه المعجزة مخصوصة بالانبياء والكرامات يكونه للولا
 معجزة لان من شرط المعجزة اقترانه بالرغوى ومن شرط الكرامة
 نراك الرغوى لان الولى لا يعزى ولا يقطع بكرامته
قصه فعله ورتبه وقص اضرة اذا تبعه قولن ما فوز
سارية به حصين به دنيم وبنمنا البعيدة بر كه ايركه
 حضرت عمر بن عمر ايروب نرا ودر جالنه غراء كور مشي
 تكلم شارح كتاب تعرف بوبه در كه ان عمر رضي الله عنه
 امر سارية على سرية ودر سارا الى سارا ودر قتل العدو
 سارا دافه للفر يوم الجمعة عند ما كان عمر خطيب على المنبر
 وقد كن لهم طائفة من العدو ورا الجبل قارى عمر رضي
 في المنبر يا سارية به الحصين الجبل الجبل وعمر يا مدينة على المنبر
 وسارية في وجه العدو على مسيرة شهر فسمع سارية
 السناد واشرف ورا الجبل فاستأصل الكمين بجوزان
 رفع الله الحجاب بينه وبينهم حتى رآهم واسمع سارية
 نداؤه وكل ذلك خارق للعادة وكرامة له **خلق**
 بر قاج وجه جازر در برى بودر كه خلق خارق معجزة ناك ولسان

ضمیمہ لکھنؤ میں برقومہ کے عمر بہ خطاب حضرت ہارث
 بہ مالک بہ النصیر بہ کنانہ اندلی الخاوند بشر
 اندرہ خلیج نسیم اولو کہ عدوان قبیلہ سندن محتج و مضر
 اولو قری ملائبہ الہ بروجہ رضی بود کہ خلیج خانک
 ولایک فتی لکھ اشکدر و باغور جوہ بود بکدرہ نصیر
 برکہ ناک ککھری انحر جفہ دبر و فتح خار و کسر لکھ
 اعرین کہ یہ دبر الاعراب و او عا طفہ ابے حفص
 رضی ابے بکر کی بیت سابقہ اولان وری اوزرہ
 موطور و کرامتہ دہ و او فخرہ در قلم زہب و ابے
 آئندہ اولان و او کی عا طفہ اولفدہ جائز اولو بود
 تقدیر جہ آنک کرامتہ اوزرہ رضی اللہ صلوٰۃ اولو
 لازم کلور پسر صلوٰۃ تفطیمات مصفی مراد اولو
 اوزرہ و رضی اللہ تعالیٰ نکیاف و توطیماک اثار
 سادہ قصہ سندہ ظہرہ اولان کرامتہ اوزرہ الی
 دینے صحیح اولو فی قصہ متعلقہ محذوفہ کرامتہ صفت
 واقع او شد رنج وجہ اول اوزرہ سادہ بہ صفت
 نسیم در اکرمہ بار نیت یا طوہ کرک ابری کلنہ ضرورہ
 ورنہ بکرنہ تخفیف اولم شد یار سادہ ناک مضاف
 الی اولوب خلیج مضاف و متعلقہ اولان سادہ ناک
 قصہ سندہ دیمک اولو تقدیرہ اولہ و وجہ ثانی و ثالث
 اوزرہ سادہ ناک صفت اولو و مصدر الیہ توصیف

دقافہ

دل عزیز

رجل عدلی مبالغہ دن اولوری اولور و می
 رضی اللہ تعالیٰ حضرتک صلوٰۃ و تحیات سادہ
 قصہ سندہ کرامتہ واقعہ و ظہرہ اولان ابے حفص
 حضرتک اوزرہ اولو دیمک اولور اگر جہ
 اول حضرتک کرامات علیہ فی حق بودر لکھ
 جملہ دن بو کرامتہ مشہورہ اولو رضی اعتبار الیہ
 آنے بو کرامتہ توصیف ابے اول اول حضرتک رضی شادہ
 شریفہ حضرت بنی علیہ السلام یوفہ اہارث شریف
 یور مشہور جلد دن بری بو حدیث شریفہ کہ شنبہ
 ابو لہبرہ حضرتک دن روایت ایلمہ انفاہ قلم در فلک
 البتہ علیہ السلام آنہ کان فیما خلا قلمکم فی القمہ بشر
 محذوف فان بکن فی امی احد و ہو عمر بہ خطاب فلک الحکیم
 المحذوف اللہم بقی الشیء فی روعہ برید قوما یصلون
 ان اظنوا و تلک منزلة جلیلہ من منازل الاولیاء قال
 صاحب التزکات و قریل القرآن بموافقة فی اساری
 بدر و فی الحجاب و فی تحريم الخمر و فی مقام ابراہیم و فتح اللہ
 لہ الفتح بالثام و البراق و مصر و روت الدوارہ
 فی العطا و رتب الشرف فیہم علی سوا بقیم و لہو الذی
 نور شہر رمضان بصلوة التراج فیہ و ارفع النسخ
 من البحرة الذی بایری التراج بو منا لہذا و لہو اول
 من ستمی بامیر المؤمنین و کان نفس راغہ کفی بالمت

رسول اکرم علیه الصلوة والسلام حضرت نه باب و در قباب
 واقع او شد. کافار علیه السلام انا دار الحکمة و علی علی
 و واه علی کرم الله وجهه در هر و روی عنه الترمذی
 و قال علیه السلام انا مدينة العلم علی یاری فنه ارا العلم
 فلیات الباب همی و عن ابن عبیر رضی و عن جابر رضی
 فی الجامع الصغیر امام احمد حضرت علی معقل به بارک
 و روایت ایله حضرت بنی مکرم علیه السلام فاطمه حضرت نه
 بر کون بیور لر که با فاطمه اما ان ترضیت ان زوجک
 اقدم امتی سیما و اعظمهم علما و اکثرهم علما صبر میبی
 دیوان علی شریحه بودید و بر که مبداء سلسله جمیع اولیاد
 و سلسله علما نیز با و مندرست است به عیسی که زاسر
 الضحیت شاکر دوست و عاظم که از کار فرست
 شاکر در عمر سلیمیت و او شاکر و علیست
 و ابن کثیر کوب امام احمد شاکر شافعیست و افقی
 شاکر مالک و ابو حنیفه شاکر امام معمریت
 رضی الله عنهم و امام نووی در روضه می فرماید که
 مرتضی یلک روز در منبر بود از قصص زوج و بنیت
 و ابویه سأل کرد در بریه فرمود صادر منبر است
 و ابیه سأل را اهل فرات حضرت منبریه خوانند و روایت
 گفته مرتضی بای مبارک در رکاب داشت و وار
 میشد زن آمد و بر سیر نظم گفت یا امیر المؤمنین

ان افی نزل

ان افی نزل ستمانه رنار و قد اعطونه رنار فرمود
 نزل افان خلف زوجة و اما و بنیه و ایاک قالت
 نعم فرمود و قد استوفیت صفک و سوار شد و این
 سئل را رنار به کوبید و امام احمد کوبید حضرت **عمر**
 حکم کرد بر جمیع مجنونه زانیه علی فرمود اما سمعت قول
 النبی علیه السلام دفع القلم عن ثلاثة عن النائم حتی
 یسقط و عن طهر حتی یحکم و عن المجنون حتی یرا و یر حکم
 کرد بر زن حامله بسبب اعتراف او بر زنا و علی گفت
 هذا سلطانک علیما فما سلطانک علی ما فی بطنی
 بر عمر گفت عجزت انسا ان تلد مثل علی ابن اریطاب
 نولد علی اریطاب عمر مرویت که ابوالسور و انبی
 از شخصی شنید که میخواند ان الله بری من المشرکین
 و رسولہ تجرد سوله ابن عمر رضی گفت فرمود اقام
 الکلام ثلثة اسم و فعل و حرف الاسم ما ابنا و علی المسمی
 و الفعل ما ابنا و علی حركة المسمی و الحرف ما او و معنی
 فی غیره و الفعل مرفوع و ما سواه فرع علیه و المفعول
 منصوب و ما سواه فرع علیه و المضاف ابیه مجرور
 و ما سواه فرع علیه یا ابنا السور الخ لهذا النحوی و فی
 از حضرت واقف بود و ارفان او از حضرت و استخراج
 احوال عالم میکرد و اندر نظر و لفظ و زلف و کلام و طعنه
 اربعه در اعتقاد فاسد مکر و بدعت حضرت **ص** علیه السلام

ظواهر کمال داشت و باطن کمال داشت بعضی از ظاهرا و
 فیض بیشتر گرفتند و بطرف بنوت اقرب بودند بعد از
 خلیفه شدند و مقور خلفا شدند و بعضی از باطن او فیض
 بیشتر گرفتند و بطرف ولایت انس بودند باو اشار
 و تکیه سالکان و فقرا مشغول گشتند تا اهل سلسله ظاهر
 منظم و اهل سلسله باطن محفوظ و باقی باشد مولود ^{الرفیع}
 کاشی اصطلاح شده بود یور لری که مصطفی حضرت
 علیه السلام ابوبکر حضرتان شاه شریفه بود
 یور دیر که انا و ابوبکر کفر سردها و فلو سبقتی دوست
 به و لکن سبقتی فامه بی و حکیم ترمذی روایت
 ابودر که قال علیه السلام و یوکان بعدی بنی لکانه
 عمریه الخطاب و سلسله جمیع ادبیا علی شریب
 و میفرمود سلسله غی طره السماء فانه اعرف بها
 من طره الارض و چند گفته بودند علی غی الخرب
 نظر البناء العالم ما لا یقدم له القلوب کثیرین
 زیاده بار او یک روز باو گفت ما الحقیقه فرمود
 مالک بالحقیقه گفت او کیست صاحب ترک
 فرمود بی و لکنم بر شیخ علیک ما یفطم منی گفت او
 مثلک نجیب سائل پرس فرمود الحقیقه گفت سجدت
 الجلال من غیر اشاره گفت درخ بیانا فرمود
 محمولوهم مع صحو العالموم گفت درخ بیانا فرمود

اطفال السراج

اطفال السراج فقد طلع الصبح اصبیح اولی نسیخه نظم
 حضرت یوسف بن علی تمام ایروب نهانیه نور مشهور و لکن
 بعضی نسیخه او نه و اضربه مناسب بر قاجار است
 و فی کتور مشهور او را ایات ناظم حضرتان اولی
 عطر سلیم و طبع مستقیم صاحبانه فی واقع و مستند
مصرع هریغ یوه کجا شمع آفتاب کجا عهد الله یجون
 اینا ایامی در بیک زمینی دفع المحدث اولوری
 و با خود ترک قصه بخدمت ازتری عهد و ثابته متعاه
 بر قاجار ایات اندیشه مناسب سولیم مشهور و صلات
 شریفه اول حضرتک سارال و اولاد نه هم تذکره
 حضرتک و اصل ارسون و قصیده و فی همه اختتام
 بولسون نیت بر قاجار ایات و فی اضربه کتور
 الحادیه بشارد و اما ناظم حضرتان الله اعلم بوقر
 عدد ایات الله اسرار اربعه ایما و اشارت
 قلمش در که اکثر اشیا عدد اربعه اوزره فلو اولی
 و فرقه کوزه کمال پوشد و مشایخ عظم اربعینانه
 متعاه جوده سراد سولیم مشهور و تکم بوجه در حکیم
 ترمذی حضرتان نوادر الاصولک یوزکات
 او صخر اصلوه بواقوال شریفه بوتریب اوزره براد
 این مشهور در وقت اربعه وقت 2 اشیا کثیره من ذلك
 ان الانسان فاعله لا یغیر لطفه ولا یغیر علقه

ولا ربيع مضافة ولا ربيع سنة يتم شبابه ثم يدبر
 ببر السنين اربعون سنة ومكث ارم في طيبة اربعين
 ومواعدة سور بطور سينا اربعون ولسطنه الدقار
 في الارض اربعون وعدة النصارى اذ اذات الدم اربعون
 وصيثة اربعين شرمه شارح قطب بوليه ربه
 فواتر درخصه اربعين عدد ربيار ستره الله عليه وسلم
 فما ظهر الله اربعين صباحا ظهرت نياج الحكمة في قلبه
 على لسانه بفتح لهره هر روز صدق واخلاقه اربعين
 كروانده شمرى حكمت اربعين الحياة را او زبان آورد
 آن شور موسى عليه السلام بكرامة بجوى وتكلم
 بعد از صوم هر روز ربيد فتم ميعات ربه اربعين
 ليلة وحى براكث انبيا صلوات الله على نبينا وعليهم
 اجمعين بحمد سالك آمده است وفي الخبر ما من رجل
 يموت فيقوم على جنازة اربعون رجلا لا ينكره
 بالله شيئا الا شققم الله تعالى فيه وقال النبي
 عليه الصلوة والسلام من اعنى الله تعالى صحت
 طين ارم بدي اربعين صباحا در تخم طين
 ارم دست غير در ميان نبور وقال النبي عليه السلام
 اذ مات المؤمن بكى عليه مائة اربعين يوما وقال النبي
 عليه السلام بقي ركعة من ركعتي دعا الوالد للولد البار
 اربعين سنة وقال الشيخ سهروردى في عوارف المعارف

فالتحذير

فالتحذير والتقييد بالاربعين والحكمة فيه لا يطلع احد على
 مضيقته ذلك الا الانبياء اذا عرفهم الحق ذلك
 اوفى بحصه الله تعالى بتعريف ذلك من غير الانبياء
 هو كيم كرا اربعين اولى معنى معلوم اولى وظم فضيلة
 بوقر اياتون مراد البري تكاف ثبوت بوليه وصفت
 عليك مدحه متعلق اولون بيله ختم قلبه زيادة
 تحريه حاجت قاطب بونك شرمى رضى بومله
 ختم اربعين نيايت بوليه الحمد لله على التمام والصلوة
 والسلام على رسوله افضل الانام ثم انى ارجو من الادباء
 زوى الافرام واطمع من العلماء الكرام ان يطلعوا ما فيه
 من الخلد ويحرموا فيه من الخطر معلوات نوع الانسان
 لا يخالوا غنى السهو والذل وفوق كل رسلهم عليهم والله
 هو الرؤف الرحيم وقد سوت هذه الودقات وامليت
 هذه الصفحات على هذا الطور مع ثقت الاموال
 ونفرو البار وكثرة الاستغفار سوت ومنت بعون الله
 تلك المنع يوم الاخير الى سر من شهر رمضان
 سنة اربعين والى من هجرة محمدا وآل آل الله
 عليه وعلى آله واصحابه اجمعين وسلام المرسلين والحمد لله
 رب العالمين اللهم خلصنا عن المعوات الدينية والجمانية
 ونجنا عن العلل الدنية الظلمانية اربل على ارواحنا
 نوارده النوارق والشر على نفوسنا بوارقه انوارك برحمتك

ما ارحم الراحمين والحمد لله رب العالمين
 وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه
 اجمعين